Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: 'Svoboda', 81-83 Grand St., Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

РІК LXII. Ч. 94. ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 18-го ТРАВНЯ 1955. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ—FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MAY 18, 1955. No. 94. VOL. LXII.

ПРЕЗ. ДОМАГАЄТЬСЯ 28 МІЛЬЙОНІВ НА ВАКЦИНУ Д-РА СОЛКА

ВСІ ДІТИ ДО 19 РОКУ ЖИТТЯ МАЮТЬ БУТИ НАЩЕПЛЕНІ ЩЕ В ЦЬОМУ РОЦІ; ДІТИ НЕЗАМОЖНИХ БАТЬКІВ БУДУТЬ БЕЗПЛАТНО НАЩЕПЛЕНІ

Вашингтон. — Президент Айзенгавер домагається 28 мільйонів долярів на купівлю вакцини для дітей батьків із малим прибутком. Він погодився на те, щоб не було федеральної контролі розподілу вакцини і затвердив плян, який предложила йому секретарка здоров'я, виховання і добродійности Овіта К. Гоббі. Згідно з цим пляном в в першу чергу мають бути нащеплені діти в віці від п'ятьох до дев'яти років, бо вони найчастіше занепадають на недугу поліо. Цей плян передбачає також, що ще цього року повинні бути нащеплені всі діти до 19 року життя. В звіті секретарки здоров'я звертається увагу на те, щоб постійно науковці контролювали продукцію продукованої вакцини щодо її сили і нешкідливости. Звіт домагається, щоб згідно з федеральними й стейтовими законами не допустити до того, щоб вакцина попала на чорний ринок, де підвищено б її ціну. На цю ціль президент домагається від Конґресу призначити два мільйони долярів на збільшення числа техніків і федеральних інспекторів. На загал Конґрес прихильно поставився до цих урядових плянів в справі щеплення і контролі вакцини д-ра Солка, хоч деякі демократичні члени Конґресу поставилися з резервою до деяких пунктів цього пляну. Але навіть демократи з задоволенням прийняли рекомендацію президента, щоб призначити 30 мільйонів долярів на купівлю вакцини для дітей незаможних батьків, які не могли б самі купити вакцини для нащеплення своїх дітей, — і на збільшення контролі розподілу вакцини. Та деякі демократи домагаються і надалі окремого закону для контролі цієї вакцини. Секретарка здоров'я пані Гоббі явилася перед Сенатською Комісією Праці і Публічних Робіт. Вона повідомила, що щеплення відбуватиметься за таким пляном: 1. Крайова Фундація для поборювання дитячого паралічу закупила вакцину для безплатного нащеплення дітей першої і другої кляси народніх публічних і приватних шкіл. 2. Дальші запаси вакцини д-ра Солка будуть розділені між стейти на основі того, яке число дітей находиться в цих стейтах у віці від п'ятьох до дев'яти років, які неохоплені щепленням у школах. Дальшу чергу щеплення проголосить Президентів Дорадчий Комітет в справах дитячого паралічу. Високий урядовець заявив, що після нащеплення дітей у віці від п'ятого до дев'ятого року, щепитимуть дітей у віці від одного року до чотирьох років. Аж після нащеплення дітей з цієї групи прийдуть на чергу діти у віці від 10-ти до 19-тьох років. 3. Окремі стейти мають дбати про справедливий розподіл вакцини при допомозі своїх власних агенцій. 4. Стейтам приділюватиме вакцину секретарка здоров'я, виховання і добродійности. 28 мільйонів долярів мають видати на купівлю вакцини тоді, коли Крайова Фундація для поборювання паралічу нащепить всіх дітей у школах. Щеплення всіх дітей повинно відбутися до 31 грудня 1956 року.

Стейтові Торговельні Палати проти нових федеральних видатків

Вашингтон. — Рада Стейтових Торговельних Палат домагається, щоб теперішній Конґрес відкинув нові законопроєкти про „великі федеральні видатки", федерального уряду. Ця рада згадує про нові домагання про збільшення федеральних видатків на будову шляхів і шкіл та на допомогу закордонові. Але коли Конґрес погодиться на збільшення цих видатків, тоді неможливо буде збалянсувати федеральний бюджет і зменшити податки впродовж найближчих років. Рада Стейтових Торговельних Палат об'єднює торговельні та районові торговельні палати з 31-го стейту. Голова дослідного відділу цієї ради Юджін Ф. Рінта заявив, що цьогорічна ощадностева політика Конґресу дуже мала в порівнянні з давнішими чотирма роками, і навіть передбачається тенденцію до збільшення видатків федерального уряду.

Говорять про приступлення вуглекопів Луїса до об'єднаної робітничої організації

Вашингтон. — Провідники об'єднаної робітничої організації говорять про те, що після об'єднання Американської Федерації Праці і Конґресу Індустрійних Організацій і Об'єднана Спілка Американських Вуглекопів об'єднається разом з цією одною організацією американського робітництва. Голова організації американських вуглекопів 75-річний Джан Л. Луїс давніше заявляв, що він не вірить в те, щоб могли об'єднатися АФП і КІО. Але коли це об'єднання здійснилося, Луїс уникає скласти заяву в цій справі. Тепер Луїс вислав свого заступника голови Томаса Кеннеді до Відня на конференцію представників об'єднаного робітництва з вільних країн. На цю конференцію виїхали і представники АФП та КІО, які виступатимуть разом із представником Об'єднаних Вуглекопів Америки. Ця обставина є причиною спекуляції, що може прийти до об'єднання вуглекопів з тією організацією, яка об'єднює АФП і КІО. Деякі більші спілки залізничників заявили, що вони хотіли б об'єднатися з новою робітничою організацією, яка виникла зі злиття АФП та КІО.

В АМЕРИЦІ

● **Маляр шильдів** Френк Гендерсон признався, що впродовж шістьох років дістав 50,000 податкових зворотів, вносячи фальшиві податкові заяви одночасно в багатьох стейтах. Кожного року Гендерсон подорожував по 44 стейтах і вносив податкові заяви, після чого одержував звороти.

● **Бюро Публічних Шляхів** у Вашингтоні повідомляє, що в 1954 році в ЗДА зареєстровано 58,589,863 авт. на 4.1 відсотка більше, як у 1953 році. В цілій країні зареєстровано 48,498,970 особових авт, 9,842,647 тягарових і 248,346 автобусів. Найбільше авт зареєстровано в Каліфорнії — 5,698,842, на другому місці стоїть Ню Йорк — 4,392,875 авт.

● **Асистент секретаря армії** Френк В. Гіґґінс заявив, що вирішено змінити теперішній колір американських військових одностроїв „хакі" на інший, щоб можна було відрізняти піхотинців від автових водіїв та чистіїв міста, які носять також однострій кольору „хакі". На зміну одностроїв армії треба буде витратити цього року 5 мільйонів долярів.

● **Смитсонієн Інститут** в Вашинґтоні має колекцію „перших леді" цієї країни, які стоять в природній величині у скляних ґабльотках. Цей збірник „перших пань" країни побільшився фігурою пані Айзенгаверової, яка буде присутня 20 травня на відслоненні її кімнати в цьому інституті.

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ УНСОЮЗУ УКОНСТИТУВАЛАСЬ

Д-Р ВОЛ. ҐАЛАН ОБРАНИЙ НА ГОЛОВУ. — ПРАЦЮ ПОЧАТО ВШАНУВАННЯМ ПАМ'ЯТІ ПОК. Д-РА ЛУКИ МИШУГИ

Джерзі Ситі. — Головна Контрольна Комісія Українського Народного Союзу, що почала тут, у приміщенні Головної Канцелярії УНС, минулого понеділка свою звичайну річну контролю майна, діловодства та організаційного стану і розвитку УНС, почала свої наради вшануванням пам'яті покійного д-ра Луки Мишуги, головного редактора „Свободи", що помер 8-го лютого ц. р. Його пам'ять вшановано вставанням з місць та хвилинною мовчанкою. При цій нагоді згадано та вшановано пам'ять померлих раніше двох довголітніх членів Контрольної Комісії УНС, покійного Дмитра Капітули та д-ра Амврозія Кібзея. З черги Комісія уконституувалася в той спосіб: д-ра Володимира Ґалана, який при виборах на минулорічній конвенції дістав найбільшу кількість голосів, обрано на голову, інж. Степана Куропася на заступника голови, а п. Івана В. Іванчука на секретаря. Членами Контрольної Комісії є ще інж. Володимир Коссар та п. Петро Кучма. Після того члени Комісії розділили між собою контрольні функції та приступили до праці. Головна Контроля попереджає звичайні річні наради Головного Уряду УНС що — як уже повідомлено — відбудуться в тижні від 23-го травня на „Союзівці".

СПРАВА ЧЛЕНСТВА УКРАЇНИ В О.Н. В КОНҐРЕСОВОМУ РЕКОРДІ

ВНЕСЕНО СВІДЧЕННЯ ПРОФ. ЛЕВА ДОБРЯНСЬКОГО ПЕРЕД СЕНАТСЬКОЮ ПІДКОМІСІЄЮ ДЛЯ РОЗГЛЯДУ ЧАРТЕРУ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ

Вашинґтон. — Конґресмен Лоренс Г. Смит з Вісконсину зголосив 4 травня ц. р. до Конґресового рекорду повний текст свідчення, яке професор Джорджтавнського університету й голова УКК Лев Добрянський сказав ще 22 квітня ц. р. перед Сенатською підкомісією для розгляду можливостей ревізії чартеру Об'єднаних Націй. У власному вступі конґресмен Смит підкреслив велику вартість зізнання проф. Л. Добрянського, яке стоїть в яскравій суперечності з фальшивими і солодкими висловами про Об'єднані Нації, що їх можна почути у названій Підкомісії. Вартість заяви проф. Добрянського полягає в його вимозі позбавити членства в Об'єднаних Націях комуністів, які не репрезентують даних народів. Ця рекомендація покривається з резолюцією, зголошеною конґресменом Смитом. Моральне лідерство у вільному світі вимагає від Америки такої акції. Комуністичній пропаґанді про колоніялізм і імперіялізм можна протиставитись успішно тільки притягненням до відповідальности совєтського режиму за його імперіялістично-колоніяльну політику у відношенні до поярмлених російськими комуністами народів. Конґресмен Смит звернув урешті увагу на повчальне значення виступу проф. Добрянського з уваги на нотерійно відоме переплутування американськими журналістами понять Совєтського Союзу, як ніби однонаціональної держави, заселеної одним „совєтським" чи російськими народом, із „меншинами", тоді, коли насправді у тій державі живуть самостійні народи, які не є ніякими „меншинами", а націями з власною незалежницькою історією, що попали в совєтське ярмо.

У своїй великій промові проф. Л. Добрянський виступив проти проєкту виключити з ОН Україну й Білорусь, як заміру, „рівнорядного з запереченням шляхетних національних і культурних вартостей українського і білоруського народів". Прийняття такої рекомендації (про виключення з ОН названих держав) було б некорисне та явно шкідливе для американського становища у теперішній холодній війні, бо було б в очах неросійських народів в Совєтському Союзі затвердженням російського колоніялізму й імперіялізму. Сенаторка Марґарет Чейз Смит — казав проф. Добрянський — казала правду у своєму виступі в Клюбі Заморської Преси, коли вона поручала, щоб З'єдинені Держави взяли ініціятиву в свої руки й показали азійським і африканським народам, які були заступлені в Бандунґу, що ЗДА є дійсно ворогом колоніялізму, найбільшим репрезентантом якого є тепер Совєтський Союз. „Нема кращого прикладу на комуністичний колоніялізм, як неросійські народи в Совєтському Союзі", заявив професор. „Ми обов'язані підтримати їх національну суверенність, а не заперечувати її". Треба яскраво розмежувати справу членства в Об'єднаних Націях від визнавання комуністичних делеґацій, які не мають права репрезентувати народи, що на них вони покликуються. Треба виключити з Об'єднаних Націй комуністичні делеґації України, Білоруси, Сов. Росії, Польщі і Чехословаччини, застерігаючи їх місця для репрезентантів вільних урядів, коли тільки такі уряди постануть в усіх опанованих тепер большевиками країнах.

Окремий уступ своєї промови проф. Добрянський присвятив порівнянню України й Білоруси з Тексасом і Массачуссетсом, що його зробили сен. Вайлі й амбасадор Кебот Ладж. Таке порівняння могло постати тільки на тлі „повного незнання новітньої історії Сходу Европи". З'єдинені Держави постали з сполуки з державно-політичну організацію однієї об'єднаної нації, під час коли Україна й Білорусь це окремі нації, які боролися за власну самостійність і які мають право мати безпосередні взаємини з чужими країнами. Це право дає їм навіть так звана добровільна унія, якою формально є Совєтський Союз. Проф. Л. Добрянський навів цілу низку незаперечливих доказів з історії тих народів на опрокинення твердження про будь-яку їхню схожість з населенням стейтів Тексасу чи Массачуссетс з З'єдинених Держав. У висновку проф. Лев Добрянський ствердив, що проєкт виключення України й Білорусі є шкідливий для миру та для престижу Америки, як борця за свободу всіх народів світу.

Такий найкоротший зміст того виступу проф. Лева Добрянського, записаного в цілості у Конґресовому рекорд з 11 травня 1955, A3208.

Триста мільйонів на атомові досліди

Ню Йорк. — В найближчих чотирьох роках американська індустрія плянує витратити із власних фондів 300 мільйонів долярів на досліди в ділянці атомової енерґії. Для тієї мети засновано окрему корпорацію, до якої входять представники 250 індустрійних концернів та дослідних інституцій. Завданням дослідів використати якнайкраще і найповніше атомову енерґію для мирних цілей. Заплянована велетенську розбудозу атомової індустрії — офіційної і приватної, — що вимагатиме вкладу 7 і пів більйона долярів на протяг найближчого десятиліття і співпраці яких 30 до 40 тисяч науковців й інженерів.

ДОЛЛЕС ЗВІТУЄ ПРЕЗИДЕНТОВІ

Державний секретар Джан Фостер Доллес, вернувшись з Відня, звітує през. Айзенгаверові про „великі події" в Европі.

ДОЛЛЕС СПОВНЕНИЙ ДОБРОЇ ДУМКИ, МекМІЛЛЕН — ПЕРЕДБАЧАЄ ТЯЖКІ ЧАСИ

Вашинґтон. — Державний секретар Джан Фостер Доллес, вернувши з Европи, заявив, що заплянована конференція великих чотирьох подає деякі надії на „конструктивні досягнення". За час свого перебування в Европі, де прийнято Західню Німеччину до НАТО, підписав він у Відні договір, яким визнано суверенність і свободу Австрії, і взяв участь в переговорах для устійнення програми нарад великих чотирьох, що за бажанням західніх союзників мали б відбутися в Льозанні у Швайцарії. Після свого повороту Доллес звітував негайно президентові Айзенгаверові про свою поїздку і пляни і потому відбув півторагодинну конференцію з конґресовою комісією закордонних справ. У вівторок Доллес говоритиме до американського народу і його промову передаватимуть радіо й телевізійні стації. — Водночас подають із Лондону, що державний секретар закордонних справ Гаролд МекМіллен, вернувшися з Відня заявив, що перелам в східньо-західніх взаєминах ставить Захід перед новими проблемами і що не зважаючи на дипломатичні досягнення останнього тижня, перед світом ще тривожні і тяжкі часи, які вимагають комбінування стійкости і терпеливости.

ЗДА підтримають свободу Німеччини рішати про свою політику

Бонн. — Уряд З'єдинених Держав буде настоювати, щоб Німецька Федеративна Республіка мала повну свободу рішати надалі про свою будучу політику — заявив американський амбасадор, недавній високий комісар, у Німеччині, д-р Конант. Цією заявою він перший натякнув на становище, що його займатиме західній світ у найближчій зустрічі з совєтськими представниками. Три західні держави займали таке саме становище на минулорічній січневій конференції в Берліні, що після переведення вільних парляментських виборів на терені цілої Німеччини і вибору нового уряду на підставі вислідуі тих виборів, Німеччина матиме право вибрати собі або залишення при союзі з Заходом, або свою „невтральність". Це становище суперечить становищу Совєтів, які згори вимагають, щоб Німеччина не мала права належати до бльоку з Заходом, і ставлять за передумову німецького з'єдинення — зірвання Паризького договору та виступлення з НАТО. — Однак американський амбасадор зазначив, що в теперішній „новій атмосфері, яка мабуть настає, виринають можливості наближення і готовість погодитись на розумні пропозиції". В отому останньому реченні німецькі соціялісти добачають можливість, що Америка не відмовиться дебатувати також про совєтські пропозиції щодо з'єднення німецьких земель. Конант підкреслив, що на найближчій конференції „великої четвірки" справа Німеччини матиме „велике першенство". Заява американського амбасадора викликала вдоволення однаково в урядових західньо-німецьких колах, як і серед німецької соціял - демократичної опозиції.

Тіто очікує московських гостей 26 ц. м.

Беоґрад. — Юґославський маршал Тіто святкуватиме 25-го травня ц. р. 63-ті роковини своїх народин. Зараз на другий день мають приїхати до столиці Юґославії високі совєтські гості, які в минулому тижні заповіли були свою подорож до Тіта. Мають приїхати Хрущов, Булґанін і Мікоян. Західня преса звернула увагу, що в офіційному московському повідомленні про рішення виїзду до Беоґраду, на першому місці названо першого секретаря Ком. Партії Хрущова, а щойно на другому прем'єра Булґаніна. Приявність в тій делеґації Мікояна вказувала б на те, що в нарадах будуть заторкнені справи взаємної торгівлі, дармащо Мікоян перестав бути совєтським міністром закордонної торгівлі. Офіційно не подано ще дня приїзду московських гостей до Юґославії. — Сен. Волтер Джордж, голова сенатської комісії для закордонних зв'язків в ЗДА, заявив, що він не вірить, щоб Москві вдалося „зневтралізувати" Юґославію. Совєти, мовляв, шукають тільки нових пропаґандивних атутів, щоб застрашити Західню Німеччину й ще більш натискати на її „невтралізацію".

Успішна вистава Українського Театру у Филаделфії

Филаделфія. — Український Театр у Филаделфії, що працює під мистецьким проводом Володимира Шашаровського, записав нову добру позицію у своєму мистецькому дорібку. Вистава веселої комедії О. Шварца і Ґ. Ленбаха в перекладі Миколи Понеділка п. н. „Блакитний Генрих" пройшла з повним успіхом і здобула признання численної громади глядачів, які нагороджували оплесками не тільки дотепні ситуації п'єси, але і справді мистецьке виведення її артистами Українського Театру. Виступали: В. Шашаровський, М. Колиняк, В. Карп'як, Я. Пінот-Рудакевич, Ю. Шашаровська, Є. Левицький, М. Степова-Карп'як, М. Солтис й О. Рудакевич. Вистава ішла в поставі Володимира Шашаровського на тлі декорацій (графський замок), виконаних молодим мистцем Романом Василишином. Рясними оплесками відзначили глядачі зокрема прекрасну гру артистки Марії Степової-Карп'як.

КОМ. КИТАЙ ПОВТОРЮЄ ГОТОВІСТЬ ПЕРЕГОВОРЮВАТИ ЗІ ЗДА

ЧУ ЕН-ЛАЙ ВИКЛЮЧАЄ „КЛІКУ ЧІЯН КАЙ-ШЕКА" З УСЯКИХ МІЖНАРОДНИХ НАРАД. — ПІДТРИМУЄ ПРЕТЕНСІЇ КОМУНІСТІВ ДО ФОРМОЗИ

Гонґ Конґ. — „Китайський нарід ставиться приязно до американського і не хоче з ним війни" — заявив прем'єр комуністичного Китаю, Чу Ен-лай, потвердивши ще раз готовість переговорювати з З'єдиненими Державами в справі замирення на Далекому Сході, дармащо комуністичний Китай підтримував совєтську пропозицію, зголошену 4 лютого ц. р. на Раді Безпеки ОН, щоб справою Формози зайнялась конференція 10-ти держав. Тими державами мали б бути 5 держав т. зв. Коломбо бльоку (Індія, Індонезія, Цейльон, Бурма і Пакістан), ЗДА, Англія, Франція, СССР і комуністичний Китай. Чу Ен-лай ще раз підкреслив, що він виключає з усяких міжнародних нарад, в яких він брав би участь „кліку Чінґ Кай-шека". Він зазначав теж, що такі переговори із ЗДА не заперечували б праву комуністичного Китаю до „визволення" Формози. Мовляв: Формозу можна „визволити" двома шляхами, війною або миром, і комуно-китайський уряд радий би випробувати мирного шляху. Промова Чу Ен-лая, передана через радіо в Пейпінґу, була виголошена до Загальної Комісії комуно-китайського парляменту, і він торкався там однаково внутрішніх, як закордонних проблем. Він твердив, що комуно - китайський уряд завжди вважає справу Формози „внутрішньо - китайською" справою, але „окупація" Формози американцями зробила ту справу міжнародною. „Однак не треба переплутувати двох речей: нема війни між Китаєм і З'єдиненими Державами, отже про так зване перемир'я нема чого говорити". Вправді ЗДА — казав Чу Ен-лай — своїми „провокаційними діями" збільшують напруження в обширі Формози, проте комуністичний Китай, ідучи по лінії миролюбних тенденцій всіх азійських і африканських держав, зібраних у конференції в Бандунґу, готові переговорювати про цю справу. Чу Ен-лай ані словом не згадав у своїй промові про прибережні острови Квімой і Матсу. — Коли Чу Ен-лай вперше зробив під адресою ЗДА пропозицію повести безпосередні переговори 23 квітня ц. р. під час конференції в Бандунґу, то державний департамент заявив, що в кожній нараді з комуністичним Китаєм мусить брати участь також національний Китай. Китайські комуністи прийняли ту заяву, як відкинення пропозиції Чу Ен-лая. В два дні потім, 26 квітня, державний секретар Доллес заявив, що ЗДА готові переговорювати про перемир'я у протоці Формози також у відсутності національного Китаю, а те становище потвердив през. Айзенгавер на своїй найближчій пресовій конференції.

НІМЕЧЧИНА ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ ГОСПОДАРСЬКИХ ПОСТАНОВ АВСТРІЙСЬКОГО ДОГОВОРУ

Бонн.— Західньо-німецький уряд вислав ноту протесту до трьох західніх великодержав і до Австрії проти тієї постанови державного договору про Австрію, в якій забороняється звернути колишнім німецьким власникам їхні посілості в Австрії, — вартости вище 10,000 долярів. У цій справі велись впродовж більше року безпосередні переговори поміж Західньою Німеччиною і Австрією. Ті переговори тепер безпредметові наслідком тієї постанови, включеної — на домагання СССР — до австрійського договору, підписаного у Відні в останню неділю. Німецький капітал був заанґажований у цілому ряді промислових закладів однаково ще перед „аншлюсом" Австрії з Німеччиною, як і після того. Тепер усі колишні німецькі великі промислові заклади переходять на власність австрійської держави і будуть націоналізовані. Це викликує не тільки конфлікт між Австрією і Німеччиною, але й внутрі самої Австрії, бо австрійські соціялісти раді з націоналізації численних великих промислових об'єктів, зате християнські демократи не хочуть мати „соціялістичної держави в державі". Австрійський віце-канцлер Шерф виправдував поведінку Австрії тим, що Австрія, мовляв, мусить мати джерела для сплати 150 мільйонів дол. належних Совєтам згідно з отим договором та, крім того, Австрія, конфіскуючи німецькі маєтки, зреклась одночасно всіх своїх претенсій до Німеччини. Все ж, Австрія може опинитись у великому клопоті — коментують закордонні часописи — якщо західньо-німецький уряд у відплату за сконфіскування всіх німецьких маєтків в Австрії відмовиться від дальшої будь-якої інвестиції німецького капіталу в Австрії та взагалі звузить свої господарські взаємини з Австрією.

В СВІТІ

● **Палац „Бельведер"** у Відні, збудований князем Евгеном Савойським для суперництва з Версальським палацом у Парижі, має славу нещасливого палацу: у ньому відбулося прощання з Марією Антуанеттою, коли вона виїздила до Парижу вінчатись з королем Людвиком XVI, з яким потім згинула на ґільйотині, з того ж палацу виїхав до Сараєво архикнязь Франц Фердинанд, де його вбили, що стало безпосередньою причиною першої світової війни. Пригадують це у зв'язку з підписанням в цьому палаці державного договору про Австрію.

● **У Південному В'єтнамі** громадянська війна притихла і влада леґального прем'єра Нґо Дінг Дієма закріпилась. Зате зростають ворожі настрої супроти голови держави, Бао Даі, який хоче правити країною з французької Рівієри і під диктатом Франції плете інтриґи. Тепер прем'єр Нґо Дінг Дієм включив до армії окрему формацію „королівської ґвардії", яка підлягала безпосередньо голові держави, і таким чином позбавив його цієї збройної частини.

● **Отто Зур**, посадник західнього Берліну, прилетів до ЗДА, щоб тут взяти участь в конференції посадників ЗДА у Ню Йорку. В найближчу суботу він виголосить промову до учасників цієї конференції.

● **В Англії** консерватисти перемогли у комунальних виборах із шкодою для мандатів Партії Праці. Фахівці передбачають, що в парляментських виборах, які відбудуться 26 ц. м., консерватисти здобудуть 358 мандатів, а Партія Праці 262, отже консерватисти матимуть більшість понад 90 мандатів. Навіть керівники Партії Праці не сумніваються в перемозі консерватистів.

● **В усіх комуністичних** країнах славлять акт підписання договору про Австрію, представляючи, очевидно, лише Совєти, як добродія Австрії, дармащо тільки з вини Москви Австрія мусіла ждати 10 років на свою самостійність. Пейпінґське радіо тішиться, що „Австрія забезпечена проти того, щоб не впасти в руки німецьких мілітаристів".

● **У Греції і Туреччині** панує занепокоєння з приводу заповідженої візити найвищих совєтських достойників у Тіта в Беоґраді. Названі держави мають союз з Юґославією. Вони потішають себе твердженням, що Юґославія ніколи не вернеться до Комінформу і ніколи не відновляться сердечні взаємини між Москвою і Беоґрадом, перервані в 1948 році, проте довір'я до Тіта не мають.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ХИМЕРНА, ХВИЛЮЮЧА ВЕСНА

Весна завжди химерна і хвилююча. Заповідять, і ви сподіваєтесь сонця і погоди, а тут вам — буря і злива. Або ж берете кальоші і парасолю, а тут вам сонце і погода, аж любо! Це — химери весняної природи. А скільки хвилювань у людські душі вливає весна! Це вже така її природна властивість, і про це всі знають. Цього року до цих природних прикмет весни достосовується більше, ніж коли, і міжнародна політика. Вона, як і природа, повна химер і хвилювання.

Напровесні почалося велике хвилювання в зв'язку з Формозою. Ось-ось, здавалося, зірветься нова воєнна буря. Гриміло ж бо в Азії, загриміло й у Вашингтоні далекосхідньою резолюцією з оборонними повновластями для Президента. Правда, хмари на Формозою ще не розвіялись, але й на дощ не заноситься. Та хто його знає? Громи б'ють часом і з безхмарного неба.

Багато політичних химер і хвилювань принесли дальші події. Азійсько-африканська конференція в Бандунґу була одною з них. Опісля прийшла ратифікація договору про суверенність і озброєння Західньої Німеччини та формальне включення її в західню оборонну ситему. Велике хвилювання викликала ця подія головно по той бік залізної заслони і, як реакція на неї, прийшла совєтська химера з Австрією. Десять років паралізувала Москва будь-яку договореність у справі закінчення окупації Австрії, і щойно цієї весни, наче грім з ясного неба, прийшла несподівана совєтська згода на те, що Захід вже віддавна обстоював: суверенність цієї країни.

Політичні химери і хвилювання цієї весни на тому не закінчились. Впродовж одного тільки минулого тижня кожного дня повставала якась політична химера, викликаючи політичне хвилювання. У неділю американський, англійський і французький амбасадори почали в Парижі наради про доцільність великодержавної конференції в азійських справах. У понеділок президент Айзенгавер погоджується на зустріч „чотирьох великих", якщо будуть прийняті західні передумови. У вівторок три західні великодержави висилають Москві формальне запрошення на конференцію голів урядів чотирьох великодержав. Кремль, зі свого боку, видвигає новий плян світового роззброєння, включаючи в нього й деякі відкидані ним раніше західні пропозиції. В середу совєтський прем'єр Булганін висловлюється прихильно щодо пропонованої Заходом зустрічі чотирьох великих. У четвер амбасадори чотирьох великодержав у Відні остаточно узгіднюють і погоджуються на підписання договору в справі Австрії. В п'ятницю Захід проголошує свій власний плян політики роззброєння. В суботу у Варшаві Москва створює своє НАТО, себто спільне командування для совєтської і сателітних армій. У неділю підписано договір в справі Австрії. В інших обставинах цих подій одного тижня могло б вистачити на кілька місяців. Але цим разом вони, як весняна погода, черґуються одна за одною з такою швидкістю, що публіка ледве вспіває реагувати на них.

Чого ж можна сподіватись від такого розвитку подій? Публіка, як завжди: одні оптимістично очікують теплого і погідного літа, а інші песимістично заповідають бурі і зливи. Але не було б нічого більш помилкового, як робити далекойдучі висновки з політичних химер дня. Звичайно, їх не можна й легковажити, бо події попереджають події і на них впливають. Але, коли мова про загальне міжнародне положення та про загальні тенденції його розвитку, то тут, крім подій, маємо ще принципи, які ці події визначають на довшу мету. Ці принципи відомі: світ поділений сьогодні на два суперечні табори на базі не тільки подій, але в першу чергу принципів. З одного, західнього боку, маємо засаду волі, справедливости і миру для всіх, а з другого, комуністичного боку, цьому протиставляється диктатуру кліки і неволю, злидні і гніт для всіх. Чи можна прірву між цими двома діяметрально протилежними принципами засипати будь-якими, навіть найбільш надійними, дипломатичними конференціями, зустрічами та підписуванням договорів, які для одного, східнього партнера теперішньої міжнародної політики мають тільки паперову вартість?

Це є сучасна політична дійсність, яку навряд чи можуть змінити будь-які химери і яка вже перестала хвилювати тих, які її знають і здають собі з неї справу. Інше діло, що властивістю весни є теж надія, та сама надія, що не залишає людини до гробу і що без неї життя було б неможливе. Тому надію треба плекати, зберігати і для неї працювати. Але надія не буде „матір'ю дурних" тільки тоді, якщо вона буде рахуватись з дійсністю і намагатиметься ту дійсність підкорити собі.

СИМВОЛ БОРОТЬБИ ЗА ВОЛЮ

У списку політичних атентатів, почавши від замаху на Абрагама Линколна 14 квітня 1865 р., в одному з американських альманахів, названо, як єдиного українця, Симона Петлюру, „генерала, лідера Української Республіки". Кожна коротенька вісточка з датою і прізвищем в тому списку вираховує величезний зміст для заторкнених країн-націй. Але, переглядаючи довгий-довгий, зрештою далеко неповний виказ політичних убивств за останніх 120 років, трудно знайти друге, яке мало б таке безмірне значення для земляків убитого, як його мало і має по нинішній день убивство Симона Петлюри. Значення паризького вбивства, мабуть, тому таке велике, що воно торкалось насправді не тільки одніїєї особи, діяча однієї нації. В історичній перспективі значення Симона Петлюри виходить дійсно поза межі внутрішніх подій серед самих українців, а кулі, від яких на вулиці Парижу згинув Петлюра, не вдаряли в репрезентанта тільки однієї нації.

Постать Симона Петлюри перевищує всі інші постаті нової історії України. Це яскраво виявилось, власне, після його трагічної смерти. За свого життя — як кожний великий діяч у кожному народі — оспорюваний численними земляками і поборюваний та недобачуваний зовнішнім світом, після своєї смерти він став предметом культу всього народу, всіх ввеличників і противників. Усі поклонились його тіні, як тіні не тільки формального голови відродженої рідної держави, але й як того державного діяча і того невтомного та незламного борця, який зумів боротьбу за волю народу підняти до висот найвищого ідеалу, вартіснішого від усіх дібр на цьому світі, включно з життям одиниці. Симон Петлюра став для українців символом боротьби за волю. І тому роки, які щораз більше віддаляють його сучасників і наступників від дня його смерти, не тільки не притьмарюють його авреолі, але осяюють її ще більшим блиском. Бо з ходом років блїднуть і забуваються подробиці його життєпису й окремих його дій, в яких, очевидно, не бракувало й помилок, як в кожного навіть найбільшого діяча всесвітньої історії. Те, що колись було палко оспорюване й перебільшуване, відпадає, як суща дрібниця без ніякого значення. Залишається тільки найважливіше, найістотніше, найбільшого і всеохоплюючого значення, таке, що виходить поза межі гурта, партії, ба навіть нації і її етнічної території. Що ж може бути більше від поняття волі і від боротьби за волю?! В цьому аспекті атентат на Петлюру був атентатом не на Президента й Головного Отамана Військ Української Народної Республіки, а на передового, неугнутого борця за ідею волі, фанатичного ворога найбільших ворогів тієї волі — московських большевиків.

Так і дивились на нього ті, які наслали на нього вбивника. Український самостійницький рух — смертельно небезпечний для Москви і тієї імперіяльної концепції, що її перший сформулював Петро I, придумавши для неї назву Росії. Суверенна українська держава є запереченням Росії, як імперії, що може існувати тільки при підкоренні одній централістичній владі Москви цілого ряду зброєю і підступом здобутих країн і народів. І тому війна проти УНР була найпершою, що її повели московські большевики, пересмники леґендарного, неписаного, але істотного політичного заповіту Петра та його наступників. Але куди більш небезпечною від українського самостійництва є сама ідея волі, яка поривала Петлюру на боротьбу і яку Петлюра вписав на своєму прапорі так чітко, що він сам і це його прапорне гасло стали синонімами. І тому мусів Петлюра згинути, а щоб ще основніше вдарити по ідеалу волі, треба було оплюгавити ім'я Петлюри в хвилині його смерти свідомо придуманими, з л о б н о-наклепницькими очорнюючими закидами.

Але ідеалу не можна вбити стрілами, і найчорніші наклепи не вдержаться в горнилі історії. І тому найнікчемніша кампанія, ведена проти „петлюрівських бандитів" большевицькою пропаґандою в Україні, спричинилась тільки до ще більшого поширення й поглиблення культу Симона Петлюри, як національного героя. А всі ті брудні наклепи, що їх виголошувано на процесі, на якому оправдано вбивника Головного Отамана, не пошкодили ні на йоту українському культові Петлюри як борця за волю у вселюдському розумінні. Бо ж минуло вже 29 років від тої трагічної події, але святкують ті роковини у смутку і в гордості за свого лідера-борця всі українці, що живуть в розсіянні у вільному світі, а поминок на рідних землях не справляють тільки тому, що там похоронено волю.

У цьому році в Америці, в Ню Йорку й деяких інших містах, пересунено публічне святкування пам'яти Симона Петлюри з дати його смерти 25 травня на кілька днів раніше з уваги на 6-ий Конґрес Українців, що має стати великою манифестацією, на яку з'їдеться маса українців і з-поза Ню Йорку. І тому, маючи на увазі Академію на честь Головного Отамана 21 травня ц. р. в Ню Йорку, присвячується вже тепер ці рядки роковинам його смерти. Ті роковини будуть відзначувані доти, поки житиме українська нація, а найвеличніше відзначатимуть їх в майбутній вільній і незалежній Українській Державі. Тоді і весь зовнішній світ усвідомить собі його значення і йому поклониться.

СПРАВА ЗМІНИ ЧАРТЕРУ О.Н.

На день 20 червня 1955 р. припадає десятиріччя скликання до Сан Франсіско Міжнародної конференції, на якій засновано Організацію Об'єднаних Націй. Для українців ця конференція важлива тим, що на ній Совєти згодилися признати Україну як державу, хоч і в складі Совєтського Союзу, одначе з правом висилати свого делеґата на наради цієї міжнародної організації.

На пресовій конференції, що відбулася 5 травня у Ню Йорку, генеральний секретар ОН Даґ Гаммершилд згадав між іншим про Конференцію ОН в справі перевірки чартеру, яка має відбутися негайно після нарад Генеральної Асамблеї, тобто, мабуть, у грудні 1956-го, або в січні 1957 року. З уваги на те, що З'єдинені Держави Америки грають одну з найважливіших роль у цій організації, рішальні чинники цієї країни, а з ними й преса, вже тепер застановляються не тільки над самою Конференцією, але й над аґендами, які будуть на ній поставлені.

Загальний погляд такий, що цьогорічна Генеральна Асамблея ОН, яка має зійтися восени, обговорить підготовчі справи до перевірчої конференції. А що скандінавські країни, а також Великобританія не дуже бажають собі перевірки чартеру, деякі американці побоюються, що така конференція може принести більше шкоди, ніж добра. Все таки сам Президент і Конґрес ставляться до ідеї перевірчої конференції прихильно, і нема сумніву, що Америка доведе на ній хоч до деяких корисних змін в організації ОН.

Відомо, що Совєти вважають ОН тільки за міжнародний форум для своєї підривної пропаґанди, і, маючи право вета в Раді Безпеки, складеної з 11 держав, з-правила паралізують рішення, з якими не погоджуються. Досі Кремль не дав ні одним словом пізнати, чи погодиться він на якісь зміни чартеру в майбутності, але відомо, що він не хоче зміни постанов про склад Ради Безпеки ОН. Тому мимохіть виринає питання: яка ціль скликання Конференції для перевірки чартеру, коли зміни його неможливі?

Прихильники реформи ОН стоять на становищі, що само бажання зміни насторожує увагу світу до потреб міжнародної організації. Коли прийде час на підготовчі наради, тоді, як в Асамблеї, так і на самій конференції, будуть піднесені такі думки, які спричиняться до зсолідаризування вільного світу проти беззупинних перешкод, ставлених Совєтами проти поступу людства. Отже на таких нарадах можна буде повести успішну аґітацію проти совєтських метод і послабити увесь комуністичний світ.

Крім того, вільний світ передбачає, що до 1957 р. до якого наради ревізійної конференції зачнуться, можливі зміни „політичного клімату". Не виключене, що з Совєтами можна буде дійти до якогось компромісу, подібного до того, як то було в Сан Франсіско у 1945 р., коли за допущення Арґентини до ОН Совєти зажадали признання голосу в ОН Білорусі й Україні. Тепер уже 14 різних країн чекають на свою чергу бути допущеними в склад ОН.

Хоч як осоружне для Америки й деяких інших країн допущення к о м у ністичного Китаю до ОН, до 1957 р. можуть у теперішніх настроях наступити такі зміни, що, в „заплату" за допущення червоного Китаю, можна буде добитися допущення нових вільних країн до ОН.

Одначе, серед самих західніх країн нема згоди в одній важливій справі, яка порушує їх солідарність. Це — постанова в чартері ОН „не вмішуватися в внутрішню юрисдикцію" країн. Зате різні країни Азії, Африки, а головно країни арабського світу вимагають зміни цієї формули у своєму інтересі. Відоме теж, що саме на цьому відтинку існують непорозуміння між Францією і Америкою, бо Америка сподівається виграти Азію для західніх цілів, якщо буде знесений теперішній колоніяльний лад, втримуваний в Азії у першу чергу Францією.

Нема потреби приховувати факт, що в ЗДА діє багато консервативних груп, які вважають членство Америки в ОН незгідним з державною незалежністю й суверенністю. Вони стоять на становищі, що Америка напитала собі біди, вступивши до ОН. Такі групи, назвавши себе „коаліцією консервативних американців", з'їхалися у Сан Франсіско на однотижневий „Конґрес Волі", що закінчився 7 травня. Цей конґрес, одначе, не міг погодитися на якусь важливішу резолюцію, за винятком ухвали висилати картки до президента Айзенгавера з жаданням п е р е й м е н увати День Поминків на „день ганьби" і натаврувати комісію ОН, відому під назвою „ЮНЕСКО", за її діяння проти виховної системи в Америці.

З'їзд консервативних американців може спричинитися до застанови американських груп, що походять з поневолених націй, чи не скликати б їм справжній „Конґрес Волі" і видати проклямацію до всіх волелюбних народів світу для натаврування Совєтів за їх намагання перетворити ОН на організацію поневолення світу і для підтримання змагань Америки за удосконалення чартеру ОН, як інструменту, що має встановити в цілому світі засади волі й справедливости.

(С)

ПО ВСІЙ УКРАЇНІ ЗНОВУ ЗБИРАЮТЬ ПІДПИСИ

По всіх фабриках, заводах, установах і колгоспах країни відбуваються мітинґи, на яких збирають підписи під зверненням Світової Ради Миру „проти загрози атомової війни". У всіх резолюціях, ухвалюваних на цих мітинґах, обов'язково п і д к реслюється „готовість трудящих зміцнювати могутність радянської батьківщини". Значить: ще більше гармат, танків і бомб. Чергову „кампанію за мир" використовується також для ще більшого натиску на робітників і колгоспників. І так, на зборах робітників харківського електромеханічного заводу обмотниця Любов Баранник заявила: „Ставлячи свій підпис під зверненням, я зобов'язуюсь щодня виконувати норму на 150-180 процентів". А колгоспник Іван Буценко, з колгоспу „Перемога" на Вінниччині, з таким же „ентузіязмом" узяв на себе зобов'язання підвищити продуктивність своєї праці вдвоє.

Мирослав Прокоп

ШОСТИЙ КОНҐРЕС І УКРАЇНСЬКА ВИЗВОЛЬНА СПРАВА

II

Українська політика Заходу

До звалищ безконечних помилок, що ними визначується західня політика в українському питанні принаймні за останніх сорок років, долучується кількарічна політика антибольшевицьких кол сучасного Заходу. Тому, що нею також визначується положення української справи, і тому, що до неї також мусітиме зайняти становище Шостий Конґрес Американських Українців, їй треба присвятити на цьому місці декілька завваг, в рямках, на які дозволяє газетна стаття.

Факт, що національне питання має величезне значення в російській імперії, належить до абеткових правд росієзнавства. Факт цей був визнаний Леніним ще в 1913 році, отже в часі, коли не тільки царат, але також тодішні опозиційні російські політичні партії того не помічали. В той час Ленін визнав, що, поскільки в російській імперії є тільки 43 проценти росіян, а сили неросіян зростають, вдержати їх в імперії можна тільки порядком концесій, аж до обіцянки повної державної незалежности і вільного виходу з імперії включно. (В. И. Ленин: „Статьи и речи об Украине", 1936, ст. 248). Правда, цієї обіцянки Ленін ніколи не думав дотримувати. Сьогодні для жадного дослідника цих питань немає сумніву, що така власне ленінська політика обіцянок незалежности неросійських народів, врятувала російську імперію. Це ствердив сам Сталін, який по революції заявив, що большевики перемогли Керенського і царських генералів тому, що в запіллі тих генералів були неросійські народи, які ненавиділи російську імперію і сподівалися від большевиків, що вони здійснять їхні прагнення національної і соціяльної свободи. (И. Сталин: „Статьи и речи об Украине", 1936, ст. 185). Для об'єктивного дослідника є також безсумнівним те, що майже сорок років існування большевицької імперії, — це її безперервна війна проти неросійських народів, які хочуть відорватися від Москви та позбутися комунізму.

Але того не знають якраз ті, які хочуть мобілізувати народи СССР до боротьби проти большевизму. Коли розглядати дії т. зв. приватних кол за останні роки від минулого конґресу, то треба ствердити, що існуюча в 1952 році ситуація і тодішні намагання притягнути неросійські еміґрації до співпраці на базі непередрішенства, зовсім не покращали, але, в дечому, змінились на гірше. І так напр. в репрезентованому тими колами „Радіо Визволення", що мало б присднувати симпатії також українського народу для Заходу, не дозволяється говорити про українську державну незалежність, що більше, навіть про національно-визвольну боротьбу! А втім, ідея державної незалежности є основоположним елементом української національно-визвольної ідеології і політичної програми, і йти без неї до українського народу, — це значить, не присднувати його для себе, але відкидати.

Яка причина такого ставлення тих кол Заходу? Коли брати до уваги оправдання, що їх подають автори таких концепцій, причиною того мало б бути: 1) непевність чи справді український нарід хоче державної незалежности, 2) небажання антагонізувати російський нарід, який, мовляв, також в своїй масі, є проти відділення неросіян.

Якщо йде про перше, то треба сказати, що, поскільки Заходові справді дуже залежить на тому, щоб респектувати вільну волю українського народу та не піти проти неї, то довга історія української визвольної боротьби, зокрема від 22 січня 1918 року, не повинна лишати в західніх колах жадних сумнівів. Якщо є сумніви чи справді український нарід хоче повної державної незалежности, то чому кілька років мусіла большевицька Москва витрачати на те, щоб завалити Українську Народню Республіку? Чому масово винищувала Москва тих всіх, хто приймав участь в тій визвольній боротьбі? Чому знищила вона тисячі українських діячів культури і громадського життя, в тому навіть комуністів, під закидом прагнення відірвати Україну від Москви? Чому масово не хотіли українські червоноармійці воювати за Москву в минулій війні? Чому український нарід боровся проти німців і большевиків під виразним гаслом державної незалежности України? Чому довгі роки Москва переконує український нарід, що він досягнув в спілці з Москвою все, чого він хоче, тобто державну незалежність? Чому устами Крутія намагається Москва переконати українців, що Америка є ворогом державної незалежности України, що в майбутній війні український нарід повинен боротися проти Америки, бо тільки при допомозі Москви він може зберегти свою державну незалежність? Чи, коли б українському народові була байдужа ідея державної незалежности, як це досі думають організатори приватних кол, то чи справді Москва таким способом намагалась би присднати його для себе та кинути його проти Заходу? Чому досі, всупереч мирові, існує визвольна боротьба на українських землях і чому т. зв. буржуазний націоналізм вважається Москвою ворогом ч. 1?

Неправда також, що коли б Захід піддержав сьогодні державність України, це поставить проти нього російський нарід. Це поставити може проти нього горстку російських еміґраційних імперіялістів, але не російські народні маси. Це видно було недвозначно в часі минулої війни, коли тільки колоніяльна політика Гітлера кинула всі народи СССР в обійми Сталіна. Немає сумніву, що якщо б німці були видвигнули гасло знищення большевизму і відбудови вільних самостійних держав російського і неросійських народів, большевики війну програли б. Проти самостійности Литви, Грузії, чи України в росіян застережень не могло бути, поскільки вони були свідомі того, що ті неросійські народи творять формально окремі держави, а разом з Росією держать їх тільки силою терору Москви. Дуже цікаве ствердження того порядку зробив в жовтні 1942 року д-р Бройтіґам, то-

(Продовження за ст. 3-ій)

Михайло Островерха

НА КРУТОМУ ЗВОРОТІ

З пожовклих сторінок

1939—1940

(27)

Сумні вечори. Ходити по місті можна лише до 9-ої години вечора. Стою при вікні в помешканні знайомих, які мене прихистили в себе. І дивлюсь на палаючий у морі світла-пропаґанди Львів. У яркому світлі палають червоні прапори на ратуші, на восвідстві. Від часу до часу несеться вівкання й заводження пісні з нічних челюстей ночі. Це ситі й добре одягнені ґепісти, роз'їжджаючи службово на вантажних автах, виспівують і надають містові настрою непевного, якогось несамовитого, пекельного. Бо в такий час, коли вся армія, це тіні злидарів, виголоднілих та вихуділих нуждарів, коли виснаження і голод та терор учинили з цієї армії якесь несамовите стадо макабричних тіней, то й ці пісні ґепістів витворюють атмосферу макабричности. Споглядаючи на ці кістяки червоноармійців, які є синами нашого села, я розумію усю п а р а д о ксальність большевицького гимну: „Повстаньте гнані і голодні! ... Повстане військо злидарів!" Чи ж не собі вони, ці тіні жорстокої влади, співають ці слова? Чи ж важко передбачити, що таки прийде хвилина й вони, співаючи цей же гимн, кинуться на цих жахливої влади сатрапів-вождів?

А пильно придивившись формі будови голови Леніна — це ж найвиразніший кістяк смерти: символ Московії! Символ того, що приносить із собою ця Москва! Символ смерти, руїни душі, тіла, культури, релігії, усіх-усіх тих конструктивних цінностей Европи. Цей череп його є символом тієї задухи, недовір'я, фізичного і морального бруду, терору, доносцицтва, розкладу фізичного і морального, отупіння, — дослівно: пранці душі й тіла. Ось це й зміст будови голови цього московського генія.

Заробітків немає, нема й гроша, а жити якось треба. В найдешевшій кухні для літераторів, журналістів, мистців і лікарів, при вул. Академічній 10/1, де обслуговують пані польки і жидівки, де видають денно до 400 обідів, — юшка і шматочок м'яса і окраєць хліба, — обід коштує 85 сотиків. Наші інтеліґенти ходять попід кам'яниці Львова й сіріють на тілі, недоїдаючи, а ще більше на душі. Бачив я інколи, як до цієї дешевої кухні крадьки, чужо й непевно заходили їсти Михайло Струтинський і Петро Сагайдачний.

Товариство Письменників і Журналістів ім. І. Франка мало в Зембанку й Центробанку своїх до 1000 злотих разом ощадностей. Роман Купчинський, як голова цього товариства, — хоч воно вже перестало існувати, — зробив те дуже добре й по-товариськи, що поручив Василеві Сімовичеві вибрати ті гроші і по малій сумі, нишком, роздавати допомоги старим членам нашого товариства. І так отримав і я — по 10 зл. кожноразово — 60 злотих. Скупенько якось проживав я.

„Возз'єднання ... вплоть до отделєнія"

Прийшла неділя виборів: 22 жовтня 1939 р. Надворі холодно, мрячно, непривітно, хоч інколи, на потіху, покажується сонце. Від вчасного ранку б'юсь із думкою: йти, не йти голосувати? Передумую за і проти. Я був певен, що в такім місті, як Львів, де переважають ще поляки, де наплила така маса жидів, — а всі біженці дістали право голосу при цих виборах! — то, може, мені вдалося б і не голосувати. Проте, взяв я під увагу моїх господарів, які мене прихилили коло себе, в яких я майже кожну ніч ночую, — бо інколи нерви мене виганяли і з цієї хати я йшов спати до інших приятелів, слід за собою затираючи, — а моє неголосування може відбитись і на них. І я постановив із трепетом у душі йти голосувати: перший раз у моєму житті голосував і останній! За Польщі — в 1922 р. українці бойкотували вибори, а коли вже й стали брати участь у виборах, тоді я сидів в Італії, то не голосував.

Голосування нашої дільниці відбувалось у будинку „Рідної Школи" при вул. Мохнацького. Єдиним кандидатом на цю дільницю був якийсь Василь Малюх, якого прізвище я вперше тоді й почув, якого ніхто не знає. Біля виборчого льокалю вештається народ, стоїть черга й тут, мова польська. Дістався і я до середини. У просторій залі при вході стояв широкий стіл, а за ним сиділо двоє наших молодих людей: маґістер К., побачивши якого, мені стало легше на душі, бо знав я його, як людину чесну, нескаламученої душі, і висока та русява панна, якої прізвища я не знаю. Побачивши мене, вона, не спитавши в мене прізвища, закреслила мене: „голосував" і дала мені білу картку, на середині якої було видруковане єдине прізвище кандидата: Василь Малюх. У першій хвилині я не знав — що з тим свистком паперу діяти? До мене підійшов совєтський старшина з відзнаками політрука і пояснив:

— Ідіть товаришу он там до кабіни і там згорніть цю карточку вчетверо; як же хочете, то й скресліть чи що кандидата, а потому кинете цю карточку до он тієї урни, що на сцені!..

— Дякую, товаришу комісар! — відповів я під акомпаніямент шуму в голові моїй від його слів, від яких війнуло якоюсь лукавістю.

Я й не опам'ятався, як зовсім відрухово опинився за заслоною у кабіні. Тут кинув оком і, побачивши чорнило й перо, зрозумів, що це може бути дуже добрий підступ товариша політрука. І як швидко увійшов я до кабіни, так іще швидше, як із праці, зложивши вчетверо картку, вилетів з тієї кабіни. До мене облесно підсміхався товариш політрук, а від його усміху в душі у мене щось гидко сколотало. Я подався до урни. Біля урни сидів чорнявий, із „вірлиним" носом тип і проникливо очима сував по картці і по моїм обличчі, а другий, такий самий тип, робив знак за кожним до урни киненим голосом. Вийшовши з виборчого льокалю на вулицю, я з полегшею відітхнув. І добре сталось, що я пішов голосувати: коло одинадцятої години вночі приїжджало авто по всіх тих, хто не йшов голосувати, забирали їх до голосування, а від голосування до ГПУ на переслухання.

По всьому нашому краю, — тобто, по тих землях, що до 1939 року були під Польщею, — вибори йшли під гаслом: спротиву до совєтської влади. Крім великих міст, де українці були в меншині, край тримався вороже, з глумом до совєтів і в поставі достойній українства. На виборчій картці, перекресливши ім'я видрукованого на ній кандидата, селяни писали всяко: „Забирайтесь із нашої землі!", „Сталін може поцілувати нас...", „Слава Україні!" „За самостійну і соборну Україну!". Були й такі села, що зовсім до голосування не пішли. Нічого не помагала й загроза комісарів. У одному селі біля Руської Рави під час виборів селянин селянина спитався:

— То що, куме, думаєте про тих совєтів?

— Та що там, куми! Я думаю те, що виджу, а ви видите те, що й я виджу! — відповів цей чисто хлопським хитрим способом.

Число арештованих УНДО-вців зростає. У ГПУ вже сидять: д-р Дмитро Левицький, д-р Кость Левицький, д-р Іван Німчук, Володимир Целевич, посол Тершаковець, посол Володимир Кузьмович, сенатор Остап Луцький, посол Степан Біляк.

ВІСТІ ЗУАДК

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, Inc. P. O. Box 1661, Phila 5, Pa.

ЗУСТРІЧ З ПРЕЗ. АЙЗЕНҐАВЕРОМ

Важливість та відповідальність т. зв. добровільних допомогових аґенцій, які тісно співпрацюють з урядом та урядовими інституціями в справах важливої американської допомоги потребуючим країнам і народам та до яких належить і наш Злучений Український Американський Допомоговий Комітет підкреслено спеціяльним прийняттям представників цих аґенцій президентом Айзенґавером в Білому Домі в дні 25-го березня ц. р. На фото: президент Айзенґавер в оточенні представників добровільних допомогових аґенцій. Перший біля Президента (зліва) д-р Вол. Ґалан, екзекутивний директор ЗУАДК. Біля д-ра Ґалана — монсіньйор Висісло, представник Красвої Католицької Доброчинної Конференції. Внизу — фотокопія пресового комунікату, з промовами адміністратора закордонних операцій Геролда Стассена та президента Айзенґавера.

IMMEDIATE RELEASE March 25, 1955

James C. Hagerty, Press Secretary to the President

THE WHITE HOUSE

Remarks of the President on receiving the Representatives of The American Voluntary Societies cooperating in the United States Escapee Program on March 25, 1955 (Response to remarks by Harold Stassen, FOA Administrator)

HAROLD STASSEN:

Mr. President, this group has responded to your kind invitation to meet them this morning, on this third anniversary of the escapee program. These great voluntary organizations -- which literally means millions of Americans -- have participated in helping escapees and refugees as they have come across the line from the Iron Curtain areas in these last three years.

They are meeting on the one hand today in sessions to mark the third anniversary, but more important to look forward to continued work as they enter their fourth year. In the way in which they welcome these escapees in various parts of the world, responding to human needs with the power of their religious and humanitarian interests, they have done a superb service. This has been not only in the voluntary acts of many devoted people, but in the raising of actual resources to join with government in getting the job done.

And so it is, in marking this third anniversary, that these representatives of these great organizations of our nation have assembled in your office, to pay their respects to you.

THE PRESIDENT:

Well, ladies and gentlemen, of course, I am not going into a dissertation on statistics. About all I can say is, thank you for the extraordinary understanding that you exhibit by your very participation in this kind of work.

If we are to win this ideological struggle going on in the world, if we are going to stand for freedom and opportunity and the dignity of the human, we have got to be ready to do those things voluntarily that give some other individual the right to be dignified as well, to enjoy opportunity, to live in freedom.

And of course we know from our own history, going way back into the dim past, that freedom is not won easily, nor is it won without sacrifice.

Whenever we allow anybody else's freedom to be cut down, by that much our own is endangered. Consequently, the work that you are doing is not only completely humanitarian, as I see it. It is also in furtherance of the idea that this thing -- this concept of freedom -- is not going to be kept alive and flourish in the world unless we do those things that are expected of free men, and make sure that everybody else has a similar opportunity.

So it is in that spirit that I say: thank you very much. I assure you that this Administration, in its own several jobs spread all over the United States and over the world, is dedicated to the same ideas here that you are doing in the practical, every day work-a-day field. These are things that have to be done, things of the greatest importance.

So, my gratitude for that, and my best wishes for your continued success. I didn't realize you were three years old today, but that is good. I hope you continue to grow.

НАЦІОНАЛЬНІСТЬ У ГРОМАДЯНСЬКИХ ПАПЕРАХ

У висліді останньої інтервенції у Вашинґтоні в справах записання української національности в натуралізаційних документах, екзекутивний директор ЗУАДКомітету перевів ще додатково розмови з деякими дистриктовими директорами Іміґраційної й Натуралізаційної Служби. У висліді цих розмов ЗУАДК отримав запевнення, що всі аплікантн на американське громадянство мають право подати свою справжню національність при виповнюванні документів. Урядники мають прийняти ці заяви аплікантів. Якщо вже комусь із аплікантів видано папери і не введено української національности, тоді про ці випадки треба негайно сповістити канцелярію ЗУАДКомітету, подаючи точні дані про справу, включно з заподанням уряду, дати натуралізації і прізвища урядовця. ЗУАДК поведе акцію для виправлення того записання.

Рівночасно пригадуємо всім аплікантам, які вносять прохання на громадянство, щоб у проханнях подавали відверто свою національність без ніяких додатків, як „польський, чи російський українець", бо це змилює урядовців, які не завжди розуміють різниці між національністю і державною приналежністю.

ЗУАДК В ОБОРОНІ УКРАЇНСЬКИХ ЕМІҐРАНТІВ В АВСТРІЇ

Справа договору Австрії з альянтськими державами викликала тривогу серед українських еміґрантів в Австрії за їхню дальшу долю. Як подала вже преса, большевицький уряд вимагав від Австрії репатріювати чужинців. Управа ЗУАДК вже заздалегідь зацікавилась цією проблемою. Ще на засіданні з високим комісарем для Справ Втікачів в дні 12 квітня ц. р. в Ню Йорку внесено інтерпеляцію в цій справі і високий комісар д-р Ван Гедгард заявив тоді, що він не вірить, щоб західні альянти дали свою згоду на вимоги большевиків:

1. репатріювати втікачів з Австрії;

2. контактуватись безпосередньо большевицьким репатріяційним місіям із еміґрантами;

3. відібрати допомогу тим еміґрантам, які не захочуть репатріюватись.

„Якщо б західні альянти дали на це свою згоду, — заявив високий комісар — тоді я зрезиґнував би на знак протесту із свосго становища і зголосив би свій протест".

Знову ж на Зборах Американської Ради Добровольчих Організацій, де заступлений теж ЗУАДК через свого екзекутивного директора д-ра Володимира Ґалана, в дні 28 квітня ц. р. постановлено внести меморандум від усіх переселенчих добровольчих організацій до державного секретаря Доллеса і натаврувати репатріяційні вимоги большевиків, як негуманні і суперечні свободолюбному духові американського народу, як теж вимагати, щоб американський уряд подбав про те, щоб в договорі з Австрією були забезпечені права за втікачами-еміґрантами з правом азилю для них і правом еміґрування з Австрії. Намічено конференцію з державним секретарем Доллесом у цій справі.

ЗУАДК спеціяльно зацікавлений в обороні українських втікачів на терені Австрії. Це ж саме ЗУАДК вже перед десяти роками почав енерґійну акцію проти насильної репатріяції. Тепер Управа ЗУАДК вишле спеціяльного свойого представника — американського громадянина до Австрії і він на місці захищатиме наших еміґрантів.

В цій акції оборони наших втікачів в Австрії ЗУАДК напевне знайде поміч у всісї нашої громади. Саме теперішня збірка Писанки дає змогу кожному українцеві, який в мирі і спокою живе під безпекою американської конституції, подати свою руку братові в небезпеці у формі пожертви на оборону прав українських еміґрантів в Австрії. Теж і напевне знайдеться настільки українців, щаб виповнити ашуранси для українських еміґрантів в Австрії і допомогти їм переселитись в безпечне місце. На тривогу українських еміґрантів перед большевицькою репатріяцією наша громада відповість зорганізованою акцією допомоги!

ПИСАНКА

Писанка — це гарна і зв'язана з українською традицією форма дарунку-помочі. Хто з нас із „старого краю" не пам'ятає цього гарного звичаю, коли на Великдень обдаровується дітей гарними крашанками!

Писанка стала теж формою допомоги в загальній акції Суспільної Служби, яку доручено вести ЗУАДКомітетові. Разом із другим Святом — Різдвом — час Великодня став тим періодом, в якому патріотична українська громада складала свої пожертви на народні, головно харитативно-допомогові цілі.

Вже в першому році свого існування ЗУАДКомітет перевів зорганізовану збірку Коляди. Старі річники „Свободи" з кінця 1944 і з перших днів січня 1945 року дають матеріяли для нього. В числі „Свободи" за 5 січня 1945 року є офіційний комунікат у справі Коляди — перший такий комунікат в історії ЗУАДКомітету.

Теж і в тому першому році існування ЗУАДК перевів зорганізовану збірку з нагоди Великодня. Це був час, коли ЗУАДК добивався повного визнання на самостійну допомогову діяльність і потреби жертвенности були великі. Комунікати у святочний Великодній час у „Свободі" за місяць квітень вказують на посилену збірку Писанки.

Велика акція Писанки була переведена в 1917 році. В тому році в час Великодня відбувся великий концерт у Шикаго, в якому виступав славний наш фільмовий актор Іван Годяк. Високий прибуток в сумі 10,000 дол. із концерту був призначений на акцію ЗУАДКомітету.

В теперішню пору збірка Писанки і Коляди — це підставова збірка фондів на покриття бюджетових видатків ЗУАДКомітету. Від 1952 року ЗУАДК не отримує ніяких фондів від Українського Народного Фонду, а згідно з порозумінням із УККА переводить самостійні збірки Коляди і Писанки. Згідно з прелімінарем бюджету ЗУАДК-ту збірки ПИСАНКИ І КОЛЯДИ мають дати 1/3 всіх видатків ЗУАДК, тоді, як інші дві третини мали б покрити членські внески. Але членські внески є далеко менші, як це передбачував прелімінар бюджету і тому вся допомогова акція спирається на пожертвах, а в головному на збірки ПИСАНКИ і КОЛЯДИ.

Тому не повинно бракувати ні одного свідомого українця, який не зложив би цісі традиційної писанки на харитативну акцію ЗУАДКомітету.

ДІТИ В АКЦІЇ ЗУАДКОМІТЕТУ

Суспільна Служба — це не лише соціяльна конечність, відома кожному зорганізованому суспільству, але теж виховний засіб, який допомагає кожній одиниці зрозуміти своє значення і становище у громаді. ЗУАДК, який понад десять років веде допомогово-харитативну акцію, кожночасно дбав і дбає про розвій української Суспільної Служби. Треба ствердити, що чимраз більша наша зорганізована громада розуміє потребу української Суспільної Служби та й навіть поширює ідеї Суспільної Служби. Доказом того є ці два листи найменших приятелів ЗУАДКомітету, тих дітей, яких батьки не лише самі розуміють конечність розбудови української Суспільної Служби, але теж і своїх дітей від найменшого привчують до жертвенности, виховують жити у зорганізованій громаді.

Ось лист маленької **Ніни Писаренко** з Клівленду, Огайо:

До Проводу ЗУАДК.

„Цим листом повідомляю вас, що одяг, котрий став на мене малий, я пересилаю вам та прохаю вас переслати і роздати у Німеччині тим дітям, котрі потребують".

А ось, великодній лист від **синка д-ра М. Завальняка** в Кулен, Мериленд, маленького **Данилка:**

До ЗУАДКомітету у Филаделфії.

„Христос Воскрес!

Посилаю один доляр на писанку для українських дітей. Якби так усі українські діти в Америці зложили свою малу пожертву, то певно всі наші діти були б щасливі".

Ці дитячі листи — це гарний дарунок для Проводу ЗУАДК і для всіх тих працівників нашої Суспільної Служби, бо це признання за працю і надія, що наша ідея і наша праця буде продовжена і зрозуміла в майбутньому.

ЗУАДКОМІТЕТ АПРОБОВАНИЙ ДО СПІВПРАЦІ В УРЯДОВИХ ПРОГРАМАХ

FOREIGN OPERATIONS ADMINISTRATION
ADVISORY COMMITTEE ON VOLUNTARY FOREIGN AID
CERTIFICATE OF REGISTRATION NO. VFA-030

This certifies that UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE

has qualified for registration with, and its relief, rehabilitation and service programs on behalf of the peoples of foreign countries have been approved by, the Advisory Committee on Voluntary Foreign Aid.

Issued at Washington DC
this 1st day of December 1954

Director, Foreign Operations Administration

Clarence P Taft
Chairman, Advisory Committee on Voluntary Foreign Aid

Це фотокопія документу, яким Дорадчий Комітет в урядовій Адміністрації Закордонних Операцій, що її очолює „міністер миру" Геролд Стассен, признає кваліфікації ЗУАДКомітету до співпраці в харитативних і допомогових акціях для закордонних країн. Ця урядова апробата дає ЗУАДКомітетові великі привілеї, але теж накладає на нього великі обов'язки і відповідальність, які можна виконувати і яку можна нести тільки при підтримці збоку американсько-українського і відповідальність, які можна виконувати тільки при підтримці збоку американсько-українського громадянства.

Акція підпису анонімових ашурансів

Перша переселенча акція на основі закону про переселення ДіПі, в якій Злучений Український Американський Допомоговий Комітет переселив до ЗДА коло 40,000 нових українських іміґрантів, була оперта головно на анонімових ашурансах. Як відомо американський іміґраційний закон вимагає для переселення нового завірення, так званого афідавіту, від кревного, чи знайомого, громадянина ЗДА. ДіПі закон робив виїмок і давав змогу переселити втікачів-еміґрантів з Европи на основі ашурансу, який міг виготовити кожний американський громадянин без того, щоб бути спокревненим, чи навіть знайомим із аплікантом. В цей спосіб ЗУАДКомітет дістав велику кількість анонімових ашурансів від українців у ЗДА. Треба ствердити, що половина з переселених ЗУАДКомітетом аплікантів — коло двадцять тисяч осіб — це іміґранти, які прибули до ЗДА на т. зв. анонімові ашуранси.

Та ось новий іміґраційний закон — РРА-1953 дає змогу знову поселити на теренах ЗДА кілька тисяч українських поселенців. Правда, тепер вже багато з аплікантів на переселення має своїх кревних, чи знайомих у ЗДА. Але є ще велика кількість українських аплікантів, які не мають нікого у ЗДА, а яким потрібно ашурансів на переселення. На жаль, акція здобуття ашурансів, вже тепер не така спонтанна, як була під час переселення ДіПі. Справді дивно, що ті, які ще перед кількома роками самі жили в бараках у таборах, а тепер стали загосподареними громадянами багатої американської країни, нерадо відгукуються на новий заклик ЗУАДКомітету. Дотеперішня переселенча акція ЗУАДК на основі закону РРА-1953 оперта головно на родинних ашурансах. А ЗУАДКомітетові потрібно кількасот анонімових ашурансів, щоб могти переселити тих, які не мають ні рідних, ні приятелів у ЗДА.

Треба з признанням підкреслити, що перші відгукнулись на заклик ЗУАДКомітету ветерани Корейської війни. Ці молоді хлопці запам'ятали життя в таборах, які покинули перед шести роками, а тепер — відбувши службу в армії та й пізнавши свою нову країну, зголосились спонзорами у ЗУАДКомітеті. Між ними були перші ветерани-студенти Лимаренко, Чорпіта і інші. Прийшли теж зголошення від окремих громади, а між ними знову першими були панове Білинський, Ганас, пані Огоновська й інші.

В переселенчій акції треба співпраці нашої громади. З радістю треба відмітити, що деякі громади ведуть зразкову переселенчу роботу, як і в попередній акції переселення ДіПі. На першому місці між громадами стоїть Гартфорд, а всю працю там перебрав на себе молодий громадянин Михайло Кузьма. Ця громада зовсім не працює для одної, цієї, чи іншої групи, але веде загальну переселенчу акцію згідно з загальними методами суспільної праці ЗУАДКомітету. Громада у Гартфорді заходами пана Кузьми прислала вже кільканадцять анонімових ашурансів.

Варта зацитувати листа одного з таких зразкових спонзорів:

„Хвальний Комітете! Я зобов'язався спровадити родину Матвіїшин з Німеччини, але я отримав повідомлення, що лікарська комісія її відкинула. Хочу запропонувати, чи міг би я той ашуранс віддати другій родині, бо я не хотів би, щоб мій ашуранс пропав. Прошу подати мені прізвища цих людей, яким ЗУАДК хоче віддати мій ашуранс. З поважанням — Іван Палка".

Вірити треба, що таких листів буде більше; напевно всі спонзори не захотять, щоб пропав бодай один український ашуранс і передадуть його, якщо зайде такий випадок, іншій анонімовій родині.

ЗУАДК організує тепер громадські наради для зактуалізовання справи переселення і здобуття нових ашурансів. В четвер, 5 травня відбулась нарада у Честері і у висліді здобуто 18 анонімових ашурансів. У п'ятницю, 6 травня відбулась нарада у Мілявіл і у висліді знову здобуто 20 анонімових ашурансів. Напевно слідом підуть і інші громади. Не вільно нікому відставати, коли загальна справа вимагає співпраці. У всіх справах переселення просимо якнайскорше звертатись до канцелярії ЗУАДКомітету на адресу: United Ucrainian Relief Committee, P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa. Важність переселенчого закону обмежена числом віз і часом тривання. Тому потрібно поспіху, щоб інші національні громади не вибрали приписаного числа віз.

МАШИНА ПЕРЕСЕЛЕННЯ РУШИЛА

Вже загально відомо, що справи переселення на основі нового переселенчого закону, так званого РРА-1953, йдуть дуже повільно. Але в останньому часі завважується поступ в новій переселенчій акції. Так звана „справа містера Корсі" звернула загальну увагу на проблеми переселення, а вслід за тим статистичні дані виказали поважний зріст полагоджених і полагоджуваних справ. На половину квітня ц. р. подано у звідомленні Адміністратора цього закону, що консулярні уряди мають круглo 110,000 аплікантів на переселення в рямках того закону. Видано вже понад 25,000 віз (12% усіх можливих віз, признаних цим законам), та в полагоджуванні консулярними урядами є тепер близько 80,000 справ. Це вже поважні цифри і вони вказують на те, що машина переселенського закону РРА-1953 таки рушила.

Найбільше справ відноситься до Італії. Італійцям призначено новим законом 60,000 віз і вже є стільки аплікантів. Вже видано італійцям коло 17,000 віз, а 42,000 італійських справ у полагоджуванні. Треба підозрівати, що в цьому немала заслуга італійця Корсі. Теж і греки, які мають право на 17,000 віз, виповнили контингент аплікантів. Зовсім не дописала Голляндія, яка має право на 17,000 віз, але подала круглo лише тисячу аплікантів. Не надзвичайно теж виглядає справа в Німеччині й Австрії, але там уже причина не в самих аплікантах. Звідомлення подає загальну суму для Німеччини й Австрії, хоч закон виділює окремо німецьких виселенців і чужонаціональних втікачів. Для німецьких виселенців є 55,000 віз, а для втікачів на терені Австрії і Німеччини 35,000. Окремо для втікачів у західних країнах призначено 10,000. Покищо всіх аплікантів і німецьких виселенців і втікачів на терені Німеччини є понад 17,000 (на всю загальну суму 90,000 можливих віз). Це справді мале число і воно вказує, що господарське піднесення Німеччини не сприяє еміґрації з тієї країни. Видано віз на терені Німеччини всього одну тисячу, а всіх ашурансів є заледве 10,000.

Поступ в акції переселення слідний не лише в цих статистичних цифрах, але й у фактах. Вже приїхала деяка скількість нових поселенців на основі нового закону. Теж і наш ЗУАДК може похвалитись успіхом. Вже рівно 40 осіб прибуло завдяки акції ЗУАДК до ЗДА на основі нового закону. В близькій майбутньості число це буде помітно зростати.

Але справа переселення справе на терені Америки ще дуже пекуча. ЗУАДК вислав вже понад 820 ашурансів, 30 дальших ашурансів є в полагодженні в уряді, а 150 ашурансів підготовляє канцелярія ЗУАДК. Та потрібно ще ЗУАДКомітетові для тих аплікантів, які вже зголошені, круглo 2,000 ашурансів. Ці ашуранси повинна дати наша велика і патріотична українська громада у ЗДА. Багато новоприбулих є вже американськими громадянами і вони можуть стати спонзорами для переселення. Ці новоприбулі найкраще знають долю українського еміґранта в Европі. То ж і треба вірити, що вже в близькому часі ЗУАДК дістане цих конечних 2,000 ашурансів. До труднощів, що їх надибує переведення нового переселенського закону, не додаваймо утруднення від себе через свою власну неспівчутливість до долі наших братів і сестер!

ІМІҐРАЦІЙНИЙ ЗАКОН

Переселення у ЗДА реґулює іміґраційний закон. Америка — це в повному розумінні іміґраційна країна. В 1700 році (себто перед 155 роками) на терені ЗДА були всього 4 мільйони мешканців. Від того часу прибули до цієї країни коло 50 мільйонів поселенців, головно з терену Европи. В колоніяльних часах не було ніякого обмеження іміґрації. Щойно 1882 року впроваджено закон, який утруднював іміґрацію хворим і кримінапістам, як теж вимагав іміґраційної оплати. Щойно в 1917 році перейшов іміґраційний закон, який став базою для всіх переселенчих справ. Перший квотовий закон, який нормує до сьогодні переселенчі права, ухвалено 19 травня 1921 року. В 1952 році вийшов новий закон про іміґрацію й натуралізацію і він тепер обов'язує. Цей закон теж квотовий і він установляє, що річна квота кожної квотової території (держави, домінії і т. п.) є одною шостою відсотка числа мешканців ЗДА, з 1920 року і за їх походженням з країн, названих у квотовому законі. Цей закон називають дискримінаційним, бо він дає великі можливості для поселення народам західньої Европи з тієї причини, що ЗДА мають найбільше число мешканців, які походять з західньої Европи. Але ця „дискримінація" іде по лінії тенденції до загального обмеження іміґрації до ЗДА. Сам перегляд цифр доказує це. До першої світової війни ЗДА приймали річно понад 800,000 іміґрантів, закон з 1921 року обмежив це число до 350,000, а в 1929 році зменшено це число на 154,000.

Цей загальний закон, хоч і має закид „дискримінаційного" і перейшов проти волі президента, який наложив був „вето", має одну постанову, яка спеціяльно важлива для нас, українців. Закон каже, що кожна незалежна держава, чи теж самоуправна домінія, мандатна територія, чи теж територія під міжнародним управлінням в системі Об'єднаних Націй, вважається окремою квотовою одиницею. Значить, українці мають право мати свою окрему українську квоту. Але всі старання за признання цієї окремої квоти, покищо не увінчались успіхом.

ГРОМАДСЬКІ НАРАДИ У СПРАВАХ ПЕРЕСЕЛЕННЯ І НАТУРАЛІЗАЦІЇ

ЗУАДКомітет організує наради в справах переселення і натуралізації в окремих місцевостях, де скупчується українська громада. Завданням цих громад є пожвавити акцію переселення, яке ведеться згідно з новим іміґраційним законом так званим „Актом Допомоги Втікачам — РРА-1953". На цих нарадах будуть вияснені всі справи переселення, як теж і справи натуралізації, яка дуже зактуалізувалась з уваги на те, що саме проминуло п'ять років від часу масового приїзду до ЗДА нових поселенців, які тепер стараються про американське громадянство. Нижче подаємо плян громадських нарад ЗУАДК у справах переселення, тих, які вже відбулись у цьому місяці і мають відбутися:

3 травня — ЧЕСТЕР, Пенсилвенія, домівка „Самопомочі", год. 7 ввечері;

4 травня — МІЛВІЛ, Ню Джерзі, год. 7 ввечері (місце буде подане в окремих повідомленнях);

6 травня — ПОТСТАВН, Пенсилвенія, год. 7 ввечері;

7 травня — АЛЛЕНТАВН, Пенсилвенія, заля Гор. Клюбу, год. 4 пополудні;

8 травня — ТРЕНТОН, Ню Джерзі, заля Спор. Т-ва „Стріла", год. 4 пополудні;

10 травня — БАЛТІМОР, Мереленд, домівка Демокр. Клюбу, год. 7 ввечері;

11 травня — ВАШИНҐТОН, Дистрикт Коломбія;

13 травня — ЕЛИЗАБЕТ, Ню Джерзі, заля Українського Народного Дому, год. 7 ввечері;

14 травня — НЮАРК, Ню Джерзі, заля Української Централі, год. 5 пополудні.

Закликається теж інші громади перевести такі громадські наради в порозумінні з Управою ЗУАДКомітету. Нова переселенча акція може мати лише тоді успіх, коли буде співпраця всієї нашої громади в цій акції.

У справах громадських нарад, як теж у всіх справах переселення просимо писати на адресу:

**United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661
Philadelphia 5, Penna**

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет

З листів до ЗУАДК-у

Централя ЗУАДК-ту у Филаделфії дістає щоденно по кількадесять листів, — за 10 років існування цієї установи прийшли до тієї Централі і вийшли з неї буквально десятки тисяч листів. Всі вони — ділові, у конкретних справах переселення, допомоги, розшуків чи розрахунку, й тому вони майже всі годяться, щоб оприлюднити їх, як наявний доказ великої ділової праці, що її робить від років ЗУАДК для добра наших людей. Виймаємо кілька маленьких зразків з останньої пошти, що стосуються спеціяльно жертвенности. Залишаємо стиль і мову без змін:

•

Складаю Вам щиру подяку за уділення мені помочі, розшукуючи моїх кревних і за надіслання їхньої адреси.

Остаю до Вав з правдивою пошаною.

Осипа Зевко

•

Галіфакс, Англія.

За таке швидке відписання на мій лист у справі переїзду мого брата прошу прийняти сердечну подяку. Нехай Господь милосердний винагородить Вас за Ваше добре серце.

Іван Нагнибіда,
Нюарк, Н. Дж.

•

В залученні посилаю Вам „моні ордер" на 5 дол., як членську вкладку. 28. листопада 1949 р. вислав я Вам 50 долярів, як зачет на покриття коштів спровадження з Німеччини до Америки п. Дмитра Гічу.

В міжчасі п. Гіча захворів і не може вже виеміґрувати з Німеччини. Прошу згадану суму переслати з конта депозитів на конто допомогове.

Микола Яремко.

•

Посилаю 10 дол. для інституції, бо вже мені дійсно сумління не дає спокою, що ще нічого не дав тут на ЗУАДК.. Зараз не можу післати більше, бо рівночасно висилаю на Конґресовий Комітет, а жде ще НТШ і інші громадські драчки. З національним привітом

Д-р М. Цап,
Дітройт, Міш.

•

Перш за все прошу вибачити за те, що я так довго не відзивався до Вас. Шлю Вам десять долярів на покриття коштів моєї подорожі від порту до Гарбер; решту вишлю при першій можливості. Одноразово складаю Вам щиру подяку за Вашу поміч і Ваші труди. Нехай пошле Вам Бог здоров'я і допоможе Вам у Вашій роботі на користь українській громаді.

А також хочу сказати про те, що коли всі українці будуть так щиро віддані українській справі, як це віддані представники ЗУАДКомітету в Авґсбурґу та й Бремені, тоді українці, які їдуть до Америки, не матимуть ніяких турбот, бо за їх турбуються представники ЗУАДК, немов мати за своїх дітей.

Иосиф Колісник,
Филаделфія.

•

Дякуючи Вам, Пане Директоре, за Вашу прихильну працю і за Ваш труд і за лист, котрий я сьогодні одержав.

За це я Вам і складаю щиру та милу подяку, як Пану Осудаку і цілому персоналу за Вашу то прихильну працю і пошану, котрої Ви не відмовляли нам. За страту часу я Вам залучу 2 доляри. Із прихильнов та милов і щиров Вам пошанов позостаньте

Михайло Обрізко,
Дітройт, Міш.

•

Шановний Пане ЗУАДК!

Звиртаюсь до Вас тих пару слів. Винна я Вам 9 долярів, висилаю Вам 10 долярів, то поверніть, на що собі бажаєте. Зудак звернувся до мене в якісь запомозі, то я не відмовлюся.

Сердечно дякую Панові Зудакові.

Парашка Івашків,
Фила.

•

Сповіщаю, що вчора я одержала свою особисту довідку від ІНС. Не можу не висловити Вам моєї подяки за Вашу доброзичливість і за турбування. Взагалі — як у Німеччині, так і тут організація ЗУАДК працює чітко і ніколи не відмовляє у помочі, хто її потребує.

З пошаною Ваша

Софія Комкін,
Шикаґо, Ілл.

•

Дуже перепрошую, що свого довгу давно не вирівняв, а то тільки через забуття. На Ваш лист висилаю тих 5 дол., як довг за покриття різних видатків, зв'язаних з моїм братанком, що прибув з Еспанії до Америки. На днях вишлю знову 5 дол. як членську вкладку. З нагоди так великого свята, бажаю для цілого Комітету повно сил і успіху в українській справі та й щоби всі довгуючі іміґранти, котрі приїхали до Америки через Комітет, сплатили свій довг і заплатили свою чл. вкладку.

И. Флис,
Шикаґо, Ілл.

ДОБРИЙ СПЕЦІЯЛІСТ

Фармер каже до скитальця, який щойно приїхав з Европи:

— Візьми стілець і йди до стайні доїти корови.

Скиталець пішов, але за хвилину вертається назад..

— Містер, ходіть поможіть мені, бо я поставив стілець, а корова не хоче сідати!

НЕ БУДЕ ЗА НИМ ПЛАКАТИ

Скиталець, піднаймаючи кімнату, хоче представити себе в гарному світлі:

— Коли я, каже, випроваджувався з першого мого мешкання, то господиня плакала.

А на те місис Татух:

— О, ні, містер! У мене треба рент платити згори!

В ДЕНЬ ВАШИНҐТОНА

Старий еміґрант показує скитальцеві на стіні портрет Вашинґтона і питає його, як він „любить" цей образочок.

— Та люблю його, але на зеленому папері, — відповів скиталець.

Хитрий ґріньор мав на думці доляри...

ЩЕДРИЙ ЖЕРТВОДАВЕЦЬ

До одного нашого чоловіка приходить збірщик з лістою на Писанку ЗУАДК-ві. Господар дуже ввічливо його привітав, але грошей не витягає...

— Я, каже, віддав на добру ціль всі свої гроші!

— Кому, якій установі? — питає збірщик.

— Моїй жінці.

АКЦІЯ НА РЯТУНОК ВТІКАЧІВ З АВСТРІЇ

Загроза, яку викликувала державна умова з Австрією, відносно репатріяції втікачів-еміґрантів, звернула увагу американських українців на проблему української еміґрації в Австрії. Проблема, яка існує від років, стала актуальною. Українські еміґранти майже не знайшли змоги нормального життя на терені Австрії й тому їм потрібна допомога. ЗУАДК веде таку допомогову акцію в двох напрямах: матеріяльної допомоги і переселення. Закон РРА-1953 дає змогу переселити з Австрії 10,000 втікачів - еміґрантів, отже більше, як є там всіх українців. ЗУАК має зарестрованих кількасот родин на цьому терені на переселення і потребує для них ашурансів. Потрібно теж більших фондів для переведення задовільної допомогової акції, як теж і для переведення успішної охорони прав наших еміґрантів на цьому терені із забезпеченням їм права азилю і права на переселення.

Українська громада у ЗДА відгукується на важке становище наших братів в Австрії. Нова акція заповнення ашурансів для наших аплікантів в Австрії починає мати добрі наслідки. Переселення — це найкращий засіб допомоги. Переселення діє саме найбільше в парі із головним кличем Суспільної Служби: допомадопомагати людям, значить допомагати їм „станути на власні ноги" — бути самовистачальним і повноцінними членами суспільства.

Гарна вістка про співчутливість нашого суспільства для українських втікачів-еміґрантів в Австрії прийшла із Бостону, Массачусетс. Там започаткував акцію допомоги Відділ Українського Конґресового Комітету з Олексою Мельниченком у проводі. Використавши таку нагоду, як хрестини в родині Дінк, п. Мельниченко перевів збірку на допомогу українським еміґрантам в Австрії. У своєму листі Управа Відділу УККА у Бостоні пише:

„Громадянство з великим співчуттям відноситься до долі наших людей в Австрії і разом усі просимо Вас робити що можливе для переселення загрожених там людей".

Українське суспільство в Америці напевно не залишить без уваги справу загрожених українських втікачів-еміґрантів в Европі і допоможе ЗУАДКомітетові своєю участю в переселенчій акції і своїми фондами вповні розв'язати наболілу проблему українських втікачів-еміґрантів.

В ЮНІЙОН ПАРКУ

— Пане Ґула, ви чуєте біду?

— Ну?

— Знову буде репатріяція!

— Та, хіба, з Америки назад нас не завернуть?

— З Америки — то ні, але в Австрії починається „тробель!" Австріяки дістають від руських самостійність, але в заміну за те мають репатріювати скитальців.

— Ну, видно, наш брат ще щось варта, коли за нього так торгуються . . .

— Що варта, то варта, але з того готова бути халепа для тої горсточки наших людей, які там ще крипірують. Австріяків не треба буде довго просити . . . Ви знаєте, як вони нас люблять: як пси діда в вузькій вулиці!

— Ой, не хотів би я бути в шкурі того бідного залишенця!.. Там тепер напевно вже ніхто вдома не ночує!

— Як собі пригадаю ті всі страхи, що ми їх пережили!.. Два, чи три роки чоловік був непевний за свою долю: видадуть — не видадуть?.. Та й гонили нас, як тих заповітрених, з ляґру до ляґру, щоб нам обмерзити західню демократію . . .

— Але ми були хлопи з характером і не дали себе загнати назад до „раю".

— Пригадуєте собі той Страшний Суд, як нас обскочили зі всіх боків американські танки і совєтська комісія приїхала до табору?..

— Ой, тоді один їх майор дістав цеглою, аж йому шапка загнулася!

— Я тоді, чоловічку, три ночі ночував у лісі! З того часу ревматизм мене причіпився, бо спав у якомусь розваленому бункрі, на сирій землі.

— Та тепер, славити Бога, все те за нами, але цим недобиткам, що лишилися по той бік, завжди біда в очі заглядає.

— Ну, може тут наші „амбасадори" зроблять якийсь рух в їх обороні?

— Та руху багато, і біганини, і писанини, але кінець-кінцем пан доктор Ґалан мусітиме взяти літак і летіти рятувати ситуацію . . .

— Так воно і є: як тривога — то до Зудаку.

— Та й може тепер, нарешті, американці змилуються над тим бідним народом і заберуть його хоч з Австрії.. А то воно якось дивно та й чудно: Конґрес ухвалив закон, пан президент гарненько його підписав, а шановні урядники взяли та й положили до шуфляди . . .

— В нас, в Галичині, казали: лежить і набирає „амтскрафту".

— Ой, дай Господи, щоб нарешті набрав!

Ікер.

ЛІТНІ ВІДПОЧИНКОВІ ОСЕЛІ ДЛЯ ДІТЕЙ

Управа Злученого Українського Американського Допомогового Комітету організує теж і цього літа

ЛІТНІ ВІДПОЧИНКОВІ ОСЕЛІ ДЛЯ ДІТЕЙ.

Оселі будуть влаштовані в прегарних гористих околицях гір Кетскіл у Стейті Ню Йорк на території українських відпочинкових ресортів — окремо для хлопців і окремо для дівчат.

Відпочинкові оселі триватимуть 5 тижнів (в місяцях: липень і серпень). Приймаються діти від 5 до 14 років життя.

Провід осель у фахових руках вишколених виховниць.

Зголошення на оселі приймаються вже — найпізніше до кінця травня 1955 року. Це передчасне оголошення потрібне тому, щоб вповні забезпечити оселі відповідно до числа зголошених дітей.

Зголошення приймають:

Бюро Станиці ЗУАДКомітету у Ню Йорку:
**United Ukrainian American Relief Committee —
11 East Seventh Street, — New York, N. Y.**

Канцелярія ЗУАДКомітету у Филаделфії:
**United Ukrainian American Relief Committee —
866 North Seventh Street, — Philadelphia 23, Pa.**

як теж і Відділи ЗУАДКомітету в окремих місцевостях.

Управа ЗУАДКомітету

КОНКУРС

НА СТИПЕНДІЮ ІМЕНИ Д-РА ЛУКИ МИШУГИ

Управа Злученого Українського Американського Допомоговоро Комітету проголосила Конкурс, на Стипендію імени Померлого Голови ЗУАДКомітету — д-ра Луки Мишуги.

Стипендія виносить 500 долярів і призначена для студента-українця, який вивчає Суспільні Науки на одному із американських університетів.

Старатись про стипендію можуть ті студенти-українці, які:

1. живуть на терені ЗДА і тут же студіюють;
2. присвятились студіям Суспільної Служби;
3. мають за собою бодай один рік студій Суспільних Наук.

Прохання про стипендію треба вносити до Управи ЗУАДКомітету на адресу:

**United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.**

із заподанням:

1. життєпису студента-апліканта;
2. відпису останніх свідоцтв (довідку про успіхи в науці);
3. опінію від Студентської Організації, чи теж української зорганізованої громади, у якій студент живе.

Реченець присилки прохань про стипендію назначено на 31-го травня 1955 року.

Управа ЗУАДКомітету

ДОПОМОЖІТЬ ПЕРЕСЕЛИТИ УКРАЇНЦІВ з Европи

2567 залишенців в Европі просять американських українців допомогти їм в переселенні з Европи до ЗДА на основі нового іміґраційного закону з 1953 року посередництвом ЗУАДК-у.

ЛИСТА ч. 33 (Австрія)

ФАЛЛ Іван, Софія, Иосифа, Олена; ГОДІЙ Іван, Ольга, Юрій; ІВАНИЦЬКИЙ Иосиф; КАЛЬНИШНИК Іван; КІРНОСОВА Марта; КОРЛАТОВИЧ Стефан; КРАСИЙ Антін, Розалія, Гільда, Манфред; ЛИНИК Олександер; ЛУГАНСЬКИЙ Григорій, Тереза, Віра; МІЛІМІШЕВСЬКИЙ Володимир; ПРОДАНЮК Юрко; ПАВЛЕНКО Микола; ПОПЕЛЬ Ігор; СУБРИЦЬКИЙ Матвій; ШУЛЬДАК Прокіп, Анна, Дмитро; ШТОЛЬКО Олексій.

ЛИСТА ч. 34 (Бельгія)

БАЛАНЮК Федір, Анна, Ніна, Татяна; ТУРЧИН Олександер.

ЛИСТА ч. 35 (Німеччина)

БЕРЛІСІВ Онисим, Анна, Иосиф; ДАНИЛЬЧЕНКО Анна (вдова), Іван (син); ЮРЕВИЧ Федір; КАМІНСЬКА Анна; КАРТОЗІВ Василь, Віра; МУЦЬ Анна, Богдан (син); СТРИХОВСЬКИЙ Іван, Анна, Анна, Христина; ВОЛЯНСЬКИЙ Дмитро, Марія, Гільберт, Райнер.

Щоб допомогти цим людям в переселенні до ЗДА — треба, щоб американський громадянин підписав ашуранс й знайшов відповідну працю для апліканта. Ашуранси конечно виготовляти в 6 примірниках і прислати п'ять виповнених і спонзором підписаних копій до бюра ЗУАДК-у.

У справі виготовлення ашурансів, як теж сконтактуванні з аплікантом просимо звертатись до канцелярії ЗУАДКомітету на адресу:

**UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
P.O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.**

СПРАВА ГОРОЖАНСЬКИХ ПАПЕРІВ

У висліді останньої інтервенції у Вашинґтоні в справах заподання української національности в документах натуралізаційних, екзекутивний директор ЗУАДКомітету перевів ще додатково розмови з деякими дистриктовими директорами Іміґраційної й Натуралізаційної Служби. У висліді цих розмов ЗУАДК отримав запевнення, що всі апліканти на американське горожанство мають право подати свою справжню національність при виповнюванні документів. Урядники мають прийняти ці заподання аплікантів. Якщо вже комусь із аплікантів видано папери і не введено української національности, тоді про ці випадки треба негайно сповістити канцелярію ЗУАДКомітету, подаючи точні дані про справу, включно з заподанням уряду, дати натуралізації і імени урядника. ЗУАДК поведе акцію про виправлення цього заподання.

Рівночасно пригадуємо всім аплікантам, які вносять прохання про громадянство, щоб у проханнях подавали відверто свою національність без ніяких додатків, як „польський, чи російський українець", бо це змилює урядників, які не завжди розуміють різниці між національністю і державною приналежністю. Якщо б деякі із урядовців свідомо не хотіли вписати української національности аплікантам, тоді просимо подати їх імена, як теж і евентуальних свідків, які могли б посвідчити про це.

РЕЄСТРАЦІЯ САДІВНИЧОК

Управа ЗУАДКомітету переводить реєстрацію садівничок, як теж і іншого фахового персоналу для дитячих садків. Теж і виховниці для відпочинкових таборів можуть зареєструватися в канцелярії ЗУАДКомітету, бо Управа ЗУАДКомітету має змогу примістити на працю за фахом.

Зголошуватись просимо негайно на адресу ЗУАДК-у.

ПЕРЕДИШКА

Недавно наша спільнота та деякі інші національні групи в цій країні жили під знаком великої тривоги, яку викликала була загроза вимаганої Москвою репатріяції тих втікачів з-поза залізної заслони, що перебувають на території Австрії. Як відомо, совєтський уряд, укладаючи з очолюваною канцлером Фіґлем австрійською делеґацією угоду про привернення Австрії суверенности, поставив вимогу „сприяння добровільній репатріяції" втікачів, що в нормальній мові означало примусове повернення втікачів на заріз совєтам. Це була 16-та точка укладеної умови.

Негайно після передачі вістки про той „16-ий пункт", в Америці та в інших вільних країнах залунали рішучі голоси тривоги і перестороги. Серед тих голосів не забракло і досить сильного українського. Наші центральні репрезентації, базуючись на одностайній опінії нашої преси та нашої громади, внесли відповідні інтерпеляції до Державного Департаменту та до Об'єднаних Націй і поробили всі можливі заходи, щоб познайомити з нашою опінією світ та відповідальних за його долю.

На тлі загального становища вже з кінцем минулого тижня прийшло відпруження. Західні представники, на спільній з совєтами конференції у Відні, рішуче виступили проти „16-го пункту", а представники совєтського уряду, маючи в угоді з Австрією деякі вищі цілі, відступили від своєї вимоги в справі репатріяції, і її знято.

Тим самим безпосередня загроза для втікачів в Австрії, між ними для приблизно 6,000 українців, минула, але в жадному разі не зникла. Своєю початковою репатріяційною вимогою Москва тільки формально потвердила те, що ми всі аж надто добре знаємо: вона робить і робитиме все, що в її силі, щоб дістати в свої руки найбільших і найнебезпечніших своїх ворогів — жерт її режиму, які зуміли з-під нього вихопитись і дістатись на волю. Потверджує цю тезу також остання совєтська метушня в справі „повороту на родину", для чого створено в східній частині Берліну навіть окремий аґентурний „комітет". Все це означає, що відступлення Кремлю від репатріяційної вимоги в Австрії є тільки коньюнктуральною передишкою, яка вже завтра може закінчитись, а на її місце може виникнути нова і ще більша загроза.

Це повинні мати на увазі ми всі і наші відповідальні репрезентації. Ми знаємо, що большевицький меч над головами наших утікачів піднесений, і ми не сміємо чекати, аж поки почне він з усією силою спадати. Тоді бо і всі наші протести не матимуть жадної практичної вартости. Хвилеве злагіднення ситуації в Австрії в жадному разі не заохочує до пасивного очікування. Навпаки. Коли загроза виникла, можна було вичитати в американській пресі і почути від відповідальних осіб, що Америка не починатиме війни з Москвою за кілька чи кількадесят тисяч утікачів. Адже вона не почала її й за своїх власних летунів, засуджених і ув'язнених безправно в червоному Китаї. В Австрії Москва відступила в справі втікачів, бо їй спішно в інших справами — підписаними завіреннями на мешкання і працю вах. Але ситуація завжди може змінитися.

Зв'язана з австрійцями договором совєтська репатріяційна вимога є для нас усіх грізним мементо, і ми не повинні втрачати ані одного дня теперішньої передишки без відповідних заходів для відвернення загрози раз на завжди. Це тим більше, що на це ми маємо великі можливості у формі існуючого і здійснюваного саме тепер переселенчого закону. Маємо нашу центральну допомогово - переселенчу репрезентацію, Злучений Український Американський Допомоговий Комітет, з великим авторитетом, зв'язками і можливостями на американському та міжнародному теренах. Він зробить в нашому імені те, що повинен і що треба зробити для реального відвернення загрози. Але ми мусимо йому в цьому допомогти необхідними формальностями для нових переселенців та відповідними пожертвами на переселенчий фонд.

Це завдання нагле, і з ним не можна отягатись ані одного дня. Завдання на дальшу мету — яке теж виразно випливає з хвилево минулої австрійської загрози — це: всіми нашими силами і зусиллями далі розбудовувати та закріплювати наш ЗУАДК. На австрійському прикладі ми побачили, а також могли пригадати собі, що в серіозніших хвилинах ЗУАДКомітет, як американська установа з відповідною урядовою підтримкою та міжнародним авторитетом, єдиний і в усіх обставинах може мати реальне значення і вартість в гуманітарних справах у теперішніх грізних і скомплікованих міжнародних обставинах.

(„Свобода", 12-го травня 1955)

ХТО ПРИЇХАВ ДО АМЕРИКИ

В 1950 році, на одному вічу в Ню Йорку, питає старий еміґрант д-ра Ґалана:

— Пане доктор, а те ж тії скитальці, що мали до нас приїхати?

— Як то — де?.. Та ж приїжджають кожного тижня.

— Ні, то не скитальці. То — мельниківці і бандерівці.

ПРЕДСТАВНИЦТВА ЗУАДКомітету В ЕВРОПІ

НІМЕЧЧИНА:

**UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
European Headquarters
Schoenberg Strasse 9.
Muenchen 27, Germany**

АВСТРІЯ:

**UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
Branch in Austria
Hellbrunner Allee 18, B. 14.
Salzburg, Austria**

БЕЛЬГІЯ:

**UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
Delegue en Belgique
63 rue de Stassart
Bruxelles, Belgium**

ФРАНЦІЯ:

**UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
Delegue en France
13, rue Taine
Paris XII, France**

Крім того на терені Італії ЗУАДК співпрацює з Українським Комітетом Допомоги в

**UKRAINIAN RELIEF COMMITTEE
Passaggiate del Giannicolo 7.
Roma, Italy**

а в Англії з Об'єднанням Українців у Лондоні.

Є теж окремі станиці ЗУАДК в більших місцевостях Німеччини, як у Франкфурті, Гановері, Гамбурґу. Ці станиці полагоджують справи місцевих аплікантів.

Шукають Своїх Рідних

20586 Вероніка Лінцмаєр сестер — Василину Гараміту, Марію Крітак (Чепіґа) і Ольгу Танаценюк, родом з Банілї, пов. Сторожівського, Буковина.

20587 Іван Косць брата Дмитра, родом із села Боберка, пов. Турка.

20588 Михайло Леськів сестру Анну Леськів (ок. 33 років) зі села Глечави, пов. Теребовля.

20589 Микола Скоморовський з Австралії братанка Олега Забару та знайомих паню Наталку Рушицьку, д-ра О. Бабія та д-ра Костя Вагілевича.

20590 Дмитро Срібняк знайомих Ярослава Денеґу та Миколу Луців.

20591 Иосиф Ґолемба родину Микити Мухи, який виїхав до ЗДА в 1949 р.

20592 Микола Сегедній з Самбора своїх тіток Катерину і Марію Сарахман, які ще в 1919 р. переїхали до ЗДА, прізвищ тіток за чоловіками не знає.

20593 Юліян Вухта Софію Вартіх, яка виїхала ще перед першою світовою війною до ЗДА і тут вийшла заміж за Ілька Бойко із Кобиловолок.

20594 Іван Микуш птана Бучанченка.

20594 Петро Семен родину Юрія Чижика, що має проживати в Нюарку.

20596 Григорій Лага з Франції Івана Ґріґорова.

20597 Андрій Корвач з Німеччини Михайла Гаталака.

20598 Иосиф Зарицький з родиною в Франції паню Грондовську, що до недавна жила в Честері, Па.

20599 Василь Качур з Бельґії Дмитра Ількова.

20600 Юстин Лабунько О. Юхта.

20601 Юрій Лінчевський Івана Коровицького, що має перебувати в Брукліні, Н. И.

20602 Станислав Юзинець родину Василя Ковалик.

20603 Яків Козинець Марію Козинець в Ню Йорку.

20604 Родина Станислава Штайнера Иосифа Крайського.

20605 Микола Яворський з родиною В. Кучерявого, правдоподібно в Нюарку.

20606 Ямєюк Сергій з родиною Аркадія Лапченка, що жив в Дітройті.

20607 Басараб Теодозій Юлію Ляшкевич.

20608 Олександер Терлецький паню Віру Мамлів.

20609 Михайло Диґан з родиною І. Масляника.

20610 Антін Туркас з Франції паню Христину Матуз, перебувала в Ірвінґтон, Н. Дж.

20611 Надя Ґлівук Максима Матвієнка в Шикаго, Ілл.

20612 Іван Дяченко з дружиною (Деменко) Василя Метуха.

20613 Марія Шаґун Ілька Ниґа в Филаделфії.

20614 Гнат Воробець Леона Талана.

20615 Олекса Терлецький Михайла Терлецького, правдоподібно в Ню Йорку.

20616 Александер Дідушенко паню Олену Віскарс.

20617 Микита Цар К. Вербоватого, що має перебувати в Ню Йорку, Н. И.

20618 Марія Левицька свойого чоловіка, який нарроджений 19. січня 1896 в Чернівцях. Останьо жив у Міттенвальд і прибув до ЗДА.

20619 Олена Слабек Івана Околіту (35 років) і Марію з Околів Жилу з чоловіком Юліном Жилою.

20620 Михайло Ґураль стрийка Івана Ґураля, сина Пилипа, уродж. у селі Корналовичі, пов. Самбір.

20621 Таня Ростойшер Василя, Павла Щербу (білоруської національности), який перед чотирма роками переселився до ЗДА.

20622 Ольґа Куприч знайомого Миколая Кравець із села Розлуч, жонатого з Марією Назар, виїхали до ЗДА в 1935 році.

20623 Антін Ката шваґра Григорія Лохвіна, який виеміґрував до ЗДА в 1948 році.

20624 Софія Михалюк Івана і Катерину Катульни родом з Вуджини, пов. Бучач.

20625 Олекса Михайлюк рідного брата Стефана Михайлюка, який виїхав до ЗДА ще в 1915 році і має досі перебувати в Ню Йорку.

20626 Олена Костюк вуйка Ілька Вакуна із села Кольниці, виїхав до ЗДА перед війною і жив у Дітройті.

20627 Микола Щедний тітку Катерину з дому Сарахман.

**Ukrainian Congress Committee of America,
P.O. Box 721, Church St. Annex,**

ТАК ДОПОМАГАЛИ КОЛИСЬ...

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет постав з найшляхетніших почувань та найкращої волі, волі великої маси Американських Українців, які бажали активно допомогти своїм знедоленим братам — жертвам Другої Світової Війни в Европі. Фотокопія цього чеку є найкращим доказом тих почувань і тієї волі. Вона говорить сама за себе і назавжди залишиться прикладом, гідним наслідування.

ЗВІТ

з пожертв зложених у Злученому Українському Американському Допомоговому Комітеті у Филаделфії за місяць березень 1955р.

Вшанували пам'ять д-ра Луки Мишуги, голови ЗУАДК, зложивши замісць квітів на його могилу пожертви на суспільно-допомогову діяльність ЗУАД Комітету:

Укр. Амер. Горож. Клюб у Филаделфії $25.

Централя С.У.А. в Филаделфії $25 на стипендію в пам'ять д-ра Луки Мишуги.

По $10: Михайло Дармограй з Филаделфії; Музичне підприємство Ганусей у Филаделфії; Марія Сокіл і д-р Антін Рудницький з Томс Рівер, Н. Дж.

По $5: Стефан Слободян з Филаделфії; Іван Робак з Филаделфії; Марія і Стефан Гарбуз з Филаделфії.

Замісць квітів на могилу сл. п. проф. Миколи Кокольського пожертви на харитативну діяльність ЗУАДК зложили:
$20 — родина Соневицьких з Ню Йорку;
$10 — Степан Данилевич з Ню Йорку.

АРІЗОНА:

Феникс: Збірка „Коляда", листи ч. 6459 і ч. 7701 $70. (Переслав Володимир Коваль). На листу (збірщик Іван Васьків—У.Н.С): пані Гомоляк $6; Петро Ластович $5; И. Вакович $3; по $2: С. Ганкевич, Іван Васків, Романовський, И. Красуцький, Васильчик, В. Й. Коваль; Іван Кулик $1. На листу ч. 7701 (збір. Л. Ганкевич—Укр. Нар. Дім) по $5: Володимир Коваль, Андрій Вдовиченко, Лео Базюк, подружжя Стефаняк, Гайдук; подружжя Рудник $4; по $3: Семен Василенко, подружжя Іванець; по $2: Є. Ярмак, П. Пономарчук, Л. Ганкевич, Кривокобинський, пані Ост, подружжя Кобел, И. Вригадир, Веірд, І. Сабат; по $1: Н. Гребенюк, Юрко Тіссаревський. — (**Примітка:** частину з пожертв передано на У. Н. Доім в Феникс). — Укр. Народний Союз Відділ ч. 241 $7.50. „Коляда" на листу ч. 6684: Преосв. єпископ Аляски Іоан $3.00; Теодор Каваль $2; Дмитро Завольський $1.50; Юхим Ярмак $1.

ВІРДЖІНІЯ:

Річмонд: М. Костинюк $1.

ВИСКАНСИН:

Геленвил: Микола Яремко $5.
Милвокі: Микола Гречило $10.

НОРТ ДАКОТА:

Белфілд: Іван Поляниця $5.

ДЕЛАВЕР:

Вилмингтон: І. Гелета $5.

ІЛЛИНОЙ:

Вермонт: Константин Клепачівський $5.
Шикаго: „Самопоміч", „Коляда" листа ч. 8663, $25 Зложили по $5: Ярослав Войнаровський, Олекса Наконечней; д-р Роман Гаванський $3; Павло Бабяк $2; по $1: Н. Филипович, Ю. Позняк, Л. Ясповський, Я. Лехнюк, Р. Яценків, Ю. Мізь, Я. Цімура, З. Шведак, Роман ... (підпис нечиткий); решто дрібними. — Збірка „Коляда" листа ч. 8836, $20 (переслав Стефан Куропась). Зложили: Стефан Куропас $5; В. Біливський $3; по $2: Н. Б. Н. Г (підпис нечиткий), М. Турянський; по $1: Анатоль Денисенко, Віра Денисенко, Іван Кравс, Р. Д... (підпис нечиткий), О. Данилко, Т. Фрищин, Анна Коваль; решта дрібними. — Збірка „Коляда", листа ч. 8823, $10 (переслав Орест Городиський). Зложили по $2: Орест Городиський, С. Кузик; по $1: І. Кравс, д-р Роман Гаванський, Д... (підпис нечиткий), Т. Урбан, Н. Н. (підпис нечиткий), Роман Припхан. — Віктор Клюєв $10; Михайло Зарицький $6.44; по $5: Аделина Бабій, Іван Баран, Леон Сулипа, І. Малий, Євген Пілецький, Петро Вигінний, Стефан Вербовецький, Марія Бурдин, Лариса Іваненко, Стефан Бук, Михайло Марчук, Михайло Сахно; Ян Сейс $3; по $2: Теодор Мельник, Юрій Мазур; по $1: Г. Виник, В. Михайлович.

ДОКІНЧЕННЯ З 9-ої ЛИСТИ

ПЕНСИЛВЕНІЯ:

Бриджпорт: По $10: Дмитро Мацеляк, Карпо Моштук.
Карнегі: По $10: Т-во І. Франка (481 відд. УНС, а не п. В. Копко, як було оголошено), Микола Сивий.
Честер: Відділ УКК-ту $65 (з листопад. свята); Українсько-Американська Ліга $25; по $10: Українська Жіноча Ліга (2. відділ), Анна Олійник, УНС 156 відділ.
Еддистон: Василь Коцюба $10.
Копиел: М. Задиляк $1.
Лібанон: Михайло Солод $5.
Филаделфія: По $10: Ангела Ванах, Іван Банах (обоє за 1955 р.), Василь Боклащук, Василь Чередарчук, Михайло Диміцький, Іван Гайдамаха, Степан Говриш, Ірена Ільницька, Михайло Яремійчук, Федір Корсун, Мирослав Мельничук, д-р Іван Олексишин, Іван Шегда, Іван Теслюк (1955), Евгена й Евген Винярський, Мик. Заборський, Александер Зелінський; Марія Струтинська $5.
Пітсбург: Іван і Марія Микитюк $10.
Скрентон: Український Робітничий Союз $100 на Народний Фонд і $200, як членську вкладку до УКК.
Вілкс-Бері: Стефан Ходновський $10; Марія Борис $2.

САВТ КАРОЛАЙНА:

Коломбія: Д-р Мирон Кравчук $10.

ТЕКСАС:

Юстон: Михайло Балабан $25; по $10: Павло Галик, Іван Заблоцький; І. Левчишин $1.

ВІРДЖІНІЯ:

Арлінгтон: Омелян. Антонович $10.

ІНДІЯНА:

Гарі: УККА „Коляда", листа ч. 7725, $20.25 (+ 25 ц. на пошт. вид.). (Збір. Володимир Бровар). По $2: О. Бровар, Т. Кирпа, М. Данко, М. Головатий, В. Бровар; по $1: А. Садловський, І. Лаврівський, Г. Качур, Я. Крук, А. Шишак, В. Андрусяк, Г. Лаврівський, Г. Волошанський, А. Цебак, О. Разумов; решта друбними.
Форт Вейн: Ніна Водзинська $2.

КАЛІФОРНІЯ:

Нортридж: Іван Гасцький $5.

КОЛОРАДО:

Денвер: Укр. Амер. Громада, „Коляда", $47.90. На листу ч. 8778 (збір. Іван Іваків): Михайло Ганчарський $5; по $3: І. Іваків, К. Крупський; по $2: Ярослав Нижник, Е. Заходняк, Розалія Клепак, Микола Зенюк, К. Федорович; по $1: Антон Перхач, І. Олексюк, Еміль Канюк, Анна Масюк, полк. Степан Глушко, Василь ... (підпис нечиткий), Иосиф Цибак, Иосиф Гавдун, Михайло Семкович; решта дрібними. — На листу ч. 2779 (збір. Орест Колтунюк) по $5: Орест Колтунюк, Евгенія Миколайська; Степан Пашко $3; по $2: о. Дмитро Блажейовський, А. Пелікан.

КОНЕКТИКАТ:

Ансонія: Теодор Дзюбіна $1.
Бриджпорт: Марія Сокора $8; Ілько Комарницький $1.
Гартфорд: По $5: П. Гаврилос, Богдан Козак; Розалія Карас $1

МЕРІЛЕНД:

Балтимор: Остап Хархаліс 05.
Снов Гіл: Федір Герей $5.

МАСАЧЮЗЕТС:

Бостон: Укр. Правосл. Церква Пресв. Тройці $37. „Коляда", листа ч. 7905 (збір. Кіра Гоц): по $1: о. Іван Данилевич, Ілля П. Зєлінський, Данило Бортник, Кіра Гоц, Теодор Письменний, Петро Мороз, Клавдія Помилуйко, Ігор Френчко, І. Стець, Мотрона Майданий, Марія Прухницька, Володимир Вачинський, Григорій Заверда, Микола Гоц, Павло Ремик, Ф. Пазак, Н. Вербицький, В. Міговак, Г. Гриценко, Г. Зварич, А. Мусяловський, П. Попович, А. Баранник, Д. Гурин, Шкорич, М. Лозинський, И. Харина, Д. Нестеренко, И. Турчан, С. Захаревич, И. Шліпц, И. Одомірак, Н. Вілінська, В. Бойко; решта дрібними.

МІНЕСОТА:

Мінеаполіс: УККА, „Коляда", листа ч. 7742, $9.25 (збір. д-р А. Лютий - Лютенко): Д-р А. Лютий-Лютенко $5; по $2: о. прот. Андрій Кість, о. М. Вринь; решта дрібними. — По $5: Михаіл Копцюх, Сергій Петрович; М. Стефанський $1.
Ст. Пол: Филип Шойда $5.

МИШИҐЕН:

Гемтремк: Данило Рубаха $10; Д. Самар $2.
Гренд Репідс: Українська Громада $78.15 (дохід з „Чайного Вечорра", переслав Роман Верес). З них $35 на „Коляду", $43.15 на „Писанку". — Наталія Моррісон на „Коляду" $5; Вч. о. В. Соколовський $1.
Дітройт: Укр. Золотий Хрест, „Коляда" $273 (+ $10 на тран.). Колядували: А. Левкут, Н. Наконечна, К. Гнатюк, К. Онишків, М. Честуь, І. Смолій. — На листу ч. 8695 по $10: Укр. Народний Дім, М. Амброзяк, М. Кос, Гр. Салович: по $5: Укр. Мішіґен Ліґа, А. Градовський, Г. Іваськів, П. Грицик, С. Воднар, А. Маланин, І. Моссе, М. Медвідь, А. Ониськів, Д. Микитюк, П. Баран, С. Наконечний, С. Левкут, п-ні Рудинин, В. Валкович, М. Андрусевич, родина Телсга, Н. Семеген, Ст. Семеген, Ващук, Ів. Малескі, Галина Чуй, М. Крушельницька, К. Михальчук, Ст. Ярми, Адам Дутка, Ник. Кет; І. Г. Білоус $4; по $3: Ярослав Варивода, І. Медвідь, Яворська, Ст. Малиновський, М. Гльомб, Д. Дубрівний, К. Ігантюк, С. Честух, М. Возняк, Е. Андрусевич, П. Гоменюк, О. Гудзій, Ів. Григорко, В. Семків, П. Шейко, М. Кедионко, З. Маріяш; по $2: П. Залуга, Н. Наконечний, Алекс, Масляк, М. Булаківський, М. Лювенце, Н. Небоженко, А. Червак, О. Корнелюк, Ст. Булаківський, Гороске, Соломка, Любінська, Ватрин, Н. Ляшук, М. Іван, В. Дідик, А. Момитюк, І. Пазюк, П. Палиничка, п-ні Бойчук, М. К. Рой, Моров; Е. Смолій $1.50; по $1: Вербецькі, Ст. Баран, Ч. Волстром, М. Баран, А. Тимочко, А. Генсорська. — Укр. Роб. Союз, Відд. ч. 112, „Коляда", $17. На листу ч. 6629: Відд. ч. 12 У.Р.С. $5; по $1: А. Животко, А. Грабовецький, П. Крупяк, М. Лишак, М. Вергун, И. Малиновський, А. Цюрак, І. Кітчук, Анна Животко, И. Карман, П. Молдавець. — Андрій Кисломед $6; по $5: Атанас Слюсарчук, о. Федір Білецький; Василь Папіж $3.
Флінт: Андрій Ницпон $5.

НЕБРАСКА:

Омага: У.Н.С. Відд. ч. 356, Т-во „Карпати", $10.

НЮ ДЖЕРЗІ:

Байон: Василь Воронкевич $5.
Вартон: По $10: А. Василенко (з них $3 на „Писанку"), Никифор Колодяжний.
Вест Орендж: З. Бронецька — „Писанка" $3.
Вудбайн: Д. Кришталович $10.
Джерзі Сиіті: Григорій Герман $15; Іван Кедрин - Рудницький $5.
Елізабет: Укр. Центр. Комітет $10; Укр. Центр. Комітет збірка „Коляда" $15. Зложили: Петро Ізаюк $10; Володимир Стасюк $5.
Ірвінґон: Петро Сороколіт $1.
Клифтон: Теофіль Кулик $1.
Ламбертвил: Іван Ілляшенко $10.
Нюарк: Ілля Серкез $7; Іван Вертипорох $5; Матвій Чолій, „Писанка" $3.
Ню Бронсвик: Антін Зарицький $20.
Перт Амбой: Григорій Мицак $1
Пасейк: УККА, „Коляда" $135. На листу ч. 7751: Михайло Федорів $5; по $2: Григорій Сороб, Антін Цапар, Олександер ... (підпис нечиткий), Микола і Наталія Лебедь, о. Лев Яцикевич, С. Войчук, Ева Романюк; по $1: Ткачук, А. Лележ, В. Кучкуда, А. Данилюк, О. Кошалаба, Михайлишин, Головачук, Михайло Ткач, Параска Осипчук, Василь Осипчук, Гарасим Романів, Петро Нанів, С. Даничак, М. Чабан, В. Новоцький, Гр. Савка, Михайло Тимбір, Іван Вілоган; решта дрібними. На листу ч. 8679 по $5: Олекс. Ничка, Крамниця „Пелес Міт Маркет"; Остап Кузик $4; по $3: Юрій Герман, Павло Кобзар, Алекс Комар, Ярослав Чипак, Ан. і Віра Сороківські, Иосиф Третяк, Антін Ваньо, Теофіль Рудницький, Стефан Покора; по $2: Василь Мочула, Роман Кос, Володимир Юрків, Василь Маруцщак, Іван Влиха, Мирон Везушко, Григорій Мочула, Роман Свистун, Стефан Квачовський, Стефан Клепарчук, Евген Грабарчук, Яблонський Михайло, М. Ганьошин, Вислоцький, Доліщний, М. Мочула, В. Теленський, Т. Гелемей, І. Рудакевич, М. Брездень, Я. Петрик, М. Іванців, П. Приймак; по $1: В. Медвідь, Меланія Пушкар, Петро Гук, Кашалаба, Савків, М. Петричкович, Н. Н. (підпис нечиткий), В. Чернавський, — Анастазія Захроноскі $1.
Томс Рівер: Иосип Перлович $5.
Савт Бавнд Брук: Укр. Правосл. Церква в Америці $26.05 (Частина доходу з Шевченківського концерту заініційованого Українською Правосл. Церквою св. Петра й Павла в Шикаґо, Ілл.)

НЮ ЙОРК:

Ню Йорк Сиіті: Укр. Хор „Думка" $135; Укр. Лікарське Т-во в Америці $100; С.У.А. Відд. ч. 1 $10; С.У.А. Відд. ч. 1 збірка „Коляда", листа ч. 8830, $23: Відд. ч. 1 $10; Катерина Пелешок $5; Марія Чарнецька $2; по $1: Стефанія Ковбасюк, Марія Дзунда, Наталія Мітрінга, Іванна Венцаль, Марія Макарушка, Евдокія Серединська. — Зборівський Допомоговий Комітет $15 (спеціяльна пожертва). — По $10: Зборівський Допомоговий Коміте, ОДВУ, У ЗХ; по $5: Іван Янчук, Лукія Головинська, Осип Маланчук, Богдан Чехович, Іван Дух, д-р Микола Масюкевич, Роман Вілинський; по $3: Максим Панків, д-р М. Масюкевич „Писанка"; д-р Т. Хомяк $2; по $1: Василь Різник, М. Корчинський.
Бебилон: К. Шинкар $1.
Бофало: По $5: В. Михальчук, Магдалена Потюк; Ст. Попадюк $1.
Бронкс: С.У.А. Відд. ч. 4, „Коляда", $30. На листу ч. 8825 по $5: Іванна Венцаль, Анна Скандровська; по $2: Марія Левчук, Таня Сиротюк, Марія Середна; по $1.50: Катерина Спуляк, Анна Колтун; по $1: Фр. Зибликевич, Софія Сарафин, Анна Кізима, Джені Плашовецька, Е. Ликтй, Емілія Корріат, Марія Чума, Ц. Варщевська, Анна Гнвел, Кс. Стефанович, А. Базар.
Бруклин: С. Гуцалюк $1.
Вотервліт: УККА, Коляда", $49.50. На листу ч. 7183 (збір. Іван Карабін): Лев Завіський $3; по $2: Петро Ковальчик, Які Вовчко, Іван Карабін, Михайло Делегат, Михайло Заблоцький, Роман Маселко; по $1: Ст. Михайльський, А. Карафандра, В. Мадраш, Мих. Завіський, Ксенія Завіська, М. Дичко, Ник. Завіський, Петро Мілховський, І. Урбан, Ст. Футуруйлук, С. Зендра, И. Чайковський, Акс. Урбан, І. Кошикар, Мих. Кріль, Василь Кошикар, Еміль Синк, Ст. Ковальчик, І. Чайковський, Л. Чалий, В. Васильків, Ст. Мочульський, П. Коцур, С. Делегат, Ст. Левита, П. Шевчук, Федор Іванович; Василь Крупка $4; Андрій Сало $2.50; решта дрібними. — По $10: Укр. Горожанський Клюб, Б-во св. Миколая, Відд. ч. 13 УНС.
Вудсайд: С.У.А., Відд. ч. 21, $10
Гудсон: УККА, „Коляда" $49.50 На листу ч. 77775 (збір. Павло Сиротюк): Від Укр. Правосл. Парафії св. Архистратига Михаїла в Гудсон (передав о. Андрій Іванишин) $29; по $2: Конрад Гусак, Микола Малгівський, Ґелен Осідач, Богдан Кішак, Павло Сиротюк, Іван Юско; по $1: Дм. Хрептій, Андрій Прошовський, Тома Кастел, Марія Кулиняк, Дмитро Мельник, Микола Мудрич, Атанас Кайтер; решта дрібними.
Гейстингс он Гудсон: А. Сенківський $2.
Гемпстед: УККА, „Коляда" (разом з У.Н.С.) $64.50. Від УККА збір. Михайло Баран, І. Плетенецький, Ю. Маланчук, В. Шпачинський, Василь Захарів, М. Курчак. Від УНС збір. А. Копистянський. На листу ч. 7773 по $3: Микола Курчак, Іван Гречин, Петро Стецюк; по $2: Михайло Рій, Микола Дідун, Андрій Зенківський, Петро Вендерський, Ліна Проневич, Василь Герула, Анатоль Гончарів, Василь Діденко, Степан Баран, І. Плетенецький, Яким Курчак, Анна Плаксій, Тиміш Вігановський, Юліян Маланчук, Василь Захарія, Михайло Вовк; Остап Фірчук $1.50; по $1: М. Дацко, Андрій Пиш, Марія Бучак, К. Ліпинський, І. Клим, О. Нарбут, Ст. Олійник, Тиміш Щур, Ст. Савка, Я. Мотуз, І. Лотоцький, Т. Ліпинський, о. д-р Кладницький, В. Оріховський, В. Шпачинський, О. Шпачинський, М. Островерха, О. Погорецький, З. Сегейда, о. Артем Селепина, М. Саґатий, Александер Сегейда.
Іст Четем: О. Мушкевич на „Писанку" $5.
Когус: Відд. „Самопомочі" $10.
Рівергед: Михаїл Футерко $1.
Рачестер: Укр. Правосл. Церква св. Покрови, „Коляда" $18. На листу ч. 7882 (збір. Елизавета Шевченко) по $1: П. Лихошерстів, Елизавета Шевченко, І. Калюжний, Карамушко, Ф. Гнойовий, І. Василець, П. Процик, Андрій Хорошилов, Гр. Ванжа, Кирило Дига, Матюшенко, Лідія Процик, Мих. Ликів, М. Ковалюк, Алла Демиденко, Марія Макашів, Євген Красновольський; решта дрібними. — Укр. Допом. Комітет, Відд. у Рачестер, $10. — По $5: Карл Волинске, Михайло Ликів, Іван Харчук, Михайло Снігур, А. Войко; по $2: Іван Івасів, Юрій Шпак; по $1: Стефанія Овад, В. Спільник, Мих. Куцин.
Трой: УККА, „Коляда", $94.50: По $5: І. Романишин, В. Тарновий, І. Гаврилів, І. Вайлак; по $3: В. Коцур, В. Добромільський, В. Федусів, Е. Наболотний, М. Гаврилюк, І. Удич, П. Синицький, А. Філь; П. Сало $2.50; по $2: Г. Шот, І. Тисяк, А. Лукачик, І. Дмитрук, М. Бобеляк, М. Романишин, В. Колодій, С. Горат, В. Жовнір, М. Нагулик, Л. Дмитерко, І. Гоін, В. Роман, В. Наболотний, С. Ковальчук, І. Жеребинський, М. Бойко; по $1: П. Олійник, В. Ткач, А. Лищишин, И. Хомяк, О. Слович, М. Коргун, П. Клим, М. Клим, М. Хомич, А. Віленська, С. Юдка, Г. Нагуляк, П. Тарнавський, В. Клим. — У.Н.С. Відд. ч. 191 $10.

ОГАЙО:

Клівленд: Українські Злучені Організації $10; УНС Відд. ч. 240 $10.
Парма: Григорій Голубець $10.
Янґставн: Андрій Феденечко $5.

ПЕНСИЛВЕНІЯ:

Филаделфія: Укр. Правосл. Парафія св. Володимира і Укр. Правосл. Парафія св. Покрови $50. (Збірка на панахиді по Т. Шевченко). — ОВВУА $26 (пожертва спец. призначення). — По $10: Об'єднання Укр. Інженерів в Америці, С.У.А. Відд. ч. 41, Українська Кооператива, Теодозій Филипович, Ілько Савчин; по $5: Володимир Мелько, Богдан Онуферко, родина Безбородько, Анна Гаврищак, Розалія Обрізник, Роман Папроцький, Себастіян Острук, Стефан Слободян, Іван Джура, адв. Іван Дудан, І. Поліщук, Роман Карбівник; Лев Куц (на листу ч. 8780) $3; о. Н. Левицький з дружиною $2; Дмитро Гречулович.
Аліквіпа: Юліян Монастирський $3.
Амбридж: УНС Відд. ч. 276 $10; УНС Відд. ч. 276, збірка „Коляда" $31.05. На листу ч. 6090 по $2: подружжя Фізар, М. Грицик; по $1: Франо Сурик, Ева Лаврик, М. Іванькевич, І. Шабля, Н. Н. (підпис нечиткий), Т. Кульчицький, Дм. Драб, І. Вобяк, Дм. Скорбут, З. Коваль, Я. Лисяк, Л. Галиш, С. Іваницький, И. Прокопович, М. Шибинський, А. Гритан, Г. Лазар, Г. Надзяк, В. Цимбаляк, п-ні Карашок, п-ні Сеплевчак, І. Новиківський; решта дрібними.
Бетлегем: УККА, „Коляда", $50.50. На листу ч. 7801 (збір. Іван Гарас) по $5: Олександер Любінецький, Надія і Юрій Цегельські; по $2: о. І. Михайлів, Евстахій Винницький, Евстахій Моррісон, Андрій Сисак; Нестор Городиський $1.50; по $1: М. Заблоцький, Марія Михайлів, Н. Корчевний, В. Чубатий, Зая Пипюк, Іван Лось, Я. Карпяк, О. Дідух, В. Лукницький, И. Дунський, В. Фартух, В. Бондарчук, М. Рибак, О. Федорак, М. Шишка, Дм. Мушастий, М. Рудакевич, І. Попович, В. Гетманюк, В. Копчук, Е. Гонта, І. Морикін, І. Мацалак, Ю. Віланич, Е. Михайлів, М. Гомівка, А. Малицька, Ст. Маркович, А. Коолдій, Я. Цегельський, Е. Демчук. — (До хору „Лігай Велі" належать такі жертводавці: Пипюк, Лось, Карпяк, Дідух, Лукницький, Дунський, Фартух, Бондарчук, Рибак, Федорак, Шишка, Мушастий, Рудакевич, Маркович, Колодій, Демчук).
Вейн: Олександер Мазяр $5.
Істон: УККА, „Коляда", $19. На листу ч. 7831: Іван Труш $2; по $1: А. Вовк, Дм. Когут, І. Когут, С. Кутас, Мґ Німас, Григорій Прашик, В. Когут, М. Курилко, В. Боднарський, Т. Саміло, Дмитро Когут, Гр. Кохан, М. Колодруб, К. Хомин, М. Допілка, Горпина Довбенюк, І. Васильців.
Ленкестер: Михайло Танський $5.
Мейфілд: П. Кондратенко-Панчук, „Писанка", $5.
Пітсбург: Українська Народня Поміч, „Коляда", $77.50. (Відд. ч. 147, Т-во ім. Т. Чупринки, на листу ч. 6936). Колядували: Микола Більський, Володимир Гуменецький, Василь Курман, Василь Дитко, Стефан Коваль. Зложили по $3: С. Засадний, П. Довбуш, Г. Місько; по $2: М. Дуткевич, Дм. Мельничук, М. Вільський, В. Ткачук, А. Голубяк, В. Дитко, П. Гірний, А. Кульчицький, І. Свищ, В. Ференц, И. Гнатів, Н. Боднар, М. Баран, П. Бліщ, И. Городиський; по $1: Леонід Чабан, М. Юхнівський, В. Курман, Володимир Гуменецький, Ст. Коваль, С. Солодкий, І. Гуцул, Ю. Кравець, К. Заяць, І. Криванич, П. Сенів, И. Хлібун, Р. Мураль, В. Вачинич, М. Чорній, П. Шагала, А. Путяк, М. Ольховий, Дм. Нагайський, Т. Івасів, Г. Пацьора, Ю. Боберський, І. Багрій, М. Іванонько, Д. Градник, М. Турчин, І. Драпала, В. Васьків, Д. Головатий, М. Майнош, П. Плакс, М. Козак, І. Драньчак, Валентин Олійник, М. Лабож, І. Грицюк, А. Івасів; решта друбними.
Честер: Френк Грандовський $5; по $1: Т. Стельмах, С. Матвієвський.

ТЕКСАС:

Гюзтон: Артемій Газдишин $5.

ПОПРАВКА

до проголошеного в „Вістях ЗУАДК" з березня 18 б.р. звіту за січень 1955 р.

МИШИҐЕН:

Гренд Репідс: Укр. Робітничий Союз, Відд. ч. 324 $10 (помилково подано: УНС Відд. ч. 324).

ЗВІТ

з пожертв зложених у Злученому Українському Американському Допомоговому Комітеті у Филаделфії за місяць квітень 1955 р.

(З 1-го по 26-те квітня включно)

АЙОВА:

Айова Сиіті: УККА, „Писанка", листа ч. 10143, $4:Зиновій М. Гловяк $2; по $1: Михайло Гловяк, Анна Гловяк.
Дюбюк: Іван Козак, „Писанка", $5.

ВІРДЖІНІЯ:

Ашленд: Петро Мельничин на „Писанку" $5.
Річмонд: Іван Руденко на „Писанку" $3.

ВЕСТ ВІРДЖІНІЯ:

Вейртон: Василь Глинянський на „Писанку" $5.
Вілінґ: Г. Саян на „Писанку" $2

ВИСКАНСИН:

Баррон: Д-р В. Білецький на „Писанку" $5.

НОРТ ДАКОТА:

Стіл: Д-р Антін Жуковський на „Писанку" $5.

ІЛЛИНОЙ:

Вермонт: Марія Клепачівська на „Писанку" $10.
Вокеґен: Микита Строчук на „Писанку" $4.
Гінсдейл: Федір Задорожний на „Писанку" $5.
Медісон: На „Писанку": Юрій Коробей $3; Г. Луцуняк $1.
Пеорія: Д-р М. Комарянський на „Писанку" $10.
Сісеро: На „Писанку" по $5: Тома Костишин, Ева Меренків.
Шікаґо: УНС, Відд. ч. 379, $20; УНС, Відд. ч. 114, збірка „Коляда", $18. На листу ч. 6273: Микола й Варвара Вутрий $5; Малащук $4; І. Артюшенко $2; по $1: М. Домашевський, В. Дубина, О. Козяр, Олена Герус, Герасимюк, І. Тимошенко, В. Бережан. УНС, Відд. ч. 125, Сестрицтво Благовіщення, $10. У. Р. Союз, Відд. ч. 102, збірка „Коляда", $7. На листу ч. 6560 (збір. Захарій Федоренко): По $1: А. Совіцька, М. Сен, М. Войда, Стефан В... (підпис нечиткий), Олександер Котрик, Іван Федоренко, Захарій Федоренко — По $10: Д. Вусович з дружиною. На „Писанку" по $10: І. Губчак з дружиною, Елісавета Ткач, По $5: Микола Кулицький, Іван Осадчий, Андрій Дмитренко, Стефан Врудний, Адам Величко. На „Писанку" по $5 Михайло Рибак, Аделя Вабій Микола Джуринець, Володимир Гнатишин, Марія Гаврилів, Това і Іванна Подола, Петро й Левка Панків, Віктор Клюєв, Роман Кишакевич, Михайло Сахно, Юрій Паславський, Г. Ватаманюк, Лев Шелевич; по $2: Андрій Дідик, Іван Щебльовський, Григорій Лозінський; по $1: Г. Паук, Р. Завадович, П. Гарасим, Ф. М. Максименко.

ІНДІЯНА:

Гантингтон: Антін Тарадайка на „Писанку" $3.
Ла Порт: К. Керницька на „Писанку" $5.
Перу: Михайло Козенко на „Писанку" $2.

КАЛІФОРНІЯ:

Візалія: Фред Гошуляк $5.
Нортридж: Іван Гасцький на „Писанку" $5.
Н. Сакраменто: Віктор Коваленко $1.
Сан Франсиско: УНС, Відд. ч. 486, збірка „Писанка" $10. На листу ч. 10588 (збір. Марія Влищак): Іван Іваньчук $2; по $1: Я. Влищак, О. Глинський, Анна Глинська, Н. Бачинський, Ю. Ч... (підпис нечиткий), Антін Приймак, Дмитро М... (підпис нечиткий), Ольга Шишка. М. Мельник на „Писанку" $15.

КОЛОРАДО:

Голден: Павло Гобиль на „Писанку" $2. Збірка „Писанка" на „Свяченому" у І. Жеребецького $7 (збір. П. Гобель): по $1: Богдан Король, Тадей Гуль, Теодор Павлишин, Іван Жеребецький, Микола Жеребецький, Михайло ... (підпис нечиткий), Роман Мляк.

КОННЕКТИКАТ:

Бриджпорт: На „Писанку" по $5: Іван і Софія Козак, Михайло Болонний; Осип Фльонц $2. Д. Сокол $5.
Вапінґ: Вм. Дзень на „Писанку" $1.
Віліментик: На „Писанку": Іван Науменко $2; Стефан Ковалів $1.
Вотертавн: Іван Тиско на „Писанку" $1.
Гартфорд: Василь Грицина на „Писанку" $10.
Колчестер: УККА, збірка „Коляда" $21.50. На листу ч. 7708 (збір Петро Качоровський): По $2: Петро Качоровський, Дмитро Купчак, Ярослав Т... (підпис нечиткий), Іван Кривоніс, Іван Вітвицький; по $1: Дмитро Дикий, Семен Малівочко, Ф. Семків, Иосиф Рудько, Іван Береза, Іван Заканич, Казімир Гриб, Мирон Тесловець, Константин Голів; решта дрібними.
Ню Гейвен: УНС, Відд. ч. 370, Т-во „Любав", $10. На „Писанку": Софія Брезицька $5; Константин Матвієнко $2.10.
Сеймур: В. Пепюк на „Писанку" $2.
Стемфорд: УККА, збірка „Писанка", $10. На листу ч. 10131 (збір. д-р В. Палівода): Федір Сломошинський $5; д-р Василь Палідвор $2; по $1: Василь Сиделко, Микола Перепічка, Гриць Слобода.
Геривил: Тома Колар на „Писанку" $3.
Ферфілд: М. Шиманська на „Писанку" $5.

МЕРИЛЕНД:

Балтимор: Иосиф Шакало $10; Дмитро Царик на „Писанку" $3; Михайло Кец $1.
Куллен: Д-р М. Завальняк з дружиною на „Писанку" $5; Данилко Завальняк $1 („Писанка" для дітей залишенців). Д-р Антін Плітас з дружиною на „Писанку" $5.
Роял Оук: Оксентій і Татяна Раковські $10; Вони-ж на „Писанку" інвалідам $6.
Снов Гіл: Федір Герей на „Писанку" $2.

МЕССАЧЮЗЕТС:

Блекстон: В. Бурак на „Писанку" $2.
Гайяніс: Іван Мода на „Писанку" $2.
Голіоук: Іван Ковалькевич $10.
Пітсфілд: С. Стиран на „Писанку" $1.
Сомерсет: Юрій Винник $1.

МІЗУРІ:

Гікмен Мілз: Семен і Парайя Ремез на „Писанку" $3.
Ст. Луїс: Т. Шпит на „Писанку" $5.

МІНЕСОТА:

Милрой: Т. Луців на „Писанку" $1.
Мінеаполіс: Дмитро і Татяна Янковські $15 (з них $5 на „Писанку). (На „Писанку": В. Даниленко $10; по $5: Олександер Филипович, Юхим Вербовий; по $2: С. Харчук, Ольга Прегар. Дмитро Хабін $1.
Ст. Пол: Евген Писарський на „Писанку" $10. Н. Лаба $1.
Чісголм: Евстахій Круц $10 (з них $5 на „Писанку").

МИШИҐЕН:

Вен Дайк: М. Ґалат на „Писанку" $5.
Дітройт: Збірка „Коляда" $10. На листу ч. 6203 (збір Василь Зубар): по $2: П. Зубар, Костирка; по $1: В. Зубра, Гаврильці, Слупецький, Ясінський, М. Зубар, Р. Зубар. — Яків Федірко на „Писанку" $10. С. Колач $5. На „Писанку" по $5: Майк Гакало, В. Дигдало з дружиною, Василь Малкович, П. Конюк; по $3: д-р А. Заплітний, В. Тустанівський, Яків Красюк; по $2: Н. Бартків, М. Ціко, А. Кисломед.
Ленсинґ: М. Якимів на „Писанку" $2.
Нюбері: Д-р Олекса Банах на „Писанку" $5.
Роял Оук: С. Івасюк $2.
Флінт: І. Ханацький на „Писанку" $2. М. Полагнюк $1.

НЮ ДЖЕРЗІ:

Байон: Василь Полтавець на „Писанку" $5.
Бриджтон: І. Коваль на „Писанку" $1.
Вайнленд: Г. Кудин $5.
Гілсайд: Іван Радкевич $5.
Джерзі Сиіті: УНС, Збірка на фонд ім. д-ра Луки Мишуги $344.50. (Імена жертводавців проголошено в „Свободі"). На „Коляду" по $5: І. Козак, С. Курляк, М. Мілянович, В. Сохань; по $3: М. Думанська, У. Явнина, Н. Онешкевич; по $2: В. Бачинська, Х. Бук, І. Лапичак, Я. Левицька, М. Лісогір, К. Маґура, В. Мельник, Т. Райсн, І. Вербяний, І. Волощук. — Анна Ґруник $3.
Дороті: І. Запар на „Писанку" $1.
Ірвінґтон: Іван Ференц на „Писанку" $2.
Іст Орендж: Иосиф Білоган на „Писанку" $5.
Картерет: На „Писанку": И. Турка $4; Н. Совірка $1.
Кліфтон: Иосип Рутецький $10; З. Максимів $1.
Лафайєт: Марта Парічук на „Писанку" $2.
Лейквуд: Олександер Павлів на „Писанку" $2.
Милвил: О. Приступенко на „Писанку" $6.
Мористави: І. Панчук на „Писанку" $2.
Нюарк: ОВВУА $10. По $5: М. Оберишин; (на „Писанку"): М. Павленко, Іван Вертипоорх; по $2: Василь Грибик, М. Зайцев; по $1: Агафія Ільків, Трохим Вутко.
Ню Бронсвик: УККА, збірка „Коляда" $173. На листу ч. 7758 по $5: П. Грабович, О. Галелюк, Г. Лібовицька, Ю. Тарнавський, Д. Демедюк, Я. Ошуляк, В. Галай, М. Василюк, М. Грицишин, Павлюк, Кедровський, М. Слободян, І. та С. Микитка, П. Савка; по $3: В. Гронь, В. Ліщинський, М. Попіль, І. Попіль, о. В. Танчак, І. Синюта, Левинець, Белименко, Гуцалюк, А. Ратичова; по $2.50: О. Цісик, Г. Сова; по $2: А. Совикова, С. Данилів, П. Коць, П. Литвин, И. Куцак, А. Лех, Вехоляк, Я. Бойко, М. Шиманський, П. Шиманська, І. Лисенко, Самборський, В. Ціпа, М. Луцик, П. Луцик, Д. Кучевський, С. Кульба, Я. Паславський, В. Гусар; С. Сеник $1.50; по $1: П. Сливка, В. Дмитрів, А. Ткачук, І. Бойко, О. Бойко, Пахолок, Гутак, Гірняк, М. Ажокевич, Н. Н., І. Довгий, Т. Джус, І. Давидюк, П. Попів, В. Тарнопільський, Ф. Кушнір, И. Кошицький, Г. Кінаш, Д. Візнаця, М. Куцло, М. Білас, Купрріян, О. Балох, М. Михайлина, М. Грицак, І. Савук, М. Гатала, В. Коза; П. Талан 50 ц.
Пасейк: УНС, Відд. ч. 42, Т-во ім. Т. Шевченка, $10; М. Леґедза $5 і $2 на „Писанку"; на „Писанку": Гр. Клименко $3; по $2: Василь Палюх, А. Дзиковський.
Перт Амбой: Стефан Грабар на „Писанку" $2; Палагія Буняк $1.
Плейнсборо: Берта Рукович на „Писанку" $1.
Равей: А. Прирєяжний на „Писанку" $5.
Савт Бауид Брук: Укр. Правосл. Церква Пресв. Тройці $13. Збірка „Писанка" на листу ч. 10049. Збірку перевів о. прот. Т. Дятелович: по $1: Лена Шармах, Т. Дятелович, Г. Чабала, А. Соловій, М. Чорнобаб, А. Фалько, Ф. Корольчук, М. Макаренко, В. Двигун, А. Бунеґру, І. Свіриденко, А. Рихальський, В. Остапенко.
Сафери: Ст. Пантущин на „Писанку" $5.
Трентон: На „Писанку" по $5: Василь Панасенка, Любомир Лампика; по $2: В. Линюк, Іван Кривенко, Григорій Довбня.

НЮ ЙОРК:

Ню Йорк Сиіті: ОДВУ, збірка „Коляда" $273.15 (+$30.35 на адмін. вид.) На листу ч. 8846, На листу ч. 8846, ОДВУ Відд. ч. 23 в Алентавні $48 (збір. Михайло Голиць): по $2: Михайло Голиць, Андрій Проць, Іван Швець, Михайло Качмар; Василь Гелетканич $1.50; по $1: Осип Проць, Василь Безецький, Анна Бронецька, Яків Зінченко, Іван Кулик, Ярослав Карпяк, Михайло Керкут, Степан Муха, Петро Везецький, Степан Петровський, Осип Маркович, Михайло Путько, Василь С... (підпис нечиткий), Олексій Мотуско, Михайло Яросевич, Григорій Голиць, Іван Ядловський, Василь Огородний, Дмитро Гудз, Михайло Баранчик, Микола Воцко, Іван Горбач, Іван Тищенко, Т. Савицький, Іван Вус, Іван Коромець, Василь Лукницький, Степан Голод, Павло Зидик, Володимир Маланчук, Осип Липета, Андрій Гелетканич, Марія Романишин, о. Тома Бариляк, Андрій Войцєхевич, Іван Ганич, Іван Федоринець, Роман Вітровий; Я. Долотовський 50 ц. — На листу ч. 8847, ОДВУ Відд. ч. 24 у Дітройті, $51.50: Український Народний Дім $10; по $5: Українська Ліґа ст. Мішіґен, Роман Юшкевич, Григорій Малиновський, Лев Казієвич; по $2: Микола Дякун, Микола Семеґен, Стефан Малиновський, І. Пасічний; по $1: Марія Сена, М. Мазурчак, Т. Хруставка, Василь Нирчак, Роман Вазик, Андрій С... (підпис нечиткий), М. Галій, Майк Віляк, В. Вудинка, Т. Винничук, Семен П. Боднар, М. Коваль, Іван Вілоус; К. Панащу 50 ц. — На листу ч. 8849, ОДВУ Відд. ч. 52 в Шікаґо $31: 52-ий Відд. ОДВУ $5; по $2: Іван Деркач, Михайло Черняк, Иосип Деркач, Василь Чероім, Володимир Шкробач, Микола Марків, Сергій Сущик, Василь Мудрий, Стефан Паньків, Іван Кіндер, Микола Лаба; по $1: Кароль Р... (підпис нечиткий), Петро Деркач, Иосиф Скоцинець, Стефан Чомко. — На листу ч. 8852, Український Клюб у Денвері $101. (Збір. Василь Нагірняк: по $5: Василь Нагірняк, Юрій Сластіон, Борис Вавриццу, В. Загутинець, Степан Глушко, М. Кордяк, О. Николайський, І. Костюк, К. Лещенко, В. Юзвяк, В. Віслоцький, О. Романюк, Петро Лунь; по $3: Е. Галущак, П. Змієвський, М. Рущицький, Г. Завадович, Соня Галун, П. Донченко; по $2: П. Мозговий, Д. Каницький, Юрій Корбин, Олексій Дяченко, І. Колтунюк, Микола Жеребецький, Лев Виковський; по $1: Василь Фурдич, Павло П. Хорощакш П. Сопінський, Христя Юзвяк. — На листу ч. 8855, ОДВУ Відділ ч. 25 в Трентоні $20. (Збір. Дмитро Сіг): по $2: О. Яремишин, М. Кащук, І. Рацький; по $1: Дмитро Січ, О. Попдякуник, М. Нагірняк, І. Сайкевич, І. Барабанюк, Е. Бондаренко, З. Городиський, І. Скрипчук, М. Хабурська, В. Скрипник, І. Зварич, В. Віляк, Марія Балтарович, Вроніслава Скорупська. — На листу ч. 8857, ОДВУ Відд. 34 в Пасейку $7: Іван Кузь $5; Василь Марущак $2. — На листу ч. 8859, ОДВУ Відд. ч. 20 в Рачестері $45. (Збірав Карло Маньківський): По $5: Іван Шевчук, Ілько Тріщук; по $2: Василь Каліцінський, П. Дзюба, К. Маньківський, П. Семків, Ю. Веселий, О. Захарків, Д. Вирряста, О. Варан, І. Деркач, І. Заблоцький по $1: К. Малаховський, П. Гринів, М. Прокопович, М. Вараняк, В. Варан, С. Мончук, С. Кричук, Яремчук, П. Сташків, П. Шимін, І. Лехновський, В. Микитюк, Ілля Касіянчук, М. Вілик, Дм. Сіриджук. — УНС, Відд. ч. 361, Т-во „Дністер", „Коляда" $25. — УНС, Відд. ч. 117, збірка „Писанка" $6. На листу ч. 10523 по $1: В. Калина, И. Дерев'янко, В. Кожух, П. Варило, І. Кефор, С. Нечипорук. — Український Золотий Хрест, Відд. ч. 1, $19. (Збірка „Коляда" на листу ч. 8831, збір. Павлина Різник): По $5: Павлина Різник, Катерина Мигал, Ярослав Гайва; по $2: Марія Лехницька, Софія Сущик. — Український Золотий Хрет, Відд. ч. 1, $10. — „Самопоміч", збірка „Коляда" $12. (На литу ч. 8803): Борис Ставинський $10; по $1: Евстахій Вехматюк, Ол. Гладишовський. — С.У.А., Відд. ч. 4, $10. — На „Писанку" по $10: Иосиф Налиснік, Павло Самсон, Борис Ставиньский, д-р О. Сушків; по $5: о. Іван Федина, Микола Білан, Аґ Забігайло; по $3: Павлина Котлярчук, Мусій Фесак, Ілько Майдан; по $2: Н. Н., Яків Романюк, Еміль Худий, Петро Мартюк; Василь Різник $1. — Михайло Сухович $7, з них $2 на „Писанку"; Ізидор Івасиків $6, з них $1 на „Писанку".
Амстердам: Українська Радіопрограма „Коляда" $35. На листу ч. 7857 (збір Т. Ганяк, І. Мандро): По $2: Т. Гапяк, Семен Когут, Дмитро Олійник, Мирослав Юрчук, Катеррина Грицак, Степан Кравс, Осип Пацщак, Володимир Варшона; по $1: Пастернак, Марта Паращук, Петро Мажак, Василь Вовнянка, О. Вереза, І. Гриців, Олекса Пристай, Євген Бартошик, Петро Зенич, Касіян Семчук, Варшона, Войціховський, Федаш, В. Вересюк, В. Ільницький, І. Мандро, В. Кравчук, П. Стадник, В. Кривулич.
Бейсайд: По $5: Павлина Різник, Марія Лехицька.
Бофало: Михайло Осадчук на „Писанку" $10; Михайло Нагорський на „Писанку" $5.68; Алекс Коваль $5; Марія Калитовська $4; по $2: Е. Заяць, Іван Вороняк; В. Дусанівський $1.
Бронкс: Марія Вурбела $16, з них $10 на „Писанку".
Бруклин: С.У.А., Відд. ч. 3, „Коляда" $22. — М. Кокольська $20 (в пам'ять її покійного чоловіка сл. п. М. Кокольського). — Іван Криницький $20 (замість квітів на могилу сл. п. М. Кокольського). — УНС, Відд. ч. 293, $10; по $5 на „Писанку": Семен Пирожинський, Зеновій Худий; по $2: Н. Білевич, П. Палій.
Вест Айслип: Павло Кізь на „Писанку" $5.
Вудсайд: Катерина Берків на „Писанку" $5.
Гудсон: Тома Кастель на „Писанку" $5.
Гоупвел Джонкшен: А. Королик на „Писанку" $2.
Елмайра: На „Писанку": І. Горобець $2; В. Сулима $1.
Ітака: М. Юхимчук на „Писанку" $1.
Йонкерс: Д-р Василь Кіналь на „Писанку" $20; Н. Н. на „Писанку" $5.
Калвертон: Марія Вівчар на „Писанку" $5.
Квінс Вілєдж: В. Ґерич на „Писанку" $2.
Мава: Йосиф Федорика на „Писанку" $5.
Меспет: Іван Недокус на Укр. Войн. Інвалідів $5.
Пікскил: Ксеня Шандушкевич на „Писанку" $5.
Ром: Іван Тибінко на „Писанку" $2.
Рачестер: Укр. Амер. Допомоговий Комітет, „Коляда", $29. На листу ч. 7668 (збір. Михайло Воляк): Антіні Вінтер $5; по $2: Михайло Воляк, Андрій Турчин, Пекарня „Ґотфрід", В. Лаба, Іван Шевчук, Ч. Вайтович, Тарас Кахникевич; по $1: М. Малик, Полокутін, М. Пукіш, Б. Пітик, Н. Гусак, В. Велитович, В. Федоришин, В. Івашко, Ф. Пархоменко, М. Ставничук. — По $10: Укр. Правосл. Церква св. Покрови, Іван Калюжний; по $5: Василь Пилишенко, Петро Сірик, Дмитро Висоцький, Роман Пристай, Ілля Демиденко, Ілько Тріщук („Писанка"), Т. Баль („Писанка"); Мих. Куцин („Писанка") $4; Ярослав Погорецький („Писанка"); Г. Іванонків $1.
Сиракюз: По $5: Теодор Велх („Писанка"), Марія Гапачило; д-р І. М. Подюк $1.
Спринґвалей: Т. Суходольський $1.

(Закінчення на стор. 4-ій)

ДОДАТОК ДО СІЧНЕВОГО ЗВІТУ

(Поіменний список жертводавців)

ДЕЛАВЕР:

Вілмінґтон: УККА, збірка „Коляда", $153.50. На листу ч. 7715: По $5: Богдан Гарванко, М. Казіо, Іван Кравчук, Петро Щерба, Наталя Іванків, Стефан Лущишин, Евген Гіль, Володимир Мамлів, Юрко Валам; по $3: М. Гарванко, Микола Кохан, Мирон Гарванко, Іван Лесків, Іван Книгиницький, Волод. Шурґа, Теодор Глинянський, Иосиф Ленів, Василь Щербань, Петро Швець, І. Гусак, Сергій Захарук, Ігнатій Кушнір, Василь Дзублик, Осип Рак, Анна Яремчук, Іван Кіт, Тимофій Шкарупа, Дмитро Скрипець, Олег Слюзар; Матвій Вербезин $2.50; по $2: М. Дицьо, Д. Піотровський, Іван Букай, І. Возний, Дмитро Волошин, Евстахій Цибак, Олекса Паранчак, Іван Баланчук, Евстахій Касіян, Марія Федоркевич, Петро Ковтун, Марія Пачиник, Юрій Затварницький, Василь Дзюбак, Розалія Дулеба, Сергій Ковальчук, Олена Гаслер, Григорій Коссовський; по $1: Г. Шатинська, И. Пундик, В. Майборода, П. Зеленко, Михайло Маєр, Іван Яремчук, Стефан Фігун, Дмитро Коссовський, Михайло Білецький, Іван Грицушко.

ДОДАТОК ДО ЛЮТНЕВОГО ЗВІТУ

(Поіменний список жертводавців)

НЮ ЙОРК:

Рачестер: Збірка „Коляда" (переслав Роман Пристай) $244.00. На листу ч. 7685 $91 — Пласт (збір. Уляна Лялька). По $5: Александер Павличко, Пантилімон; по $3: Осип Мудрий, Іван Мурин, Людвиґ Вах, Д. Вирста, Іван Качмар, Антін Кицко; по $2: Евген Велигорський, Володимир Колцьо, Марія Стасів, Т. Цимбаліста, Р. Шутер, Мих. Рінаш, Роман Коцик, Д. Тарнавська, О. Омецинський, Н. Н. (підпис нечиткий), Осип Сук, В. Дідошак, Іван Белей, Р. Домбровський, Христя Ковч, Люба Шот, д-р Онуфрик, М. Крижанівський, М. Пласкач, Роман Гавриляк, д-р К. Годованець, Михайло Лялька, Володимир Чорненький, Марія Базалай, В. Жовнірович, Ярослав Стецiв; по $1: М. Малаховський, І. Паґута, Н. Н. (підпис нечиткий), д-р Ф. Свістель, П. Губач, І. Лялюк, Божик, М. Марущак, Василь Матійчин, Барбара Миколайко, Кознарський. Примітка: $4 з зібраних грошей видано на бензину для авт колядників. — На листу ч. 7684 $57 — Пласт (збір. Ірена Зобніс). По $3: Довголуцька, Володимир Залез; по $2: Осип Кушнір, Кавин, Джус, Гринчишин, Чимерник, Поклисвич, Пукиш, Шевчук, Іван Свирида, Мудрий, Ілько Трещук, Грабар, Р. Куцин; по $1: Стефан Яріш, А. Гринчишин, Словіковські, М. Климечко, Вовкович, Білоус, Галина Побер, проф. К. Ципенда, Задорожний, Мороз, М. Воляк, Янчук, Олекса Любас, Т. Олексин, Щуровські, Бутенко, о. А. Лонкевич, Н. Гуран, Ю. Веселий, Гнатишин, проф. М. Цепух, Юрій Шпак, М. Гик, Пелешенко, Ґуран. — На листу ч. 7686 $52 — Пласт (збір. Оксана Кушнір): Д-р Т. Артемович $5; по $2: Вч. о. Городецький, Ярослава Левицька, В. Приймак, М. Слободинський, В. Павлович, Л. Шмігель, Г. Шмігель, І. Крамарчук, П. Висоцький, Бабюк, Фещишин, Заплатинський, Костинюк, В. Цюга, Марія Холевчук, Орися Костинюк, Богдан Хомяк; по $1: Ярослав Погорецький, Чорнопиські, І. Юрків, Юрків, А. Смеричинська, Ірена Зобнів, Н. Н. (підпис нечиткий), Стрижиченко, Горбусь, Н. Н. (підпис нечиткий). — На листу ч. 7671 — У. Н. Дім у Рачестері $28. По $2: мґр. Мирон Руснак, Михайло Білозір, Микола Душка; по $1: В. Крамар, Т. Михайлишин, Т. Коваль, М. Осадців, А. Фолюсевич, П. Бучинський, А. Дівчур, В. Швед, І. Бурий, І. Приймак, М. Бабюк, І Шурин, д-р В. Мотика, М. Бабій, М. Гудзоватий, М. Білоус, В. Гладун, І. Костів, П. Балко, М. Вовокович, Ю. Бурлака, А. Семів. — На листу ч. 8840 — Укр. Допомоговий Комітет $16. (Збір. Роман Пристай). По $2: Роман Пристай, Петро Яріш, Данило Квасниця, Роман Гладун, адв. В. Андрушин; по $1: радник П. Зубрицький, Роман Павлічко, Теодор Фалат, Мик. Перчик, Іван Костів, В. Юзьків.

ЗУАДКомітет у Филаделфії.

ЗВІТ

з пожертв зложених у Злученому Українському Американському Допомоговому Комітеті за квітень 1955

(Закінчення)

Стейтен-Айленд: Теодор Гуль на „Писанку" $10.
Трой: Андрій Дворський на „Писанку" $5.
Фултон: А. Буско на „Писанку" $3.
Ютіка: Д-р Богдан Гарбовський на „Писанку" $10; Н. Ковалевський на „Писанку" $1.

ОГАЙО:

Кентон: Т. Бічук на „Писанку" $5.
Клівленд: ОДВУ Відд. ч. 8 $10; на „Писанку" по $5: Дмитро Мачалаба, Олександра Мачалаба, Зеновія Яррош, Петро Бойко, М. Тарасюк, Р. Пироженко, Н. Н.; Теодат Школьник $2.50; Михайло Свистун $2; Андрій Сербей $1.
Ліма: Д-р Михайло Ярем $5.
Лорейн: Д. Величко $5.
Парма: С. Чайковський $1.
Струтерс: Федір Кізло на „Писанку" $3.
Толідо: Д-р Борис Филипчак на „Писанку" $10.
Янґставн: На „Писанку" по $1 Анна Дубинська, Роман Горбачевський.

ОКЛАГОМА:

Чоктав: Михайло Баланюк на „Писанку" $10.

ПЕНСИЛВЕНІЯ:

Филаделфія: Комітет Допомоги Науковцям у Сарсель, Франція, $100. (Пожертва спеціяльного призначення). — Укр. Золотий Хрест, Відд. ч. 19, „Коляда", $39. На листу ч. 8693 (збір. Оксана Генґало): По $5: Микола Вирста, Роза Губко, Алекс Мандзюк, Ольга Зуляк, Оксана Генґало, Катерина Демчук, Катерина Пак; по $2: Марія Марусяк, Марія Харамбура. — УНС, Відд. ч. 375, Т-во ім. Д. Вітовського $11. З них $3 „Коляда" на листу ч. 6087 по $1: В. О. Грималяк, О. Демчишин, Т. Бривкович. — $8 „Писанка" на листу ч. 10777: Ол. Демчишин $2; по $1: В. О. Грималяк, Дамківський, Ф. Ставарський, О. Бережицький, І. Кривопуск; решта дрібними. — Константин Луценко $25; по $10 на „Писанку": Андрій Кот, Антін Винницький, Теодор Свистун. Іван Банах $10 з них $5 на „Писанку". По $5: Лев Романяк, Мирослав Субтельний, Леся Кінаш, Ярослава К. Галан, Дмитро Сорочанюк, Ірена Новоженюк, д-р Олена Одрина, Іван і Оксана Перитко, Кондрат Сопрунович, Юрій Івченко, Іванна Кривопуск, Наталія і Філарет Лук'янович, Михайло Середа; по $3: О. Тарнавський, Т. Горащенко, Федір Корсунь; по $2: Михайло Нечупас, Клементина Кульчицька, Стефан Резников; по $1: Іван Івахів, Іван Корбутяк, Стефан Захарчук, Люба Вернацька, А. Вухній.
Алтуна: Іван Коркидло на „Писанку" $3.
Амбридж: Михайло Галадза $5.
Вайт Гевен: По $5 на „Писанку": Анна Мельник, Дмитро Гавелий.
Вашингтон: Ст. Верний $1.
Гарісбурґ: Джордж Т. Васлей $5; В. Гайдук $1.
Девон: Семен Чалишев на „Писанку" $5.
Ленкастер: Василь Дзюнка на „Писанку" $5; Филип Бойко на „Писанку" $1.
Майнерсвил: Прокоп Воркум $5.
Мангайм: Никифор Сліпченко $10.
Монесен: Ст. Трач $1.
Нортгемптон: Василь Саюк на „Писанку" $3.
Ню Оксфорд: Євген Стожик на „Писанку" $3.
Піттсбурґ: Микита Правик $10; Ч. Прох на „Писанку" $5; Василь Перетятко на „Писанку" $2; по $1: І. Щадний, В. Богатчук.
Скрентон: Аліна Олексин на „Писанку" $2.
Ст. Девіс: Ф. Ковалевський на „Писанку" $5.
Стювартставн: Василь Гецнер на „Писанку" $2.
Фенікsвил: УККА, збірка „Писанка" $41.50. На листу ч. 10267 по $2: Григорій Турчак, Стефан Геремеш, Іван Підгайний, Стефан Місько; по $1: Михайло Сочецький, Іван Грисько, Іван Вітик, Йосиф Вітик, Петро Гундер, Іван Гроховський, Андрій Шишак, Маркo Павлович, Павло Безпалко, Юстина Коробій, Іван Вічерин, Василь Бучковський, Йосиф Зелінський, Йосиф Струк, Гаврило Анціборенко, Петро Поточняк, Александер Гойович, Дмитро Цюх, Михайло Грицик, Іван Фуґа, Петро Фуґа, Михайло Сех, Петро Місько, Володимир Любер, Іван Садовський, Михайло Омелко, Микола Бучко, Іван Іванців, Ілько Зазуля, Михайло Польовий; решта дрібними. — Павло Товстюк на „Писанку" $5.
Фулертон: Теодор Івашко на „Писанку" для Інвалідів $10.
Честер: Василь Слонський $1.

ТЕКСАС:

Гузтон: Юрко Микитин $10, Артемій Газдишин на „Писанку" $5.

ВИСКАНСИН:

Кенман: Іван і Марія Фіґура зложили на „Писанку" $5.

ІЛЛІНОЙ:

Шикаґо: „Самопоміч" (на пересилку „КАРЕ" пакетів) $100. Орест Городиський, збірка „Писанка" $11. На листу ч. 10014 по $2: О. Городиський, д-р Ганський, І. Мула; по $1: З. Сиведак, В. Кучеренко, М. Стоцев, О. Ліщинський, Т. Турчин, Г. Долженко, З. Федоренко.

ІНДІЯНА:

Савт Бенд: УКК, збірка „Писанка" $18. На листу ч. 10138. Родина Гнатюк-Томків $6; Ірена і Петро Стерчо $3; о. Н.Н. $2. По $1: інж. І. Побуцький, П. Фіґель д-р М. Пап, М. Сакалош, І. Полиганець, П. Остапчук, П. Кужбей. Збір. Петро Стерчо.

КОНЕКТИКАТ:

Гартфорд: Укр. Нар. Союз, Відд. 277, „Писанка" $81.45. На листу ч. 10409 (Збір. Володимир Гафткович). По $2: Т. Скібіцький, А. Степанів, П. Соколовський, Ю. Сх, С. Козій, Г. Шеремета, М. Семчишин, В. Теслюк; по $1: В. Гафткович, М. Курилець, Ст. Мокрицький, М. Кравець, Ст. Бойчук, Г. Сович, Л. Любинський, М. Мединський, Г. Янішевський, С. Сен, А. Кучер, І. Чернига, В. Салак, В. Балько, І. Яриш, Роман Кузьма, Я. Ткачук, П. Тростянецький, В. Будас, М. Мельник, І. Васильків, О. Гладун, Ст. Олексів, Г. Якимів, І. Вельґан, С. Кравець, Охрим, Попович, П. Когут, П. Мельник, П. Оренчук, І. Гнатюк, І. Селеман, Г. Джіпел, В. Грунтовський, М. Грисяк, С. Підлак, М. Полянський, Б. Ковальський, А. Наконечний, М. Наконечний, Т. Мельник, В. Дерлиця, Н.Н., І. Лемега, В. Степанів, М. Романів, І. Скірка, В. Пласконос, В. Гринчук, І. Спітошак, Анна Лукасевич, М. Панашій, М. Бойко, Гр. Семчишин, Т. Боднар, М. Мороз, В. Матіяш, О. Якимів, Т. Вічковський, Т. Гаврилюк, М. Масник, А. Данилюк, решта дрібними.
Ню Гейвен: М. Чайківський на „Писанку" $10.
Форествил: О. Каламін на „Писанку" $2.

МЕСАЧЮЗЕТС:

Бостон: Відд. УККА $10.

МІНЕСОТА:

Мінеаполіс: Василь Кулик на „Писанку" $5; Гілярій Папіж на „Писанку" $3; П. Пишко на „Писанку" $2.

МІШІҐЕН:

Дітройт: На „Писанку" зложили: Федор Мироніченко $5; Омелян Каранець $3; Маркіян Кардашенко $2.
Понтіяк: Іван кібіцький на „Писанку" $5.
Флінт: Іван Бартків на „Писанку" $5.

МОНТАНА:

Гелена: Укр. Нар. Союз, Відд. 495 „Писанка" $11. На Листу 10615. Теодор Стельмах $3; по $2: д-р М. Мичковський, П. Брезден, М. Гладкий, І. Марчишин.

НЮ ДЖЕРЗІ:

Джерзі Сіті: Працівники „Свободи" на „Писанку" $120. З них зложили: По $10: Д. Галичин, Г. Герман; по $5: С. Гладкий, Є. Гашинський, І. Книш, С. Курляк, д-р Л. Луців, В. Назаревич, Є. Парницький, П. Постолюк; Д. Притуляк $4; по $3: Х. Вук, І. Вербяний, В. Давиденко, Т. Гіль, Х. Квасниця, Д. Кравець, Л. Лапичак, Я. Левицька, М. Мілянович, В. Сохан; К. Стецюк, Н. Сохан; по $2: М. Думанська, А. Домарацький, О. Ґіббонс, В. Кушнір, А. Лапичак, М. Лисогір, Н. Олишкевич, М. Твердовський, У. Явна; по $1: д-р О. Волощук, д-р І. Козак — „Самопоміч", збірка „Писанка" $50. На Листу 10309 (збір. Степан Максимів). По $2: Т. Місіріс, О. Тараланська, М. Гайдук, С. Бавиловський, С. Ладаная, Т. Підгорецький, А. Несвячений, М. Миськів, д-р Гр. Явний, А. Вук; по $1: А. Зіник, О. Зиґик, М. Лободяк, С. Мухин, І. Озоровський, Т. Крачковський, І. Терещук, А. Яременко, Ю. Харченко, А. Одуляк, А. Панькович, М. Дзядів, С. Максимяк, В. Цетенко, М. Савчук, В. Михайлович, Ю. Цьолко, О. Телецький, Я. Гавур, А. Гавур, М. Конрад, А. Полюга, В. Семеґен, о. Микола Могучий, В. Пащак, Б. Лисак, Лев Ласій, С. Лецик, І. Нечипор, А. Чир.
Кліфтон: Д. Рутецький $1.
Патерсон: Г. Мокроусов на „Писанку" $2.
Перт Амбой: Іван Ковалюк $10 (з них $5 на „Писанку"). Г. Трус на „Писанку" $2.
Трентон: Укр. Нар. Союз Відд. 245 $10.

НЮ ЙОРК:

Ню Йорк Сіті: Т-во Укр. Інженерів в Америці — „Коляда" $25. На Листу 8795. По $2: П. Біласюк, Н. Пінковський, О. Балабан, Р. Білинський, Я. Букачевський; по $1: С. Заброцький, Л. Мащак, Гуссаківський, М. Вовкодав, А. Сумик, Е. Скремета, М. Шуль, Р. Воляк, О. (підпис нечіткий), К. (підпис нечіткий), В. Онишкевич, Д. Бакевич, П. (підпис нечіткий), Ф. (підпис нечіткий), М. Степанишин. — ОВВУА збірка „Коляда"да" $8. На Листу 8827. По $2: Ірена Шевченко, О. Круглий, Р. Білинський; по $1: О. Загродський, І. Винник. — По $10 на „Писанку" зложили: Нік Горбовий, Михайло Макарчук, Михайло Мартиненко; Филип Матлай $5: Н. Черник на „Писанку" $3; І. Яцун на „Писанку" $2.
Бофало: На „Писанку": Ататолій Штанько $3; Олена Слабик $1.
Бруклин: Лев Миронюк на „Писанку" $5.
Поукіпсі: УККА, збірка „Писанка" $22.30.
Ютіка: У. Н. Союз, Відд. ч. 484, збірка „Писанка" $30. На листу ч. 10600 (збір. Євген Кахникевич): Володимр Величко $2.50; по $2: Володимир Запаранюк, Михайло Дмитрів; по $1: Степан Мельник, Семен Тесак, Евстахій Греґа, Василь Віґак, Михайло Козар, Віктор Бігун, Михайло Луценко, Богдан Кізин, Гринько Андроняк, Теодор Семеняк, Зеновій Боднарчук, Володимир Пнатів, Володимр Щавинський, Маріян Фалинський, Павло Андроняк, д-р Когутяк, Франк Літинський, о. Богдан Смик, Василь Пронкіс; решта дрібними.

ОГАЙО:

Клівленд: Василь Жолнович на „Писанку" $5.
Янґставн: У. Н. Союз, Відд. ч 230, св. І. Хрестителя, $28.50. Збірка „Писанка" на листу ч. 10512 (збір. Іван Павловський): по $2: П. Ліщак, Н. Варинч, Іван Іванюк; по $1: Михайло Ярош, Петро Гулич, Дмитро Войтович, Михайло Мушинський, Іван Павловський, Михайло Вавровић, Теодор Горбаш, Анастасія Сасицькаа, Всиль Куріновський, Микола Панкевич, Іван К. Г (підпис нечиткий), Петро Савицький, Анна Піляк, Михайло Хорост, Андрій Федунечко, Стефан Сушинський, Іван Бабан, Йосиф Двулит, Ілля Марунчак, Катерина Музика, Дмитро Тхорик, Іван Ліщак; решта дрібними.

ПЕНСИЛВЕНІЯ:

Филаделфія: ПВВУА пожертва спеціяльного призначення) $15; У. Н. Союз, Відд. ч. 430, „Дністер" $15. Збірка „Писанка" на листу ч. 10681 по $1: Василь Бойчук, Іван Пастух, Василь Надраґа, д-р Макух, Петро Гомель, Володимир Студений, Микола Остапяк, Іван Черник, Роман Влашин, Іван Лойко, Омелян Ортинський, Нестор Сум, Микола Гаврилюк, Богдан Бакай, Я. Потяник. — Д-р Теодозій Сеньківський $10; (з них $5 на „Писанку"); по $5: Ольга Ляшкевич, Стефан Мазурок; Микола Процик на „Писанку" $2.
Піттсбурґ: В. Васків $1.
Честер: С. Матвієвський $1.

2,380 ЗАЛИШЕНЦІВ В ЕВРОПІ ПРОСЯТЬ АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

допомогти їм в переселенні з Европи до ЗДА на основі нового іміграційного закону з 1953 року за посередництвом ЗУАДК-у.

(1)

Адам Розита і Петро, Акатнова Боліна, Андрусяк Микола і Анна, Андрич Петро.

Бабік Орест, Марія, Юрій, Марта і Ангелина; Бачинський Александер, Бадинський Андрій, Банащук Яків, Марія і Володимир; Барвін Віктор; Барнич Іван і Анна; Бартошек Іван, Луіза і Микола; Бариш Василь, Анна, Стефан і Петро; Басарраб Теодосій, Марія, Ольга і Орест; Басараб Петро, Катерина, Дарій і Анна; Башкевич Ніна; Батіг Михайло, Розалія і Марґарета; Бен Андрій; Бенегай Петро, Анна, Іван, Марія і Анастазія; Бербець Петро і Тетіяна; Березовський Віктор; Берташ Павло; Бесташ Петро; Білас Михайло; Білас Ростислав, Едмунд і Катерина; Білас Леон; Вілозор Василь; Білий Дмитро; Білик Теодор, Марія і Стефанія; Білинський Максим, Анна і Марія; Блачко Оксана, Ніна і Надя; Бліщ Максим; Блонський Деоніз, Марія, Владислав, Анна, Люба і Іван; Близнюк Іван, Олена, Анна і Михайло; Богуцький Ева і Володимир та Андрій; Богач Стефанія і Іван; Бойцун Василь, Теодосія, Анна і Василь; Бойко Максим, Катерина і Ричард; Бойко Павло; Бондаренко Іван і Осипа; Бондарук Григорій, Лідія, Микола і Леся; Борук Михайло, Юлія, Олег і Богдан; Бощенко Іван, Ельза і Марлина; Будовський Іван; Бурак Параскевія; Бурак Василь; Бурчинський Стефан; Бутрин Дмитро, Марія і Марія; Бистрінков Александер і Марта.

Цап Василь, Марія, Ігор, Дмитро й Ірена; Царевич Антін; Хнаркін Іван; Черніенко Григорій, Марта і Микола; Чілченко Григорій і Пелагія; Хмільовський Іван; Хома Анастазія; Хома Стефан і Анастазія; Хомутник Михайло; Хрептовський Юрко, Іванна, Богдан і Романа; Худьо Михайло; Хвиць Марія й Ірена; Цяцяк Василь, Анна, Катерина, Стефан і Василь; Цьокан Михайло і Юрій; Цушнір Пантелеймон; Цьвірун Борис і Ніна; Чаплінський Ігнатій, Анна, Ігнатій, Марія і Анна; Черкавський Григорій, Марія, Іван і Михайло; Черхавський Володимир; Черепаха Матвій, Марія, Павло і Галина; Черненко Семен, Люба, Микола і Юрій; Чорний Михайло; Чорний Данило, Марія, Стефан, Микола і Петро; Чизовський Ілля, Ксеня, Анна, Ярослава, Микола, Марія, Михайло; Черкасенко Олекса, Герта, Олена, Наталія; Черний Григорій, Ельза, Аніта.

Данко Йосиф, Стефанія, Мирослав, Ірена, Марія, Ольга і Петро. Дарценюк Іван. Дарійчук Юрій, Анастасія, Марія і Михайлина. Дашко Іван, Анна і Стефан. Дашко Михайло і Анна. Даскалюк Іван, Зоя, Марія, Володимир і Стефан, Давиденко Микола, Александра і Анатолій. Давиденко Марко, Александер і Сімон. Демченко Іван і Параска. Демчук Іван, Евдокія, Марія, Анна, Алекс і Славко. Демяненко Микола, Гелена і Наталія. Деменко Теодор і Кафрида, Александер і Петро. Дяченко Іван і Параска. Дяків Марко. Дідошак Григорій і Марія. Дідух Богдан. Дмитренко Федот, Серафима, Александер і Іван. Дмитришин Анна, Евген, Анастасія, Осип і Ірена. Дорозовський Василь і Анна. Довган Ілько, Довган Іван. Довгополий Микола. Дрозд Платон. Дроздовський ЯЯрослав, Марта, Александер і Зоня. Дуб Григорій. Дубасов Григоррій і Ольга. Джердж Федір. Дзінко Стефан і Маріянна.

Фарима Микола і Анна; Федоренко Григорій; Феденчук Іван; Федюшко Іван і Марія; Федорович Олекса, Магдалина і Богдан; Феш Михайло; Фіцик Василь; Форемський Михайло; Франкевич Михайло, Ольга, Микола і Стефан; Фрайчин Іван; Фута Ярослав.

Ґалян Павло, Ельфрида, Офиса, Андрій і Юрій; Ґенда Іван, Олена, Павлина, Стефен і Юосиф; Ґізе Данило, Марія, Павло і Кароль; Ґіна Ярослав і Елізабета; Ґлівук Надія; Гловацький Борис і Оксана; Глух Іван; Гордійвич Йосиф, Осипа, Людмила і Ізабеля; Греченко Яків, Анастазія, Александер і Надія.

Ганич Василь, Кароліна, Евген і Роман; Галушко Андрій, Едіт і Ґудрун; Гарасимів Александер і Марія; Гарасимів Михайло; Гарасимів Константин, Марія і Константин; Гавриляк Іван і Анна; Гаврилюк Іван; Гаврилюк Іван; Гаврилишин Семен, Галина, Михайло і Роман; Гедак Антін; Гірняк Сильвестер і Яків; Гітча Дмитро, Марія і Богдан; Гладкий Йосиф, Анна і Анета; Глошик Василь, Анна і Едмунд; Глинський Мирослав; Глива Іван; Гнатків Томаш; Гнитка Марія; Годун Федір; Головей Стефан і Марія; Голубовський Ґреґор; Гомзин Володимир; Горак Стефан; Горбан Петро; Гончаренко Данило Марія, Люба і Віра; Горнюк Саско, Кляра і Анна; Граб Микола, Катерина і Авґуст; Грабар Василь; Григорців Микола, Гелена, Ірина і Софія; Григорів Петро; Григорович Ігор і Анастасія; Гришко Іван; Гуглин Микола, Катерина, Микола і Володимир; Гулик Семен і Михайло; Гуменюк Іван, Тереза, Осип і Христина; Гуменний Іван; Гунчель Макар; Гусак Петро, Софія і Василь; Гаворський Микола, Анастасія, Стефанія Василь і Кирослав; Гура Ярослав; Гус Йосиф.

Ільків Василь; Іващук Дмитро, Марія, Леся (Кліневська), Тамара, Валентина і Віктор.

Ячвак Василь; Якимів Стефан; Яцишин Андрій; Явдошак Григорій; Єдрощук Авґустина; Єндрушук Евген, Романа, Володимир й Ірена; Йонцер Курт, Фрида і Манфрет.

Каблак Еліяш, Лісолста і Ірена; Каблас Трохим; Качмар Дмитро; Качур Михайло; Каглан Павло; Каламай Вільгельм; Калмук Станислав, Параня, Владислав і Янина; Камінський Василь; Канцір Алекс, Еван, Алекс і Ґнабріеля; Карпенко Михайло; Катинська Розалія; Кіян Борис; Кіндт Михайло, Уршуля, Михайло і Ґабриіля; Кірчей Іван; Кіт Михайло, Марґарета і Михайло; Кіт Микола, Тетяна, Мирон, Анна, Стефан і Петро; Клуковський Іван, Фліяна, Анна, Іван, Ніна і Андрей; Климюк Микола; Клин Юлія; Клисяк Йосиф; Кобилецький Іван, Ксеня, Ярослав і Микола; Коханець Дмитро, Анеля і Іван; Коцка Михайло, Ольга і Ярослав; Колодій Стефан; Комар Теодор; Коник Григорій; Копитчак Катерина, Ґетруд і Ґельга; Корчинський Михайло, Любов і Юрій; Корвач Андрій; Косак Володимир, Ірена і оРксоляна; Косінець Анатоль; Костюк Іван, Юстина, Михайло і Анна; Котовенко Дмитро, Анна, Марія і Микола; Коваль Михайло і Анна; Ковальчук Василь, Анна, Микола, Надія, Катерина, Василь і Петро; Ковальчин Гриць, Ольга, Владислав, Мирослава, Галина і Стефан; Ковальчевський Михайло і Христя; Ковалишин Ірена; Козак Дмитро, Кароліна, Марія і Розалія; Козар Василь, Марґарета і Андрій; Коазчишин Петро, Катерина, Анна, Марія і Янка; Козюк Володимир, Фацітас і Іван; Козинець Яків; Краковіцька Анна і Йосиф; Крикливець Юхим і Софія; Крендульчак Йосиф; Кривобок Петро; Креховецький Михайло; Крицун Анна і Ольга; Кривенко Михайло; Криворучка Володимир; Кучерявенко Іван, Марія і Володимир; Кухлевський Стефан; Кухта Василь, Марія і Любка; Куцин Ярослав, Феня, Іван і Стефан; Кучер Гелена, Роман і Марія; Кучинський Параскевія і Анна; Кудлачек Раїса і Лідія; Кукрицький Йосиф і Емілія; Кукурудз Роман; Кульчак Василь; Купріянко Яків, Александра, Людмила і Ніна; Курач Александер; Куртяк Михайло, Юлія і Розалія; Куриляк Василь, Анна, Ерік і Розімарія; Кушник Емілія; Кушкевич Ірена і Михайло; Кузьма Павло, Емілія, Марія, Іван і Стефан; Кузьменко Роман; Кушицький Іван, Анна, Ярослава і Марія; Квасницький Всеволод; Квашинський Зенон, Ніна і Лідія.

Лащук Сергій, Анна, Александер і Андрій; Лаврентій Дементій, Анна і Лариса; Лаврова Зинаїда і Дітер; Лазарчук Володимир і Ольга; Лазорук Михайло і Марія; Лебеда Петро; Лебединський Павло, Анна, Михайло і Микола; Ленів Матіяш Катерина, Александер і Марія; Лігоріо Антін, Анна Христіян Вікторія, Стефан і Марія; Лінчевський Юрій; Литвиненко Петро і Марія; Літвінов Олексій, Катерина, Віктор, Раїса і Ірена; Лоцуня Петро, Надя і Евген; Логин Петро; Лоян Валентин, Ольга, Богдан і Андрій; Лосвич Іван; Ломідже Павло і Марія; Лопатчук Іван і Евдокія; Лосовий Іван; Ловцизицька Анастасія; Лупініс Теодор, Надя і Григорій; Личак Александер; Литус Прокіп, Параскевія, Марія і Іван; Літус Григорій; Литвиненко Варвара і Володимир; Литвинчук Михайло і Анна; Литвиненко Александер.

Маґала Григорій, Анна, Карло, Ґінтер і Ельтруда; Майборода Андрій і Любомир; Максимишин Михайло, Анна і Ірена; Малиновський Борис; Малиновський Володимир; Малушовська Маланка; Малишкін Іван і Рая; Мандрик Іван і Анастасія; Манелюк Петро, Евгенія, Віктор, Гільда, Александер, Іван, Роза; Манко Василь і Ефрозина; Манко Василь; Марців Стефан, Варвара, Ілля і Аннас Маркевич Михайло; Марльоґ Михайло, Марія, Петро, Франц і Іван; Мартинюк Василь, Марія, Богдан і Володимир; Марушко Марія; Марушко Софія; Матейчук Дмитро; Матковський Йосиф і Марія; Матвієнко Люба, Василь, Наталія, Роман, Неоніля і Лідія; Матвіїв Василь, Ольга, Іван, Стефанія і Роман; Мазник Микола; Мельник Михайло; Мельник Микола; Мельник Василь і Бозена; Мельник Софія; Мельник Роман, Шарльота і Ґерґард; Мендруль Кирило і Ольга; Михальчук Дмитро; Мієкуш Федір; Міськевич Тамара; Мищенко Володимир, Еліза, Кляра і Владимир; Морда Іван і Герта; Моторів Олена, Ольга і Лідія; Моріляк Валдимир і Анна; Мосюк Михайло, Геновефа, Златко і Марія; Мозолюк Микола, Іванна і Петро; Мрічко Михайло, Анна і Марія; Мудрик Микола; Мулик Павло; Мулик Стефан, Бриґіта і Ірена; Михальчишин Мирон; Микитюк Микола; Мисак Микола; Мишталь Стефан; Мищенко Гаврило і Александра.

Наґорний Томаш і Анастасія; Нагірний Василь, Анна, Петро, Павло, Богдан, Стефан та Іван; Нагуляк Микола і Іванна; Надраґа Дмитро, Юстина, Орест, Уляна і Наталка; Нарозняк Петро; Настюк Василь, Марія, Ніна, Лідія і Богдан; Назаревич Василь; Ненчин Антін; Нетлух Богдан і Марта; Недашківський Василь, Антоніна і Борис; Ноґа Василь, Валентина, Юлія і Анастасія.

Ольбрехт Петро; Ольховий Микола, Олена, Ольга і Орест. Орищук Григорій, Галина, Микола і Алекс; Осадченко Олексій, Акулина, Ніна, Василь, Петро і Микола.

Пайчук Микола, Ольга, Евгенія і Володимир; Папаж Стефан, Олена, Вільгем, Софія, Анна і Христина; Паращук Данило, Тереза і Михайло; Пархомик Теодор, Ема, Текля, Марія і Василь; Паславський Стефан, Антоніна, Іван, Тарас і Стефан; Паславський Данило, Анна, Стефанія, Роман і Анна; Пастух Михайло, Брониcлава, Станислав; Пасиняк Микола; Павлюк Іван; Павликович Мирон Дарія, Оксана і Зенон; Петец Орест, Берта, Дорис і Лідія; Петрів Андрій; Петрів Микола, Марґарета, Харліса, Артур і Норберт; Петровський Теодосій; Петруняк Михайло; Пільчак Микола; Пільчак Льонгина і Дарія; Пільчак Петро, Роман, Катерина і Маріян; Пілипчук Алекс і Володимир; Пітух Михайло; Плотник Михайло і Марта; Плохотник Ольга і Ярослав; Плотников Іван, Лідія, Валентина, Віктор, Надія і Тетяна; Подольський Юрій; Поляк Юрій, Катерина і Анна; Поляков Микола; Полатайко Іван; Полішко Сімон; Порочницький Павло; Потиран Василь; Поварчук Василь; Проців Роман; Прокопенко Ольга; Прокопів Петро Ярослава, Роман і Марія; Простак Микола; Протасєвич Мирослав; Пупена Юра, Лена, Льотер і Анґелка; Пупко Дмитро, Осипа, Микола і Михайло Пилипчак Мирон, Анна, Іван Анна, Роман, Марія і Стефанія; Пилипко Анеля і Еміль.

Радачинський Віктор, Марія і Тадей; Радецький Михайло; Радкевич Роман і Ірена; Ракута Стефан, Марта, Дануся і Марія; Рапій Анастасія, Петро і Люба; Репіна Люкерія; Репін Петро; Рипляк Василь, Марія і Ольга; Ретельський Микола, Анна, Ольга, Марія і Богдан Ріпецький Модест, Мирославва та Андрій; Романець Михайло Марія, Юрій, Леся і Роман; Романенко Пало, Марія, Володимир і Олександер; Романишин Петро; Розекін Павло; Рудик Гнат, Параскевія і Юрій; Рудик Юрій, Інґеборґ і Михайло; Рудницький Юліян.

Саґорян Петро і Маріянна; Салишин Микола; Самійленко Олекса; Самілін Іван; Сарамаґа Микола і Ольга; Сава Антін Віра і Микола; Саванець Михайло, Анна, Марія, Катерина і Анна; Савчак Стефан, Катерина Стефан і Микола; Савчук Микола, Анастасія і Фриц; Савків Олекса, Іраїда і Богдан; Семченко Анна, Олена, Надія і Ольга; Семен Петро; Сербін Іван; Сердюченко Клявдія; Северинов Іван, Катерина і Михайло; Сінніков Іван; Сковроник Іван; Скрипка Анастасія, Микола і Володимир; Скульський Юлія і Теодор; Сльощак Володимир; Слипухін Андрій, Емілія, Микола, Володимир і Михайло; Сітковський Іван і Аналіза; Соколовський Теодор; Соробей Онуфрій; Сорока Осип; Сошин Ілля; Старик Андрій; Стайґер Іван, Ольга і Оксона; Стайнег Станислав, Еміля і Ґерда; Стойковський Микола; Стринядюк Микола; Сухаревський Алекс Суходольський Дмитро, Ольга і Віра; Свачій Михайло, Орися і Оксана; Свербиус Микола; Свічкар Василь і Марія; Свінціцька Яніна і Станислав; Сивків Микола, Михайлина, Ярослава, Роман і Дмитро.

Шаґун Марія; Шарпіло Петро, Марія, Елізабет, Еріка і Люіза; Шарий Ілярiон; Щерба Семен, Катерина, Люба і Стефанія; Шеремета Василь; Шевчук Василь і Марія; Штайнколь Юрій; Шішченко Микола; Шлабан Марія, Ігор; Шнайдер-Котенко Ніна і Віктор; Шпак Михайло; Штравх Евген: Штендер Евген, Ольга, Юрій Дмитро і Софія; Штокало Володимир і Юстина; Шумський Стефан, Олена, Віктор, Марія і Роман; Шурин Володимир. Маґдалина і Анна; Швець Катерина і Людмила; Швець Микола, Лікера, Катерина, Марія і Микола; Швед Маріян і Софія; Швед Іван, Анна, Марія, Ольга, Йосиф і Володимир; Шимонович Осип; Широв Катерина і Стефан.

Таранко Борис і Катерина; Таранко Галина; Тарновецький Трофим; Татусь Михайло; Телещук Еміль; Терещук Александер; Терлецький Александер, Стефанія, Марія, Стефан; Тімофіїв Василь, Ена, Леон, Рената, Микола, Вільгем і Александер; Ткач Григорій, Александра, Валентина, Тамара, Леонід і Владислав; Ткачук Василь; Тровин Петро і Катерина; Трускавецький Михайло; Трушик Ярослав, Ольга і Микола; Черкасенко Александер, Герта, Гелена і Наталія; Черний Григорій, Ельза і Аніта; Турецька Катерина; Тинків Алекс; Типусяк Стефан, Марія, Юрій і Василь; Титеренко Петро, Олена і Петро.

Ваґнер Яків; Вапаґач Семен, Тетяна і Тарас; Варивода Сімон; Василинюк Алекс; Ватралик Михайло, Людвика, Катерина, Стефан і Анна; Ваврин Михайло; Вербицький Ілько; Верла Борис, Анна, Ірка, Надія і Любка; Вернигоренко Григорій; Вітко Василь; Войтишин Анна, Евгенія і Роман; Вовк Стефан, Маґдалина, Микола, Михайло і Роланд; Волтер Віра; Вовк Дмитро, Розалія, Йосиф, Марія, Іван і Софія; Вусатий Евген і Тамара; Видра Михайло, Валентина, Люба, Віра, Надія і Богдан; Висоцький Петро; Висоцький Григорій і Тереса.

Заграй Анна і Людмила; Загрибекський Федор; Загрива Антоніна; Залуцький Ярослав, Анастасія, Ірена, Ольга і Марія; Запотічна Ніна, Володимир, Ніна і Ювеналь; Зар Микита; Зарічний Федір; Засідатель Александер; Завальнюк Іван, Ольга, Марія, Юрій і Олеся; Завенок Марія, Тереса та Анатоль; Зеленко Юхим, Франціішка, Анатоль, Катерина, Борис, Кирило і Бронислава; Зелінський Яків, Марія, Анна, Марія; Зінченко Елізабет, Володимир, Марія; Зінченко Роман, Катерина, Надія і Тетяна; Залабчук Мойсей.

Жидик Андрій; Жидик Андрій і Ельфрида; Жила Йосиф і Фльора.

Щоб забезпечити цим людям приїзд до ЗДА, треба, щоб американський громадянин підписав ашуранс і знайшов відповідну працю для аплікaнта. Ашуранси конечно виготовляти в 6 примірниках і прислати п'ять до бюра ЗУАДК.

(2)

Андроник Іван, Ільзе, Марія; Антоненко Анатоль, Надія, Галина, Григорій, Марія; Айсфельд Іван.

Бабич Сергій; Баган Володимир, Маргарета; Баранів Олександер; Бережний Павло; Безпальний Василь, Анна, Валерій, Петро; Безуглий Григорій; Безуглий Тиміш; Білинський Григорій; Білоконський Іван, Марія; Білоус Константин! Біловус Варвара, Василь, Михайло, Юрій, Богдан, Петро; Благовічний Микола, Марія, Юрій, Елисавета; Боднар Анна, Дарія; Богуш Іван; Бойчук Михайло; Бойко Гнат, Наталія; Боль Іван; Боліло Микола; Бондаренко Олексій; Бонковський Петро; Борисів Олексій, Юрій, Олександер; Борищук Андрій, Галина, Надя, Андрій; Ботвин Василь, Анастазія; Бруханський Стефан, Татяна; Буківська Віра, Орест; Вулича Василь, Іван, Анна; Бурдун Іван; Бутримович Микола, Аделя, Софія, Віктор, Леонід, Ольга; Буцкало Стефан.

Цапко Михайло, Ярослава, Любомир, Ярослав; Цегельник Андрій, Марія, Ірена, Стефан, Реґіна, Софія; Цяпа Микола, Йосифа, Люба, Ірена, Тереза; Цкуй Теодор, Шарлота, Ґанстетер.

Хлан Іван; Хомич Іван, Параскевія; Хромяк Дмитро, Іванна, Ольга, Анна; Хтєй Володимир, Анна, Ярослав, Євген, Тамара, Петро, Володимир.

Чаплій Іван, Пелагія, Петро, Григорій, Микола, Олександер; Чеберкус Петро; Чейтовський Іван; Чернига Петро; Черевко Петро, Анна, Лідіяв, Рая, Женя; Червякова Броніслава; Чухліб Михайло, Павлина, Анатоль; Чучук Михайло, Марія, Михайло; Чумаченко Михайло, Софія, Лідія; Чишкала Микола.

Данченко Василь, Анна, Володимир, Микола; Даниленко Александра, Андрій, Анатолій, Лідія; Данилів Федір; Дехтяр Захар, Марія, Галина, Тамара; Декій Микола; Дімянчук Василь; Деревянко Федот; Дяченко Іван; Дяченко Петро; Даченко Олексій; Діхтяр Василь, Марія, Василь, Моніка; Дідух Осип, Ренате, Артур; Дідушенко Олександер; Дмитрюк Анатоль; Добровольський Володимир, Мільві; Домащук Стефан, Анастазія, Богдан; Домашевський Еміль, Марія-Люїзе, Іван, Микола; Довбенко Микола, Евфрозина, Володимир, Зірка, Ольга; Дравницький Петро, Марія; Дрон Стефан, Марія, Анна, Ярослав; Дуб Григорій; Дубасик Мартин; Дублянський Дмитро, Февронія; Дубович Олександер, Наталія; Думка Семен, Катерина; Дуник Стефан, Марія, Роза; Дутчак Дмитро, Матрона, Валентина; Джуринський Михайло, Марія, Ольга, Володимир, Анна, Галина.

Федай Василь, Анна, Ігор, Надя; Федін Микола, Анна, Володимир; Федосенко, Василь, Федик Володимир; Фок Микола; Франк Юрій, Марія, Роземорі, Моніка; Фролов Павло; Фучук Юрій, Татяна, Марія, Олена; Футерко Василь, Анна, Соня.

Ґелетій Юстина, Леон; Ґій Андрій, Параска, Іван Клод, Ольга; Ґірська Валентина, Анча, Стефан; Ґляйм Євгенія; Ґлухач Омелян; Ґлушаченко Ґеорґій, Ольга; Гребенченко Петро, Анна, Іван, Марія.

Гайдай Матвій; Гальчук Василь; Галущак Дмитрро, Валентина, Святослав, Богдан, Анна; Гамалій Іван; Ганзенко Василь; Гапяк Дмитро, Стефанія, Василь, Марія; Гавриш Марко, Евдокія; Гірняк Стефан, Стефанія, Орест, Гари Мирон; Глошик Анна, Василь, Едмунд; Гнатков Тома; Гнаткович Варвара; Гнида Володимир; Голевич Михайло, Анастазія, Емілія, Дарія, Марія, Ярослав; Голод Петро, Анна; Гомзяк Михайло, Марія; Горфіняк Олекса; Городко Савка; Горський Михайло, Реґіна; Гойник Артимон; Грицай Константин, Одарка, Микола; Грицюк Тарас, Олена, Тамара; Гриненків Василь; Гринчук Дамян; Григорський Йосиф, Марія, Роман, Евген, Стефанія; Гиз Володимир, Лізелотте, Лізелотте.

Ільчишин Михайло; Ільчишин Іван, Татяна, Микола; Іванченко Григорій, Анна; Іваненко Григорій; Іваськів Василь.

Яцишин Іван, Роза; Якимів Йосиф; Ямсюк Сергій, Аделя, Іван, Йосиф; Янків Олександер; Яриняк Анна, Михайло, Галина; Ясінський Володимир, Марія.

Качур Василь; Кальценко Надя, Олександер; Калинюк Михайло, Марія; Калитовська Марта; Капуста Іван, Юлія, Марія; Кархут Іван; Кармазин Іван, Олена, Лідія; Карпенко Зінаїда, Марія; Карпус Микола; Карваш Стефан; Каспришин Григорій, Софія, Ярослава, Євгенія; Кашпуренко Іван, Софія; Каштелян Володимир; Келлер Марія, Володимир, Микола; Кереселідзе Ессан; Кіндюх Микола; Клапко Дмитро, Лукіяна, Зенон, Оксана; Клеменс Василь, Олександра; Клис Іван, Євдокія, Надя, Евген, Ярослава, Богдан; Кобель Михайло; Кобилинський Євстахій, Марія, Єлена, Василь, Марія; Кобилецький Стефан; Кохайкевич Іван; Когут Онуфрій; Комар Стефан; Комар Кіндрат, Ніна; Коник Сергій; Коник Василь, Ольга, Богдан, Ігор; Конзеровський Михайло, Марія, Роман, Євгенія, Олекса, Богдан; Копельців Василь, Марія, Анна, Ярослав, Юра; Коритко Євгенія; Корнійчук Микола; Корнійчук Михайло, Олена, Сергій; Королевич Петро, Казимира, Ванда, Лукія; Корпан Йосиф; Костенко Петро, Василь; Костенко Олексій; Косцюк Дмитро; Костів Михайло, Любов, Юрій; Кошарюк Іван; Кощук Євгн; Кошовець Іван Анна, Люба, Ольга; Кот Михайло; Котляр Григорій, Параска, Юрій, Неоніля, Володимир Анатоль; Коваль Олекса; Ковальчук Клим, Домініка, Стефанія, Василь, Марія, Катерина; Ковальчук Василь; Коваленко Андрій; Ковріґа Іван; Козельський Іван; Козяк Андрій, Йосефа; Кравців Петро, Наталія, Іван, Василь; Кравченко Анатолій, Ніна, Людмила, Юрій, Вероніка; Креховецький Михайло, Люба; Кремпенко Ірена, Ірена; Крендульшак Йосиф; Кривенко Іван, Марфа; Крривий Михайло, Катарина, Андрій; Крицький Іван, Софія, Іван-Петро; Кубарич Олекса; Кубітович Василь; Кухта Іван, Вільгельміна; Кун Петро, Марія; Кун Яків, Марія; Кукурудза Михайло, Софія, Володимир, Іван, Василь, Михайло, Мирослава; Куравський Іван, Горпина; Курляк Дмитро; Кучер Іван, Анна; Кушнір Пантелеймон; Кузбит Іван, Ольга; Кузменко Василь, Франціска; Квасній Василь, Галя, Ольга Кваша Микола, Ольга, Юрій; Кий Анна, Марія; Киричок Микола, Лідія, Ада, Юрій; Кирилишин Іван, Анна, Віктор, Іван-Петро.

Лабунка Юстин; Лабуза Стефан, Анна, Василь; Лаґоша Андрій, Александра, Галина, Валентина; Лапа Григорій; Лапкало Іван, Марія, Іван, Ніна, Микола; Лавринович Дмитро, Інґеборґ; Ледвожив Анеля; Лен Павло; Леник Василь; Леша Афанасій, Наталія, Петро, Катерина; Левчук Галина; Левицький Едвард, Марія, Антоніна, Марія-Франціска; Левко Іван; Левусенко Іван, Матрона; Ліпецький Євзебій; Литвиненко Павло, Татяна, Ляриcса; Лоґвін Петро, Катерина, Володимир, Ольга, Еліда; Лозинський Ярослав; Луговий Олекса, Софія Ельза, Еріка; Луговий Александер, Софія, Ельза, Еріка; Люлькович Терентій; Липський Станіслав.

Мацак Тимофій; Майданюк Марія; Майдашевський Повло, Емілія; Мак Ярослав; Максимчиків Константин, Анна, Владислав, Юрій; Максименко Микола, Леоніда; Максимів Михайло, Параска, Григорій; Макух Іван, Йоганна, Маріянна; Малецький Мстислав; Малич Микола; Мантека Олександер; Мартинів Петро, Анна, Людмила, Татяна; Мартинів Сергій; Марух Василь; Марич Микола; Мазура Роман; Масик Андрій; Масик Марія, Стефанія, Роман; Мелешко Катарина, Василь; Мелесик Андрій; Мельник Іван; Мельник Анна, Микола, Софія, Владислав, Казимир, Іван; Мельник Григорій, Марія, Володимир; Мельничук Микола; Менделюк Стефан, Катерина, Галина, Валентина; Михоцький Петро, Анна, Роза, Еміль; Мільчак Іван, Марія; Мільова Люба; Мірутенко Василь, Люба, Людмила, Ольга; Мітрюк Микола; Мольнар Стефан, Валентина, Марія; Мотора Іван, Ерна; Мшідобадзе Шота; Мухин Михайло; Мучка Федор, Анна, Дора, Ірена, Олена; Муряр Гнат, Валентина; Мурашко Йосиф, Сабіна; Михальчук Василь; Мицик Михайло; Микуш Іван, Марія, Петро, Микола; Миськів Федір; Мицишин Йосиф, Текля, Михайло, Андрій.

Назаренко Афанасій, Катерина, Володимир; Назарів Владислав, Надія, Галина, Мирослава; Науменко Валя, Євген; Неборч Константин; Нестер Лев; Новицький Йосиф; Никипорук Антін.

Одосій Володимир, Анна, Теодор, Марія-Анна; Олійник Василь, Клявдія, Світляна, Юрій Віктор, Леонід; Омельченко Іван; Онайський Петро; Онушканич Теодор, Юстина, Ярослав, Юрій; Осадчук Михайло; Осенний Федір, Марія, Олена; Остапчук Василь; Остапчук Стефан; Овсієнко Федір.

Панасюк Микола, Розалія, Ірена; Паниця Олекса, Марія Василь, Іван, Ганна, Петро, Надя; Пасішниченко Данило, Олена, Любов; Пастернак Долек Марія, Йосифа, Ірена; Павлович Василь; Павлюк Іван; Пело Магдалина, Василь; Підшенко Микита, Федора; Писаренко Михайло, Фріда, Франц, Михайло; Пішванов Олександра, Валентин; Пітковяк Михайло; Плаксіїв Григорій; Плазьо Катерина; Плебанський Іван, Катарина, Михайло; Плетен Микола, Єлена, Іван, Анатолій, Людмила; Плетин Яків, Анна, Віктор; Пліхта Дмитро; Плюрос Василь, Марія; Покладенко Микола, Зіновія, Ляриса, Александер, Іван; Покуцінський Марія Константин, Маріля; Польовиґ Іван, Брунгільде; Поливяний Іван; Попов Іван, Люба; Попович Ярослав, Ірена, Євген; Попович Василь, Мотря, Марія Михайло; Портретній Сидор; Проскурня Грицько, Марія, Станіслав; Пукач Петро; Пупко Остап; Пилипець Василь; Пиварчук Василь.

Рачек Семен; Рафальський Адам, Анна, Михайло; Ракочиґ Григорій, Марія, Ольга; Решетар Дмитро, Татяна, Іван, Микола; Ревенко Федір, Анастазія, Людмила, Оксана; Ревенко Василь, Анна, Михайло; Ріссепос Володимир, Катерина, Надя, Любов; Ріпецький Модест, Мирослава, Андрій; Різаків Іван; Роляк Микита, Анна, Валентина; Романенко Павло, Марія, Володимир, Олександер; Романик Василь; Ростовецький Василь, Марія, Володимир; Розгряс Олекса; Ротко Стефан; Рожнятковський Анатоль; Рузин Андрій, Марія, Михайло; Ричак Андрій.

Сачок Петро, Ганнельоре; Сагора Марія, Ярослав, Юрій; Сапаренко Андрій; Сасик Неоніля, Ольга; Сава Владислав; Савчук Павло; Савертайло Петро; Савертайло Данило; Савич Володимир; Савка Йосиф; Саврук Василь, Текля, Богдан, Михайло; Семанків Прокоп, Марія, Петро, Ольга, Ярослав; Семенюк Йосиф; Семенів Олена, Марія, Петро; Сеньо Іван; Сенюк Анна, Мирон, Роман; Сенів Антін, Едита, Мелінда, Детлеф; Скаба Олекса, Ігнатій; Скібінський Микола; Скільський Антін, Ольга, Микола, Людвіґ, Михайло; Скриник Зеновій, Анна, Люба; Слухай Іван, Тоні, Віллі; Слюсар Олександер, Аліція, Едвард, Ліллі; Сніжинський Микола; Соколовський Микола, Марія, Катерина, Ніна, Ганна; Сорока Микола, Ірена, Пилип; Сосновська Анна, Петро, Карло; Стах Іван, Марія, Роман, Богдан; Старченко Павло, Марта, Оксана; Старицький Володимир; Стельмащук Олекса, Рута, Астріда, Раймунд; Степко Анна; Столяр Микола, Station...

Шахтенко Василь, Шалай Іван, Марія, Мирон, Петро; Шарабура Іван; Шатковський Йосиф, Ева, Роземарі, Моніка; Шепертуцький Владислав, Анна, Лідія; Шевченко Яків, Валентина, Галина; Шевчук Іван, Анна, Микола, Володимир, Василь, Алена; Шевкенич Теодор, Берта, Кляра; Шовковий Іван, Катарина, Антоніна, Іван; Шрайтер Федір, Олена, Марія, Фелікс, Олександер; Шрамко Павло, Ева, Оксана; Шумовський Юрій, Анна, Яніна, Варвара; Швець Олександер; Шикерюк Володимир, Тереза, Галина, Євген, Віктор, Ольга.

Щербаченко Юрій, Марія; Щербак Василь; Щока Віктор, Уляна, Ірена, Богдан, Анетта, Христина.

Табінський Андрій, Антоніна, Світляна; Талько Іван, Марія, Анна, Віктор; Тараненко Євтихій, Марія; Татарко Микола; Татко Андрій, Анастазія; Татко Пилип; Тихоступ Алексій; Ткачук Петро; Товпциків Чумав; Траґ Михайло; Туркас Антін, Марія, Олена, Тарас, Богдан, Ольга; Турків Григорій; Тушенко Іван, Алевтина, Ольга, Надія; Тимченко Григорій; Теузуріс Константин, Теодора, Лена, Лілія.

Усок Олександер, Марія, Володимир.

Вайда Федір, Анна, Еріка, Марія; Василега Яків, Олена; Василів Михайло; Ващенко Оксана, Григорій, Вячеслав; Великий Іван; Вілич Лев, Параска, Марія, Стефанія; Вишник Михайло, Марія Михайло; Вівчарик Петро; Войтович Стефан; Волочинець Іван, Параска, Іван, Ольга, Андрій, Анна; Волосянка Микола; Волочай Катерина; Воробець Гнат; Вовдя Євгенія, Йосифа, Марія; Вуйцік Стефан, Бетті, Кароля, Ірена; Вийовський Андрій; Винник Іван; Вирбицький Володимир.

Зайченко Олександер; Залевський Едвард, Ангелина, Євгенія; Загора Марія, Ярослав, Юрій; Замара Михайло; Зарічний Михайло, Катерина, Магдалина; Зарубець Юрій, Єлена, Валентина; Завертайло Петро; Зазуляк Іван, Олена, Ліда; Зубенко Роман.

Жук Микола; Жук Володимир, Катерина, Ірена; Журав Марко.

Щоб забезпечити цим людям приїзд до ЗДА, треба, щоб американський громадянин підписав ашуранс і знайшов відповідну працю для аплікaнта. Ашуранси конечно виготовляти в 6 примірниках і прислати п'ять до бюра ЗУАДК.

УКРАЇНСЬКІ ПІДПРИЄМСТВА — ЧЛЕНИ СУК І П-У В ФИЛАДЕЛФІЇ

зложили пожертви на „Писанку" залишенцям:

По $10: Українська Кооператива, 801 Н. 24та вул. По $5: Споживчі Крамниці: „Броди" — А. Ватенчук і Й. Сохор; „Єдність" — Ол. Борецький; „Карпати" — Юрій Аннюк, П. Марків і Пенкальський; д-р М. і В. Ценко, П. Світенко; „Одеса" — Роман Пазуняк і С-ка; Торгівля — Ів. Антоняк; Похоронне Заведення — М. Насевич; Купно-продаж Домів — Нотарі: Михайло Дармопрай, Мирон Карбівник, Евген Рогач і С-ка; Мистецькі вироби і книгарня: Кооператива „Базар"; Меблі, Радія, Телевізії — Ів. Щупаківський і С-ка; Галянтерія „Мода" — Т. Вак-Бойчук; Взуття „Фортуна" — Ів. Гаврилів і С-ка; Продаж м'яса: „Ватра" — Я. Мартинович і П. Іваш, З. Ненич і А. Стадницький; Пекарня Ів. Козачина; „Вуйкова Ланчонета" — Т. Пашківський; Український Ресторан „Оаза" — Марія Дикан; Продаж авт — Йосиф Бойко, Сидір Новаківський; Продаж годинників — Ів. Медвідь; Кравецька робітня — М. Викрикач; Робітня футер — В. Сарахман; Фризієрня — Ст. Ґвіздь і Р. Флюнт. По $2: Споживча Крамниця — д-р Я. і С. Вернадин „Надія".

По $10: д-р Володимир і Слава Галан; по $5: Іван і Оксана Поритко, Петро і Оксана Генґало; по $3: Татяна Гаращенко, Остап Тарнавський; Любов Вернацька $1.

Л. Печинська

„АЛЕ ПОЩО ТАК БРЕХАТИ"...

(Замість фейлетону)

По довгій перерві сусіда знову прийшов до мене. Завзятий совєтофіл, він образився був на мене за якесь чергове викриття совєтської дійсности. На цей раз я мала, як кажуть західняки, повну „сатисфакцію", бо до мене звернулися, як до знавця совєтських обставин. Експертом бути приємно...

Він прийшов із своїм небожем Андрієм:

— Бреше, — звернувся він до мене, вказуючи пальцем на розчервонілого Андрія, — бреше й годі! А я йому ще папери висилав, щоб сюди спровадити. Племінник ніби. От і маю. Вже так бреше...

— Та я правду кажу, — несміливо відізвався Андрій. — Я кажу дядькові правду, а вони не вірять. От як здоровий стою тут!

— Що? Який мудрий! Як ти правду кажеш, то хто бреше? Газета бреше?

— Газета бреше!

— Ну, скажіть же йому, — обурився сусіда, — де таке виросло? А ще папери йому... Причепився нинькн до газети, що ніби неправда. А мене це дратує, бо я ж сам з-під Ковля, от як і він. Всі ми з-під Ковля. То я і читаю тут про Волинь, ніби ж рідна сторона... А він мені „неправда"! Як там неправда, то де правда?

Сусіда витягнув із кишені кілька квітневих чисел комуністичної газети, що виходить в Ню Йорку українською мовою, розгорнув і показав мені величезний заголовок: „Нове життя на квітучій Волині". Пояснив, що це в кількох числах, а написав це якийсь Мацієвич. Ось треба розтолкувати племінникові. Я ж волинянка, то маю й розтолкувати...

Почувши, що я волинянка, Андрій ожив:

— То й добре, якщо вона волинянка, — хай і розсудить. Хай скаже! Я згоден, тільки хай скаже... Бо вони, — він хитнув головою на дядька, — не вірять, коли я кажу. А в цій газеті неправда. Я не політикую, але пощо так брехати? Ось дивіться!

Андрій вихопив з рук дядька газету й навмання прочитав: „... за панської Польщі в усьому восвідстві було всього три кінотеатри — в Луцьку, Ковелі і Володимирі Волинському..." Подивився на нас:

— Чуєте? Тільки три кінотеатри! Неправда ж це! Я сам проти Польщі, — бо ж тоді пани та поліцаї нас так пообсідали, що дихнути не давали. Чи мало мене по постерунках тягали та штовхали?! Добре, що розлетілася, але пощо брехати! От у самому Ковлі було два кінотеатри: біля пошти та на головній вулиці. У Луцьку у двох я сам бував, а здається, і третій був. А ще той автор пише, що це „враження з подорожі по Волинській області", — ніби сам їздив і все бачив. Ну, і як вірити? Або ось читайте! Це про Ковель: „За Польщі тільки один староста мав автомобіль та ще багатий м'ясник Градошинський мав одного грузовика — і то все". Чуєте? А чому газета не пише, скільки самих автобусів було в Ковлі? Я сам не раз їздив. Куди хочете! До Ратня їздив, до Секуня... А до Серахович? Вийдеш з автобуса на шосі й прямуєш полями... І грузовики були. Ще як на „шіснадцятку" голосували, то я з тих грузовиків летючки розкидав. І легкові машини були... Чого писати неправду?

Вони обидва дивилися на мене. Я дійсно пригадала і легкові машини, і ковельські автобуси, і два кінотеатри. Пригадала, як скрипіли й деренчали ці автобуси. Тож сказала сусідові, що Андрій правду каже. Може коли іншим разом трохи й фантазує, але тепер правду каже.

— Бачите! Що я вам казав! — зрадів Андрій. — Ось хай сусідка сама щось прочитає і скаже. Хай прочитає...

Я розгорнула часопис і голосно прочитала: „До 1939 року у Волинському воєвідстві не було ані одного цукрового заводу. Тепер, крім нашого, на Волині є кілька цукрозаводів..." Перервала, подумала і сказала, що я не знаю достоменно, скільки на Волині було цукрозаводів, або „цурковарень", як тоді по-українськи казали. Могло бути й біля десяти, бо я сама пригадую добре, що мій швагер працював за моєї пам'яті аж у трьох: у Шпанові, у Бабині й у Мизочі. А як польська поліція наказала його вигнати з Мизоча, то він хотів податися ще до якоїсь цукроварні, але прийшла війна, і на тому скінчилося...

Я зідхнула й продовжувала читати в іншому місці про Іваничівський район: „За панської Польщі в районі не було не тільки ані однієї лікарні, але навіть ані одної аптеки... Тепер в районі є три лікарні — крім районної, є сільські лікарі в Грибовиці і Низкиничах..." Подумавши, я пригадала, як ще дівчинкою мене возили до гарного будинку лікарні, де тоді лежала хвора моя бабуня. Лікарня ця була в селі Грибовиці. Тож сказала моїм сусідам, що, на превеликий жаль, у Грибовиці трудящі могли лікуватися ще за царської Росії, бо ще за царя там була лікарня...

Сусіда жахнувся:

— То як же так?!

Тепер прийшла черга виговоритись. Я йому сказала, що в тоталістичних державах, як за Гітлера чи за Хрущова, свободи преси немає. А всі мусять друкувати, що наказують диктатори. Ось наказали тому бідолашному писати про Волинь, — він і пише. А як має писати? Може б написав, що цукрозаводи, авта і лікарні були й перед совєтами? Ого! Був би він бідний! Вже б ніколи не поїхав до Росії, а якщо б і поїхав, то б не вернувся. Пригадую, у Ковлі, у совєтській в'язниці я сиділа з одною нашою комуністкою, — вона за Польщі в „Сельробі" була. Завзята комуністка. А як прийшли червоні, то вона подумала, що свобода прийшла, і сказала якось, стоячи спозаранку в черзі по хліб: „Як тепер наша нова влада, то треба, щоб черги по хліб не було. От, навіть за панської Польщі, черг по хліб не бувало". Ну, сказала вона, а хліба вже не дочекалася. Підійшов якийсь сексот і потягнули її до тюрми. Сиділи ми разом з нею. Казала вона мені: „Як вийду, то ні слова не скажу, бо це наша влада і не вільно говорити". Я їй теж це саме: „Як і я вийду, то знатиму, що не вільно говорити". Так ми там і приятелювалися, — я, націоналістка, і вона, сельробівка...

Потім я пояснила моїм терпеливим слухачам, що коли б і сюди прийшли червоні, то газети б так писали: „За кілька років совєтської влади місто Ню Йорк розвинулося і розбудувалося. На центральній магістралі височить „Емпаєр билдінг", трудящі їздять на працю хорошими підземками, або вигідними автобусами. За влади капіталістів у цьому місті курсували тільки три автобуси й чотири потяги підземки..."

Сусіда поглянув на мене, жалісливо посміхнувся і сказав „до побачення". Андрій також посміхнувся і сказав чисто по-волинському: „Бувайте здоровенькі!"

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Клівленд, Огайо

Із діяльности філії УККА

5-го березня ц. р. в Клівленді відбулися Річні загальні збори Об'єднаних Українських Організацій, що заразом є Філією УККА. Збори відкрив адвокат Малицький — американець українського роду — довголітній суспільно-громадський діяч на терені Клівленду. Перед відкриттям зборів адв. Малицький пригадує, що річні збори відбуваються акраз в день 5-ої річниці геройської смерти головного командира УПА, ген. Т. Чупринки, і просить збори вшанувати його пам'ять вставанням. Понад 50 делегатів підіймаються з місць і у хвилинній мовчанці віддають поклін вірному синові Українського Народу.

Дальше адв. Малицький пригадує зборам про передчасну смерть в цьому році заслуженого громадянина, активного діяча УККА д-ра Мишуги. Збори вшановують його пам'ять вставанням.

*

Загальними зборами керувала президія в складі: д-р Томків голова; проф. Ямковий і п. Ковалисько, заступники, п. Вільшанецький і п. Пироженко — секретарі.

Уже підібраний склад президії багатьом присутнім давав зрозуміти, що вперше після 5-ох років, від часу прибуття нової імміграції до Клівленду, річні загальні збори філії УККА відбуватимуться під кличем: оздоровити українську громадську централю на терені Клівленду. Не боротися за більшість в управі політичним фронтам, а дібрати людей із громадським стажем і авторитетом та дати змогу, щоби Філія УККА на терені Клівленду стала дійсно громадською загально - українською репрезентацією. В цьому дусі фактично, і переводилися річні загальні збори.

Після звіту уступаючої Управи та ділової дискусії була уділена абсолюторія уступаючій Управі.

Керуючись уже вище згаданими думками, представники політичних і громадських організацій узгіднили листу кандидатів до Екзекутиви Філії УККА. Ця листа була прийнята загальними зборами майче одноголосно, що також було рідким явищем на місцевому форумі.

Склад Екзекутиви Філії УККА на 1955 рік є такий: голова: адв. Малицький; заступники: дир. М. Вігун (ОДВУ), проф. Яремкевич (УГД) і Вол. Мазур (ООЧСУ); секретар: В. Федченко; фін. реф.: Камінський: касир: Клим. Члени: пані Кукіс, І. Вільшанецький і п. Васалик. Контрольна Комісія: Д. Шмагала, д-р Гурко і п. Галат.

Новообрана Екзекутива на своїх перших декількох засіданнях обговорила та затвердила плян праці по окремим референтурам на біжучий рік. Окрему увагу звернено на Референтуру зв'язків із місцевим американським політичним і культурним світом, на репрезентацію українського мистецтва в міжнаціональних фестивалях, та над поповненням американських бібліотек українською англомовною літературою. При цьому слід згадати, що ювілейний комітет для відзначення 25-тиліття ОУН в Клівленді, який в минулому році постав на підставі спільної договорености Організацій ОДВУ і ООЧСУ, на своєму ліквідаційному засіданні ввесь чистий дохід призначив на закуп англомовної літератури до американських бібліотек. Ця сума до цього часу не була використана по своєму призначенню, а тепер вона передається на ці цілі через Філію УККА.

Напротязі попередніх років на терені Клівленду відчувався брак живого зв'язку української громадської централі із громадою. Тому Екзекутива запланувала в цьому році випуск інформативного Бюлетеню (Місячника), з метою, щоб у кожній українській хаті був місцевий бюлетень, який інформував би нашу громаду про важливі події громадського і політичного життя на терені Клівленду, а зокрема про діяльність філії УККА.

Ще на своєму першому засіданні у місяці березні ц. р. Екзекутива філії УККА, разом із п. Шепелявим, відпоручником УККА, намітила ряд конкретних заходів для посиленої збірки Укр. Нар. Фонду. В цій справі відбуто ширшу нараду Екзекутиви із збірщиками. Поважну кількість збірщиків виделегували організації ООЧСУ, ОДВУ і молодеча організація осередок СУМА.

Та хоч і вдалося в цій ділянці осягнути деякі успіхи — все ж збірка іде досить повільним темпом, бо громадянство має застереження щодо розподілу Народного Фонду. Вважаємо, що на це повинен звернути увагу шостий Конгрес Українців Америки.

Шевченківські Роковини.

Першою імпрезою в новій каденції це було відзначення Шевченківських Роковин. При цьому слід згадати, що попередня Управа, яка закінчила свою каденцію з початком березня ц. р., не зробила жадної підготовки до цих Великих Роковин. Тому Культурно-Освітня Референтура (проф. Яремкевич і д-р Наклович) змушені були наспіх робити заходи до підготовки цієї імпрези.

Святочна Академія відбулася 10-го квітня ц. р. з досить короткою, але змістовною програмою.

Розпочато Академію „Заповітом" у виконанні „9"-и: пп. Чучкевич - Небеш, Данилевич-Гордійчук, Дуб - Наклович і Трешньовський - Щупляк, а при фортепіяні Ігор Лесик.

Святочну промову виголосив визначний український педагог і літературознавець проф. Радзикевич. Мандолінова Оркестра Юного СУМА під керівництвом п. Писаренка виконала „Думи мої". в

Пані Люба Воднар по-мистецькому гарною дикцією продеклямувала „Лічу в неволі дні і ночі", а накінець уже згадана дев'ятка виконала „Встає хмара з-за Лиману".

Національним Гимном закінчено Святочну Академію, присвячену Шевченківським Роковинам.

В. Мазур,
керівник Пресово-Пропагандивного Відділу.

ШОСТИЙ КОНГРЕС І УКРАЇНСЬКА ВИЗВОЛЬНА СПРАВА

(Продовження зі стор. 2-гої)

дішний заступник шефа політичного департаменту східнього міністерства Німеччини, який тоді, у відважному меморіялі до німецького уряду, засуджував всю німецьку політику на Сході і вимагав відбудови самостійних держав народів СССР, як єдиний засіб для розвалу большевизму. На основі масових переслухань совєтських полонених всіх національностей, отже і росіян, він стверджував, що із трьох цілей, які на Сході поставила собі Німеччина, отже знищення большевизму, розвал російської імперії та колоніяльне поневолення народів СССР, тільки третя мета змобілізувала народи СССР проти німців. Бо кожний з тих народів прагнув до національного і соціяльного визволення, до побудови власної держави, і всі були за знищення большевизму. Також не було в народі оборонців російської імперії, бо, як писав Бройтіґам: „розумні росіяни вповні розуміють, що ця війна скінчиться для них територіяльними втратами та що неросійські народи вирвуться з неволі, в якій їх держить Росія". (Nazi Conspiracy and Aggression, Washington 1946, vol. III, p. 242).

Крім того, в розумінні тих кол, які вважають, що ідея відбудови самостійних держав народів СССР може антагонізувати росіян, є один дуже характеристичний момент. Це є апріорна згода тих західніх кол на дальше існування об'єктивного зла, яким є колоніяльне поневолювання народів імперіями. Дуже характеристично, що такі погляди можуть мати місце в ЗДА, які своє постання завдячують якраз антиколоніялізмові своїх батьків-засновників. Варта згадати також, що в цьому сторіччі ЗДА причаствували активно при розвалі австро-угорської, турецької та німецької імперій, а в останній війні зявляли свої симпатії колоніяльним народам британської та французької імперій. Єдиним винятком остається тут російська імперія, дармащо для розвитку російського народу вона непотрібна, що більше, вона є джерелом катастроф також для росіян.

Характеристично також, що не виступаючи проти російських імперіялістичних плянів, ті самі західні кола підтримують також зазіхання інших сусідів України на поодинокі частини українських земель. Як відомо, напр., Радіо Вільна Европа дає змогу польським, чеським і румунським імперіялістичним колам проголошувати свої претенсії до безсумнівно українських земель. Очевидно, ми не маємо можливости переконати тих еміґрантів, що їхні претенсії не тільки несправедливі, але що вони зовсім нереальні. Але ми не можемо не протидіяти тому, щоб такі ворожі українському народові пляни наших сусідів були підтримувані на Заході. Справа ця також визначує положення української визвольної справи і до неї Шостий Конгрес повинен зайняти також становище.

Так отже, в підсумках треба сказати, що зарівно в Україні, як і на Заході положення української справи є важке. Нерозважно було б закривати очей на ці об'єктивні факти. Великої моральної сили вимагатимуть обставини від всіх членів української нації для того, щоб протиставитися існуючим небезпекам.

ПОВІДОМЛЕННЯ УКК

В СПРАВІ УЧАСТИ НА VI КОНҐРЕСІ ТА НА ЙОГО ІМПРЕЗАХ

Український Конґресовий Комітет Америки подає до відома всіх організацій та до загального відома українського громадянства наступне:

1. Місцеві організації, що й досі не мають формулярів для зголошення своїх делеґатів, мають звернутися до місцевого Відділу Українського Конґресового Комітету або безпосередньо до Головної Канцелярії Конґресового Комітету в Ню Йорку.

2. Майже у всіх випадках делеґатських зголошень, треба було звертатись до організацій та до зголошених делеґатів щодо вплати членської вкладки або Національного Датку, а також за виясненням окремих неточностей. Тому знову прохається всіх заінтересованих, щоб дотримувались усіх вказівок, бо тільки в той спосіб дадуть змогу виконати реєстраційну працю і допоможуть утримати відповідну евіденцію.

Зокрема прохається:

а). щоб проводи організацій, разом з формулярами, надсилали реєстраційну оплату в сумі $18 від делеґата та залеглі членські вкладки;

б). щоб делеґати, які донині не вплатили Національного Датку за 1954 рік, залучали до свого реєстраційного листка відповідну суму, щоб їм не треба було висилати пригадки в тій справі.

Якщо делеґат вплатив Національний Даток з іншого місця, ніж в якому нині перебуває, нехай обов'язково подасть, з якого місця Національний Даток вислано.

3. Гості на Конґресі. Українські громадяни, платники Національного Датку, що хочуть бути присутніми на нарадах VI Конґресу, можуть про це зголосити писемно до Головної Канцелярії, або перед Конґресом в Реєстраційному Бюрі, в готелі Комодор. Вступне на конґресові наради — $3, листок на Конґресовий бенкет — $10, а на Святочний Концерт — $2. Хто з ВШ. Гостей зареєструється теж на бенкет і на концерт, має заплатити тільки суму $12. Сплата повної реєстраційної оплати дає можливість для гостей брати участь на обох імпрезах та бути присутніми увесь час на нарадах Конґресу.

4. Реченець для надіслання виповнених формулярів Повновластей та Реєстраційного листка пересунено до 25 травня 1955 року.

5. Кімнати в готелі Комодор. Управа готелю Комодор повідомила, що затримає кімнати лише для тих учасників VI Конґресу, які надішлють зголошення до 20 травня 1955 року. Опісля кімнати буде винаймлено іншим гостям. В інтересі делеґатів VI Конґресу, щоб в найкоротшому часі резервувати собі кімнати, бо Управа готелю відмовляється брати огляд на зголошення, що отримає після 20 травня 1955 року.

Український Конґресовий Комітет Америки

НОВІ ВИДАННЯ

„ІСКРИ ВІРИ"

От така назва збірки поезій Автор — Олександер Неприцький-Грановський. Видавництво — Життя і Мистецтво. Рік видання — 1953.

На обкладинці — два обличчя: за першим, упрощеним, схематично абстрактним, виступає інше — печальне і ніжне.

Прочитуєш спочатку й до кінця. — Може треба було б інакше назвати цю книжку? — Ну, багаття, чи ще якось так. Іскри — зовсім замало, щоб досі зберегти в душі ту віру в свій народ, в український геній, в його майбутнє. Хоч і якже підманює сказати й собі за автором:

„Дасть гону мріям сонце
[золоте,
І рідний степ барвисто
[зацвіте".
(Творчий гін)

Хто скаже, що це „програмовий" оптимізм, що це нащеплено націоналістичним світоглядом. Але ж ні! Занадто воно „своє", занадто щире і, хай би утверджувалось націоналістичним світоглядом, хай би вгадалось у рядках американської молодої Музи — „Смійся! — і цілий світ буде сміятися з тобою" — воно мусіло родитися з автором іскор. От такий він вдався.

А ще треба знати особисто автора і добре придивитись до нього, щоб могти повірити, що може існувати на світі такий дивогляд: от такий оптиміст і... мрійник-поет, мрійник во всьому, як людина, як громадський діяч. Такий екзальтований американець і відданий син України (от чому Блакитний накреслив ці два обличчя на обкладинці!). Може треба було б глянути на світ з якоїсь вежі фантазії, може треба було б таки самому бути мрійникомпоетом, щоб побачити очима автора і сприйняти його ентузіязм. Але хтось сказав, що мрії — найбільші реалії, це вони поштовх до поступу, до відкрить. І, не інакше, це ввійшло до практично - життєвої філософії автора.

Отаке! — Поет-мрійник у цілому житті. І все лишатися ним і то де? — В Америці, що зразу поглинає — от як на мій погляд — живцем у гоньбі за доляром. Чудасія. Чи не вигідніше і доцільніше було б засісти за яку статтю в своєму кабінеті професора й вченого? — Була б і слава й гроші. Ні, треба сидіти над віршами! А кому вони здались отут? Наші редакції ледве терплять, якщо й приймають, то лише задвірками. А, спитайте, хто читає? — Хіба коректори, критики, поети, ну, і... диваки.

Є щось більше за славу і за гроші. Автор „Іскор" каже, що це той внутрішній імператив, що наказує: „Пиши, пиши! А чи слава прийде, не питайся!" Син своєї землі додає: „Ні матері, ні колиски не забути!" А громадянин, а націоналіст: „Сповняй повинність до громади, до народу, до нації! І то так, щоб тебе розумів найширший загал".

„Ні матері, ні колиски не забути! Кажи про те, як умієш, кажи своїми словами, кажи зі серцем і від цілої душі!"

Прочитайте хоч би той віршик — „Мамі" — інтимно, зворушливо, ніби засвічено тріпотливу лямпадку.

Але тут треба перерахувати поіменно все, все — може перегружуючи де-не-де, може не всюди як слід — все, що було колись і лишилось досі близьке і дороге; все, що навіть однією назвою промовляє тобі; все, чим жив.

Читаєш — і, признатися, не все віриш авторові: Ні, ні, Боже борони, щоб хоч трохи сумніватися в його щирості! Та все здається, що він, як поет, де-де затаївся і от-от виявиться цілком і зробить вам несподіванку, заговоривши на повний голос.

І ,напевно, там нічого не буде з ошелешуючих новаторств. Адже це далеке духові, настанові і культурі автора. Щось, як мистецтво для мистецтва йому чуже. І, правда ж, різні формалістичні шукання, якщо не проглиблені внутрічнім сприйняттям — ні до чого. Все вірш вийде нахватаним, ложним, псевдопоезією. Це буде просте, безпретенсійне, без нічого зайвого, з відчуттям слова й порядку. І, хай і в традиційній старій формі, але, сказане по-свому, — свіже і запашне. От, як показано де-де в перших циклах збірки і повністю в останньому циклі — „З індіянських пісень". А це вже багато. А це чудесно. А це суть поезії, що не старіється. **О. Лятуринська**

Зі Спорту

УСК „СІЧ" ЕЛИЗАБЕТ.

● Весняні гри за першенство Футбольної Ліґи стейту Ню Джерзі принесли „Січі" прикрі несподіванки у формі кількох програних, які остаточно виелімінували її, як претендента на першуна. Здається, що цього року, як і попередньо, внаслідок невдач вкінці сезону, „Січ" опиниться знову на четвертому місці в показнику Ліґи.

● Товариські змагання „Січі" з Юрік Траккерс у Филаделфії, програні 2:1, можна вважати таки успіхом „Січовиків", коли взяти під увагу, що противник — це першун професійної „Американської Ліґи", який зійшов із грища переможцем тільки завдяки стріловій недиспозиції (хоч і скріпленого) нападу „Січі". Січовики гарною грою таки домінували на грищі.

● Підкріплена „Січ" була теж і послабленою у цій грі браком Олинця і Лютака, який ще перед половиною внаслідок нещасливого зудару при м'ячі, покинув грище з п'ятьма поламаними ребрами. Як довідуємося, Лютак вже поволі приходить до здоров'я після цієї важкої контузії і тепер відробляє „бейбі сіттінґ" біля свого другого новонародженого сина.

● Виїзд футболістів „Січі" до Торонта на змагання з „Україною" далі актуальний, тільки, з незалежних від господарів причин, пересунено реченець змагань на червень.

● Юрік Траккерс — Филаделфія прийдуть до „Січі" на відплатні змагання, що відбудуться після літних вакацій ще перед початком наступного сезону.

● Свої перші змагання у футбольній Лізі СУАСТ — розіграє „Січ" вже наступної неділі 22. травня зі „Стрілою" — Трентон на своєму грищі в Елизабеті.

В. С.

ГУНҐАРІЯ — УСК ТРИЗУБ 2:0 (2:0)

Торонто. — 8. травня 1955 р. УСК Тризуб відкрив першенський сезон Н. Ліґи Онтеріо першим своїм виступом проти мадярів. На грищі Фред Гамільтон зібралось ок. 3500 глядачів. Стрічу виграла Гунґарія 2:0, добувши обоє воріт в першій половині гри (Ференчі, Фузесі). Напади УСК Тризуб заломились на захисті воротаря противників Ґайні. Вислід резерв Гунґарія 1Б — Тризуб 1Б 1:0. Олстар Юнайтед в іншому матчі Н. Ліґи переміг німців клюбу Олімпія 1:0.

МАЛЬТА С.К. — У.С.К. НЮ ЙОРК 1:1 (0:1)

Ще до 88-ої мінути гри У.С.К. провадив 1:0, при чому мав за собою чотири невикористані майже „стовідсоткові" позиції та невикористаний карний коп. Річ ясна, що такий кінцевий вислід не зовсім вдоволив ані змагунів, ані біля 400-ої нашої „усківської" публіки.

УСК виступив до цих змагань в своєму повному складі: зі Серантом на середині помочі, та Копецьким на середині нападу.

Першу половину У.С.К. заграв дуже добре. Одинокі ворота, що їх здобув з острою і далекою стрілу Павлюк зовсім не відзеркалюють дійсної переваги У.С.К-у. В другій половині У.С.К. переважає перших 20 хвилин. Опісля гра вирівнується, а при кінці до голосу дійшла Мальта. В У.С.К-у заграли дуже добре: Цьолко на воротах, Шміґель і Підгорецький на обороні, Серант та Коваль на помочі. В атаці найкраще таки випав Р. Павлюк. Аридт був занадто пильнований, а Копецький своїми рейдами під власні ворота, дозволив на створювання „порожнечі" під воротами противника, якої самі крилові Голюка й Арндт не могли заповнити. Слабше, як нормально, заграли Колодій та Наливайко. Особливо Наливайко перед змаганням з Мальтою міг був не виснажуватися... в бейзболі в суботу. Шкода, що менажер не використав резерви: Олійника та Васильковича, особливо в другій половині, коли багато змагунів були вже перетомленими.

До кінця сезону У.С.К. має ще 3 змагань: з Йонкерс і Маккабі на виїзді, та Бруклин — Шкотами в себе. Якщо з тих змагань добуде не менше, як чотири пункти, тоді стає мистцем Національної Ліґи. З поворотом Серанта на середині помочі, ми не бачимо, чому У.С.К. мав би не здобути не 4 але всі 6 пунктів.

В неділю 15 травня У.С.К. грає реванжові змагання за чашу Національної Ліґи проти Патерсон на Редгук Стадіоні в Бруклині.

(ін)

ТРИЗУБ ПРОГРАЄ ФІНАЛОВІ ЗМАГАННЯ

ЛИТТЛ КЛАБ — ТРИЗУБ 3:0 (1:0)

Филаделфія, 8 травня. — Фінальні футбольні змагання за першість пенсилвенської Ліґи між першуном першої рунди Литтл Клабом, а першуном другої рунди Тризубом, закінчились програною для нашої дружини. Наші ці змагання програли зовсім заслужено, бо грали їх тільки в першій півгрі. Одинокі ворота в першій півгрі впали до нас з карного копу. Тризуб теж мав шанси вирівняти, але карний коп проти Литтл Клабу перестрілив Фрайманіс. Чи це саме поділало на цілу дружину, що в другій півгрі майже нікого не було видно на „грищі", чи що інше, у кожному разі, противник стрілив ще двоє воріт, чим запевнив собі місце першуна І Дивізії. Друга півгра належала цілковито до Литтл Клабу, одначе, на слабу їх форму, вислід ще є задовільний для наших. Ми мали можливість вже кілька разів бачити ці дві дружини в бою, але щось подібного ще не бачили, щоб мати такого пеха тоді, коли відбуваються такі важливі змагання. Нічого не виходило, ні подачі, ні стріли, навіть один одного не розумів, так що противник ці усі хиби використав і зійшов з грища побідником.

Перейматись тим не треба, бо ж здобуття віце-мистецтва Тризубом, треба вписати на конто великого успіху.

П.К.

ВІСТІ З ТОРОНТА

Річні Збори Торонтонського Відділу Комітету Українців Канади

29 квітня відбулися Річні Збори найбільшого і найактивнішого Відділу Комітету Українців Канади в Торонті. По реєстрації делеґатів від 15 складових організацій, голова відділу адв. Д. Штокало відкрив збори і запропонував вибрати президію зборів. Предсідником обрано д-ра Степана Росоху, заступником д-ра Крохмалюка, а секретарями: д-ра Луцева та інж. Клюфаса.

Зі звітів функціонарів треба підкреслити, що Відділ КУК зібрав 10 тисяч на катедру українознавства при Торонтонськім Університеті, де розпочнуться виклади української мови і літератури вже цієї осени. Відділ мав велику кореспонденцію і нав'язав широкі зв'язки з іншими етнічними групами в справі боротьби з комунізмом. Дискусія була творча і цікава; крім звітів продискутовано громадський фонд, студії українознавства, бюджет відділу та інші біжучі актуальні справи.

До Екзекутиви Відділу на рік 1955/56 вибрано: голова — адв. Д. Штокало (БУК), І. заст. голови — д-р Василь Муж (УНО-місто), II. заст. д-р Павло Охітва (СУС), секретар — Гриць Мазурик (УНДім), фін. секр. Іван Палка (УРО), скарбник — Ілія Курман (педаг.); члени: Іван Коцан (Братство Карпатських Січовиків), Семен Скрипківський (СУЖЕРО), Ілія Кучерепа (БУК), Михайло Пронюк (СУК), Дмитро Куликовський (УНО — зах. Торонто), д-р В. Крохмалюк (СУК).

Контрольна Комісія: Роман Тесля (проф. і бизнесм.), Яків Козловський (УНДС), і Дмитро Сачківський (СбУВ).

Річні Збори Куреня Братства Карпатських Січовиків у Торонті

Ці загальні збори відбулися 1 травня в Українськім Національнім Домі, 297 Каледж вулиця і відкрив їх курінний Петро Ігнатко. Предсідником зборів вибрано Миколу Петрука, заступником Петра Копчака, а секретарем Василя Тимка. Почесним предсідником д-ра Степана Росоху. По звітах Курінної Старшини, звітували делеґати на збори КУК д-р С. Росоха та Іван Олексик, а відтак про стан Братства Карпатських Січовиків у Канаді і поза Канадою говорив голова Центрального Проводу д-р Ст. Росоха, який м. ін. заявив, що Ц. Провід вирішив скликати II-ий Делеґатський З'їзд Братства до Торонта на 3-5 вересня 1955.

По обширній дискусії і уділенню абсолюторії обрано нову Курінну Старшину, до якої увійшли: Курінний — Василь Тимко, заступник — Іван Коцан, секретар — проф. Л. Бризгун, скарбник — інж. Юрій Шанта, орган. реф. Петро Копчак.

До Контрольної Комісії: голова: інж. Василь Бора, члени: Петро Ігнатко та Василь Олаг. Делеґатом до КУК — Іван Киртиця.

Концерт Духової Української Оркестри в Торонті.

Старанням філії УНО-місто і філії УНО західнього Торонта зорганізовано Українську Духову (трубну) Оркестру, яка 1 травня вечером виступила спільно з струнною оркестрою в залі УНО зах. Торонта і дала свій концерт.

Перший раз ця оркестра виступила минулої неділі на спільнім свяченім в Авдиторії УНО, на якім чисельна публіка захоплено вітала дириґента п. Шульгу та членів оркестри.

Футбольний сезон починається!

В неділю, 8 травня о год. 3-ій пополудні мали відбутися на Фред Гамілтон Стадіоні при вулиці Шав, недалеко Каледж вулиці, перші футбольні змагання Українського Спортового Клюбу „ТРИЗУБ" проти мадярської футбольної дружини „Гунґарія". Перед цими змаганнями мали відбутися змагання резерви. —

Іван Качмар

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Місячні загальні сходини 117 Відділу „Запорозької Січі", як і продовження Чвертьрічних Зборів, відбудуться в суботу, дня 21. травня 1955 в год. 8-ій веч., при 33 Іст 7-а вул. Обов'язкова приявність всіх членів. — С. Кучма, предс.; М. Корчинський, кас.; В. Калина, секр.

ШИКАГО, ІЛЛ. — Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка Відділ 252 відбудуться в неділю, 22-го травня, о 12-ій год. вполудне в залі при 2250 В. Кортез. Проситься членів прийти і вирівняти вкладки. — Когут, секр.

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН. — Повідомляється членів 370 Відд., що місячні збори відбудуться в неділю, 22-го травня, зараз на закінченні спів. Богослуження, збори відбудуться в церковній залі при 127 Парк Ст. На зборах буде вибір делеґата на Конґрес УККА, що відбудеться цього місяця в Ню Йорку. В цій справі проситься молодих членів явитись щоб вибрати на Конґрес. Також буде вибір комітету на пікнік. Посмертне буде ться збирати на зборах по членкині яка померла позамісцево 12-го квітня 1955. Проситься всіх членів прибути на збори і вирівняти свої місячні вкладки, якщо не заплатять цього місяця, будуть суспендовані, як старші так і діти. — К. Стасюк, предс.; М. Хомета, кас.; Р. Голубович, рек. секр.; В. Гіна, секр.

ШИКАГО, ІЛЛ. — Місячні збори В-ва Преч. Діви Марії, Відд. 259, відбудуться в неділю, 22. травня, о год. 1:30 P.M., в церковній залі, 4952 So. Paulina St. Присутність всіх членів побажана. — П. Трусяк, рек. секр.

Посмертна Згадка

АННА СЕНИК, членка Б-ва „Запорозька Січ" Відділ 327 УНСоюзу в Гемпстеді, Н. Й., померла 28-го березня 1955 р. Покійна народилася 1882 р. в селі Янчен, повіт Перемишляни, Україна. Належала до перших членів нашого відділу від самого початку його заснування. Похорон відбувся 31. березня 1955, з укр. катол. церкви в Гемпстеді на вестбереський цвинтар біля Гемпстеду. — В. Їй П.!

М. Курчак

Цією дорогою ділимося сумною вісткою, що наш Найдорожчий Муж, Тато, Дідунь і Прадідуньо,

бл. п. РОМАН КУЗЬМА

по важкій і довгій недузі упокоївся в Бозі в неділю, 15-го травня 1955 р.

Покійний народився 1-го грудня 1872 р. в селі Печеніжин, Перемишлянського повіту, Зах. Україна. До Америки прибув 1912 р., де цілий час брав активну участь в церковному і громадському житті, був членом 203 Відд. УНСоюзу.

Залишив в смутку дружину Ксеню, сина, 2 доньки, 7 внуків і 4 правнуків. Похорон відбудеться з церкви Св. Йосафата в Трентоні на цвинтар Yardley в Пенсилвенії, в середу, 18-го травня, о 10-ій год. рано, на який запрошуємо Рідню і Знайомих.

Нехай земля, в якій прожив більше як половину свого життя, буде Йому легкою.

Вічна Йому Пам'ять!

РОДИНА

ТАРЗАН, ч. 3464. Відкинення назад.

Із мавп'ячою спритністю Тарзан скочив на спину левиці! Могутня рука обвинулася довкола Сейбориного горла і ніж мавполюдини загнався в її червонобурий бік. Удар Тарзанового ножа роздратував Сейбор, і вона в несамовитому випаді кинула короля джунґлів на низько звисаючу гілляку.